

Uniwersytet
Wrocławski

Jolanta Blicharz

Ustawa o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych

Komentarz

Wrocław 2015

Ustawa o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych

Komentarz

Jolanta Blicharz

Ustawa o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych

Komentarz

Wrocław 2015

Komitet Redakcyjny
Przewodniczący – *prof. dr hab. Leonard Górnicki*
Członek – *mgr Bożena Górna*
Sekretarz – *mgr Aleksandra Dorywała*

Recenzent
prof. dr hab. Jan Boć

© Copyright by **Jolanta Blicharz**

Korekta
Dorota Sideropulu

Projekt i wykonanie okładki
Karolina Drozd

Skład i opracowanie techniczne
Aleksandra Kumaszcza, Tomasz Kalota eBooki.com.pl

Druk
Drukarnia Beta-druk, www.betadruk.pl

Wydawca
E-Wydawnictwo. Prawnicza i Ekonomiczna Biblioteka Cyfrowa
Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego

ISBN 978-83-61370-75-8 (druk)
ISBN 978-83-61370-79-6 (pdf)

Spis treści

Wykaz skrótów	11
Wprowadzenie	13
A. TEKST USTAWY	
Ustawa z dnia 14 marca 2014 r.o zasadach prowadzenia zbiorok publicznych	17
B. KOMENTARZ	
Rozdział 1. Przepisy ogólne	35
Art. 1. [Definicja zbiorok publicznej]	35
Art. 2. [Zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze wyłączone z kategorii zbiorok publicznych]	39
Art. 3. [Uprawniony do prowadzenia zbiorok publicznej]	40
Art. 4. [Komitet społeczny]	48
Rozdział 2. Zasady prowadzenia zbiorok publicznych	52
Art. 5. [Zgłoszenie zbiorok publicznej przy użyciu formularza elektronicznego]	52
Art. 6. [Zgłoszenie zbiorok publicznej w postaci papierowej]	53
Art. 7. [Prowadzenie więcej niż jednej zbiorok publicznej]	54
Art. 8. [Identyfikatory dla osób przeprowadzających zbiorok]	55
Art. 9. [Elementy zgłoszenia zbiorok publicznej]	55
Art. 10. [Elementy informacji o zgłoszeniu zbiorok publicznej zamieszczanej na portalu zbiorok publicznych]	57
Art. 11. [Dokument dołączany do zgłoszenia w przypadku zbiorok publicznej organizowanej przez komitet społeczny]	58
Art. 12. [Zmiana danych zawartych w zgłoszeniu zbiorok publicznej]	60
Art. 13. [Zmiana składu komitetu społecznego]	61
Art. 14. [Wezwanie zgłaszającego zbiorok publiczną do uzupełnienia braków zgłoszenia]	61
Art. 15. [Odmowa zamieszczenia informacji o zgłoszeniu zbiorok publicznej na portalu zbiorok publicznych]	63
Art. 16. [Sprawozdanie z podaniem wartości i rodzaju zebranych ofiar oraz sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar]	65

Art. 17. [Sprawozdania organizatora zbiórki trwającej dłużej niż rok].....	66
Art. 18. [Formy sporządzania sprawozdań].....	67
Art. 19. [Okres dostępności informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej wraz ze sprawozdaniami na portalu zbiorów publicznych]	68
Art. 20. [Wezwanie organizatora do usunięcia braków sprawozdania].....	69
Art. 21. [Delegacja]	69
Art. 22. [Stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego].....	70
Rozdział 3. Przepisy zmieniające.....	71
Art. 23. [Zmiany w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń]	71
Art. 24. [Zmiany w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej].....	72
Art. 25. [Zmiany w ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego]	72
Art. 26. [Zmiany w ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej]	72
Art. 27. [Zmiany w ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej]	73
Art. 28. [Zmiany w ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej].....	73
Art. 29. [Zmiany w ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej]	73
Art. 30. [Zmiany w ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej]	74
Art. 31. [Zmiany w ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej].....	74
Art. 32. [Zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej]	74
Art. 33. [Zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej]	74
Art. 34. [Zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej].....	75
Art. 35. [Zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej].....	75
Art. 36. [Zmiany w ustawie z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli]	75
Art. 37. [Zmiany w ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym].....	76

Art. 38. [Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej]	77
Art. 39. [Zmiany w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie].....	78
Rozdział 4. Przepisy przejściowe i końcowe	80
Art. 40. [Stosowanie przepisów dotychczasowych o zbiorach publicznych].....	80
Art. 41. [Wpływ obowiązującej ustawy na sektor finansów publicznych].....	80
Art. 42. [Utrata mocy obowiązywania ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiorach publicznych].....	81
Art. 43. [Wejście w życie obowiązującej ustawy]	81
C. AKTY PRAWNE	
Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych /wyciąg/.....	85
Ustawa o fundacjach.....	87
Ustawa – Prawo o stowarzyszeniach.....	92
Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie /wyciąg/	103
Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie /wyciąg/.....	123
Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie wzorów dokumentów dotyczących zbiorów publicznych.....	125
Załączniki do rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 czerwca 2014 r.	126
Załącznik 2. [Wzór – zgłoszenie zbiórki publicznej]	126
Załącznik 3. [Wzór – sprawozdanie z przeprowadzonej zbiórki publicznej]...	132
Załącznik 4. [Wzór – sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar].....	135
Bibliografia	139
Indeks rzeczowy	141

Wykaz skrótów

Źródła prawa

- pr. stow.** – ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 z późn. zm.)
- ustawa o KRS** – ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186 z późn. zm.)
- u.d.p.p.w.** – ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r., poz. 1118 ze zm.)
- u.f.** – ustawa z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (tekst jedn.: Dz. U. z 1991 r. Nr 46, poz. 203 z późn. zm.)
- u.f.p.** – ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.)
- k.p.a.** – ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 oraz z 2014 r., poz. 183)
- p.p.s.a.** – ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.)
- u.s.** – ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857 z późn. zm.)
- u.s.s.** – ustawa z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 651 z późn. zm.)
- u.z.p.z.p.** – ustawa z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych (Dz. U. z 2014 r., poz. 498)
- pr. spółdz.** – ustawa z dnia 16 września 1982 r. (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r., Nr 188, poz. 1848 z późn. zm.)
- u.s.w.k.n.d.s.z.** – ustawa z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 156, poz. 1301, z późn. zm.)

Inne skróty

- BIP** – Biuletyn Informacji Publicznej
- KRS** – Krajowy Rejestr Sądowy
- OPP** – Organizacja Pożytku Publicznego

- OTK** – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego
- NSA** – Naczelny Sąd Administracyjny
- SN** – Sąd Najwyższy
- WSA** – Wojewódzki Sąd Administracyjny
- OSP** – Orzecznictwo Sądów Polskich
- OSNC** – Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Cywilna
- PIP** – Państwo i Prawo

Wprowadzenie

W dniu 18 lipca 2014 r. weszła w życie ustawa z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych¹. Akt ten zastąpił dotychczas obowiązującą przez ponad 80 lat ustawę z dnia 15 marca 1933 r. o zbiorach publicznych².

W odróżnieniu od poprzednio obowiązującej ustawy z 1933 r., która dla przeprowadzenia zbiórki publicznej nakładała obowiązek uzyskania odpowiedniego pozwolenia w formie decyzji administracyjnej, nowa ustawa o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych zastąpiła wymagane dotychczas pozwolenie obowiązkiem elektronicznego zgłoszenia zbiórki na ogólnopolskim elektronicznym portalu.

Równocześnie należy zauważyć, iż pozwolenie na przeprowadzenie zbiórki w trybie przepisów ustawy z 1933 r. mogło być udzielone tylko wówczas, gdy cel zbiórki nie był przeciwny prawu, a przy tym ze stanowiska interesu publicznego był godny poparcia. Za odpowiadające tym wymaganiom ustawa uznawała w szczególności cele religijne, państwowe, oświatowe, zdrowotne, kulturalno-społeczne i społeczno-opiekuńcze. Obowiązująca ustawa w zakresie określenia celu zbiórki publicznej, poprzez art. 1 ust. 1, odsyła do szerokiego (zawierającego aktualnie 37 pozycji) katalogu zadań w sferze publicznej, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie³ z uzupełnieniem o cele religijne.

W przepisach obowiązującej ustawy rozszerzono też krąg podmiotów uprawnionych do prowadzenia zbiorów publicznych względem dotychczasowych przepisów z 1933 r., w świetle których, stosownie do art. 4, pozwolenie na zbiórkę publiczną mogło być udzielone jedynie stowarzyszeniom i organizacjom posiadającym osobowość prawną albo komitetom organizowanym dla przeprowadzenia określonego celu. Nowa ustawa wprowadza możliwość prowadzenia zbiorów publicznych przez organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, a także inne podmioty prowadzące działalność pożytku publicznego (art. 3 ust. 3 u.d.p.p.w.) oraz komitety społeczne powołane w celu przeprowadzenia zbiórki publicznej.

Należy też podkreślić, iż obowiązujące przepisy u.z.p.z.p. obligują organizatora zbiórki publicznej do złożenia dwóch sprawozdań – w zakresie wysokości i rodzaju zebranych ofiar oraz ze sposobu ich rozdysponowania.

Poza tym przepisy związane ze sprawozdawczością i nadzorem nad działaniem podmiotów prowadzących zbiórki publiczne (m.in. organizacji pozarządowych) zawarte są

¹ Dz. U. z 2014 r., poz. 498.

² Dz. U. z 1933 r. Nr 22, poz. 162 z późn. zm.

³ Dz. U. z 2014 r., poz. 1118 ze zm.

w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, ustawie o fundacjach⁴ i prawie o stowarzyszeniach⁵. Nadzór taki jest realizowany przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, właściwego ministra (sprawującego nadzór nad konkretną organizacją), starostę oraz sąd rejestrowy. Na ich podstawie każda organizacja ma obowiązek sporządzania sprawozdania rocznego lub na wezwanie organu nadzoru przedstawić wszystkie dokumenty związane z prowadzoną działalnością.

Korzystam z okazji, aby podziękować osobom, które przyczyniły się do wydania niniejszego komentarza. Wdzięczność chciałabym przede wszystkim wyrazić panu prof. dr hab. Janowi Bociowi za trud włożony w przygotowanie recenzji wydawniczej. Wyrazy szczerych podziękowań przekazuję też pani mgr Aleksandrze Dorywale i pani mgr Dorocie Sideropulu za troskliwą pieczę nad techniczną stroną przygotowania książki do druku.

⁴ Ustawa z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach (tekst jedn.: Dz. U. z 1991 r. Nr 46, poz. 203 z późn. zm.).

⁵ Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 z późn. zm.).

A. Tekst ustawy

USTAWA

z dnia 14 marca 2014 r.

o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych¹

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Zbiórką publiczną jest zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze w miejscu publicznym na określony, zgodny z prawem cel pozostający w sferze zadań publicznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.²⁾), oraz na cele religijne.

2. Miejsca publiczne to miejsca ogólnodostępne, a w szczególności ulice, place, parki i cmentarze.

Art. 2. Zbiórką publiczną nie jest zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze:

- 1) na cele religijne, na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, naukową, oświatową i wychowawczą oraz na utrzymanie duchownych i członków zakonów, jeżeli odbywa się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony;
- 2) w drodze loterii pieniężnych i fantowych;
- 3) wśród grona osób znajomych osobiście przeprowadzającym zbiórkę;
- 4) wśród młodzieży szkolnej na terenach szkolnych, odbywające się na podstawie pozwolenia władz szkolnych;
- 5) w ramach zbiórek koleżeńskich odbywających się w:
 - a) lokalu urzędu publicznego na podstawie pozwolenia kierownika urzędu, lub
 - b) innym zakładzie pracy.

Art. 3. Uprawnionym do prowadzenia zbiórki publicznej, zwanym dalej „organizatorem zbiórki”, jest:

- 1) organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
- 2) podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
- 3) komitet społeczny powołany w celu przeprowadzenia zbiórki publicznej.

Art. 4. 1. Komitet społeczny powołują aktem założycielskim co najmniej 3 osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych oraz niekarane za popełnienie przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe.

2. Akt założycielski zawiera w szczególności:

- 1) określenie celu, w jakim komitet społeczny został powołany;
- 2) dane osób powołujących komitet społeczny – imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL, a w przypadku gdy dana osoba nie ma numeru PESEL, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość tej osoby;
- 3) adres do korespondencji;
- 4) dane, w zakresie określonym w pkt 2, osoby uprawnionej do reprezentowania komitetu społecznego;
- 5) oświadczenie o niekaralności za przestępstwa, o których mowa w ust. 1.

3. Oświadczenie o niekaralności za przestępstwa, o których mowa w ust. 1, członkowie komitetu społecznego składają pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań.

Rozdział 2

Zasady prowadzenia zbiorów publicznych

Art. 5. 1. Zbiórka publiczna może zostać przeprowadzona po jej zgłoszeniu przez organizatora zbiórki i zamieszczeniu informacji o zgłoszeniu przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej na ogólnopolskim elektronicznym portalu zbiorów publicznych, zwanym dalej „portalem zbiorów publicznych”.

2. Zgłoszenie zbiórki publicznej jest dokonywane przy użyciu formularza elektronicznego.

3. Administratorem portalu zbiorów publicznych jest minister właściwy do spraw administracji publicznej.

Art. 6. [Zgłoszenie zbiórki publicznej w postaci papierowej] 1. Dopuszcza się możliwość zgłoszenia zbiórki publicznej w postaci papierowej.

2. Organizator zbiórki wypełnia zgłoszenie zbiórki publicznej i doręcza je ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej.

3. Zgłoszenie zbiórki publicznej dokonane w postaci papierowej osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki opatruje własnoręcznym podpisem.

Art. 7. [Prowadzenie więcej niż jednej zbiórki publicznej] W tym samym czasie organizator zbiórki może prowadzić więcej niż jedną zbiórkę publiczną.

Art. 8. [Identyfikatory dla osób przeprowadzających zbiórkę] Organizator zbiórki zapewnia osobom przeprowadzającym zbiórkę publiczną identyfikatory zawierające imię i nazwisko osoby przeprowadzającej zbiórkę publiczną oraz w szczególności informacje o nazwie, celu zbiórki publicznej i jej organizatorze oraz numer zbiórki publicznej.

Art. 9. [Elementy zgłoszenia zbiórki publicznej] 1. Zgłoszenie zbiórki publicznej zawiera w szczególności:

- 1) cel zbiórki publicznej;
- 2) dane organizatora zbiórki:
 - a) nazwę podmiotu, oznaczenie siedziby oraz numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer identyfikacyjny REGON – w przypadku organizatora, o którym mowa w art. 3 pkt 1 i 2,
 - b) imiona i nazwiska członków komitetu społecznego, ich adresy zamieszkania, numery PESEL, a w przypadku gdy członek komitetu nie ma numeru PESEL, serię i numer dokumentu potwierdzającego jego tożsamość – w przypadku organizatora, o którym mowa w art. 3 pkt 3;
- 3) dane, w zakresie określonym w pkt 2 lit. b, osoby uprawnionej do reprezentowania organizatora zbiórki;
- 4) sposób prowadzenia zbiórki publicznej;
- 5) miejsce prowadzenia zbiórki publicznej;
- 6) termin rozpoczęcia i termin zakończenia zbiórki publicznej;
- 7) przewidywane koszty niezbędne do zorganizowania i przeprowadzenia zbiórki, które zostaną pokryte z zebranych ofiar.

2. Zgłoszenie zbiórki publicznej dokonywane w postaci elektronicznej osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki opatruje bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

3. Wzór zgłoszenia zbiórki publicznej udostępnia się nieodpłatnie na portalu zbiórek publicznych.

4. W przypadku gdy organizator zbiórki jest reprezentowany przez pełnomocnika, do zgłoszenia zbiórki publicznej dołącza się oryginał albo kopię pełnomocnictwa.

Art. 10. [Elementy informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej zamieszczanej na portalu zbiorów publicznych] 1. Informację o zgłoszeniu zbiórki publicznej zamieszcza na portalu zbiorów publicznych minister właściwy do spraw administracji publicznej, po zweryfikowaniu poprawności wypełnienia pól obowiązkowych zgłoszenia, w terminie:

- 1) 3 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia w postaci elektronicznej albo
- 2) 7 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia w postaci papierowej.

2. Informacja o zgłoszeniu zbiórki publicznej zamieszczona na portalu zbiorów publicznych zawiera:

- 1) numer zbiórki publicznej;
- 2) dane organizatora zbiórki:
 - a) nazwę podmiotu, oznaczenie siedziby oraz numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer identyfikacyjny REGON – w przypadku organizatora, o którym mowa w art. 3 pkt 1 i 2,
 - b) imiona i nazwiska oraz miejsca zamieszkania członków komitetu społecznego – w przypadku organizatora, o którym mowa w art. 3 pkt 3;
- 3) cel zbiórki publicznej;
- 4) sposób prowadzenia zbiórki publicznej;
- 5) miejsce prowadzenia zbiórki publicznej;
- 6) termin rozpoczęcia i zakończenia zbiórki publicznej;
- 7) przewidywane koszty niezbędne do zorganizowania i przeprowadzenia zbiórki publicznej, które zostaną pokryte z zebranych ofiar.

3. Informacja o zgłoszeniu zbiórki publicznej może zawierać również inne informacje zawarte w zgłoszeniu zbiórki publicznej, z wyłączeniem danych osobowych.

Art. 11. [Dokument dołączany do zgłoszenia w przypadku zbiórki publicznej organizowanej przez komitet społeczny] 1. W przypadku zbiórki publicznej organizowanej przez komitet społeczny, członkowie komitetu dołączają do zgłoszenia zbiórki publicznej akt założycielski sporządzony:

- 1) z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego nieodpłatnie na portalu zbiorów publicznych przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, w przypadku zgłoszenia dokonywanego w postaci elektronicznej, albo

2) według wzoru udostępnionego nieodpłatnie na portalu zbiorów publicznych przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, w przypadku zgłoszenia dokonywanego w postaci papierowej.

2. Akt założycielski sporządzony w postaci elektronicznej członkowie komitetu społecznego opatrują bezpiecznymi podpisami elektronicznymi weryfikowanymi przy pomocy ważnych kwalifikowanych certyfikatów lub podpisami potwierdzonymi profilami zaufanymi ePUAP.

3. Akt założycielski sporządzony w postaci papierowej członkowie komitetu społecznego opatrują własnoręcznymi podpisami.

Art. 12. [Zmiana danych zawartych w zgłoszeniu zbiórki publicznej] 1. W przypadku konieczności zmiany danych zawartych w zgłoszeniu zbiórki publicznej organizator zbiórki informuje ministra właściwego do spraw administracji publicznej o zmianach, doręczając zaktualizowane zgłoszenie zbiórki publicznej w postaci elektronicznej albo papierowej w terminie 30 dni od dnia, w którym zmiana nastąpiła.

2. Zmiana celu zbiórki publicznej jest możliwa, jeżeli cel podany w zgłoszeniu został osiągnięty lub ze względów obiektywnych nie może być dalej realizowany, o ile realizacja nowo zgłoszonego celu pozostaje w zakresie tych samych zadań ze sfery zadań publicznych, określonych w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, lub pozostaje w zakresie celów religijnych.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej zamieszcza informację o zgłoszeniu, o której mowa w ust. 1, na portalu zbiorów publicznych.

Art. 13. [Zmiana składu komitetu społecznego] 1. Zmiana składu komitetu społecznego wymaga doręczenia ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej, w postaci elektronicznej albo papierowej, zaktualizowanego zgłoszenia zbiórki publicznej wraz z dołączonym do niego aktem założycielskim.

2. Informację o zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw administracji publicznej zamieszcza na portalu zbiorów publicznych.

3. Zmiana składu komitetu społecznego jest skuteczna z dniem zamieszczenia na portalu zbiorów publicznych informacji o zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 14. [Wezwanie zgłaszającego zbiórkę publiczną do uzupełnienia braków zgłoszenia] 1. W przypadku gdy zgłoszenie zostało wypełnione w sposób nieprawidłowy lub w przypadku gdy do zgłoszenia nie dołączono aktu założycielskiego, minister właściwy do spraw administracji publicznej niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od daty wpływu zgłoszenia dla zgłoszeń dokonanych w postaci

elektronicznej i nie później niż w terminie 7 dni roboczych od daty wpływu zgłoszenia dla zgłoszeń dokonanych w postaci papierowej, wzywa zgłaszającego zbiorówkę publiczną do uzupełnienia braków zgłoszenia w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie braków spowoduje pozostawienie zgłoszenia bez rozpoznania.

2. Termin, o którym mowa w art. 10 ust. 1, biegnie od dnia otrzymania uzupełnionego zgłoszenia.

Art. 15. [Odmowa zamieszczenia informacji o zgłoszeniu zbiorówki publicznej na portalu zbiorów publicznych] 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, zamieszczenia informacji o zgłoszeniu zbiorówki publicznej na portalu zbiorów publicznych, gdy:

- 1) wskazany w zgłoszeniu cel zbiorówki publicznej jest niezgodny z prawem lub wykracza poza sferę zadań publicznych, określonych w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, albo nie jest celem religijnym, a w przypadku komitetu społecznego – również jest niezgodny z celem, w jakim komitet został powołany;
- 2) do dnia wpływu zgłoszenia zbiorówki publicznej, sprawozdanie z poprzedniej zbiorówki publicznej, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 lub 2, nie zostało zamieszczone na portalu zbiorów publicznych, pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 16 albo art. 17.

2. Decyzja o odmowie zamieszczenia informacji o zgłoszeniu zbiorówki publicznej na portalu zbiorów publicznych jest wydawana w terminie 3 dni roboczych dla zgłoszeń dokonanych w postaci elektronicznej i w terminie 7 dni roboczych dla zgłoszeń dokonanych w postaci papierowej.

Art. 16. [Sprawozdanie z podaniem wartości i rodzaju zebranych ofiar oraz sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar] 1. Organizator zbiorówki sporządza i doręcza ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej w celu zamieszczenia na portalu zbiorów publicznych sprawozdania:

- 1) z przeprowadzonej zbiorówki publicznej, z podaniem wartości i rodzaju zebranych ofiar – w ciągu 30 dni od zakończenia zbiorówki publicznej;
- 2) ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar.

2. Sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar należy przesłać:

- 1) w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku obrotowego w przypadku organizacji, o których mowa w art. 3 pkt 1 i 2, a jeżeli ofiary w tym terminie nie zostaną rozdysponowane, również w terminie 3 miesięcy od zakończenia każdego roku obrotowego do momentu rozdysponowania zebranych ofiar;

- 2) w terminie 30 dni od zakończenia 12-miesięcznego okresu od zakończenia zbiórki publicznej, a w przypadku gdy ofiary w tym terminie nie zostaną rozdysponowane, również w terminie 30 dni od zakończenia każdego kolejnego 12-miesięcznego okresu, aż do momentu rozdysponowania zebranych ofiar – w przypadku komitetów społecznych.

Art. 17. [Sprawozdanie organizatora zbiórki trwającej dłużej niż rok] Organizator zbiórki trwającej dłużej niż rok sporządza i doręcza ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej w celu zamieszczenia na portalu zbiorów publicznych sprawozdanie:

- 1) o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1, z podaniem wartości i rodzaju zebranych dotychczas ofiar – w terminie 30 dni od zakończenia każdego 6-miesięcznego okresu prowadzenia zbiórki, przy czym pierwszy okres liczy się od dnia rozpoczęcia zbiórki publicznej;
- 2) o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 – w terminie 30 dni od dnia zakończenia każdego 12-miesięcznego okresu, przy czym pierwszy okres liczy się od dnia rozpoczęcia zbiórki publicznej, aż do momentu rozdysponowania ofiar.

Art. 18. [Formy sporządzania sprawozdań] 1. Sprawozdania, o których mowa w art. 16, są zamieszczane na portalu zbiorów publicznych w postaci dokumentu elektronicznego, z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego nieodpłatnie przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

2. Dopuszcza się również możliwość przesłania sprawozdania w postaci papierowej.

3. Sprawozdania sporządzone w postaci elektronicznej osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki opatruje bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

4. Sprawozdania sporządzone w postaci papierowej opatruje własnoręcznym podpisem osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki.

Art. 19. [Okres dostępności informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej wraz ze sprawozdaniami na portalu zbiorów publicznych] Informacja o zgłoszeniu zbiórki publicznej wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 16, jest dostępna na portalu zbiorów publicznych przez okres 10 lat, licząc od dnia upływu terminu przesłania ostatniego sprawozdania.

Art. 20. [Wezwanie organizatora do usunięcia braków sprawozdania] W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 16, zawiera braki minister właściwy do spraw administracji publicznej niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni

roboczych od daty wpływu sprawozdania dla sprawozdań sporządzonych w postaci elektronicznej i nie później niż w terminie 7 dni roboczych dla sprawozdań sporządzonych w postaci papierowej, wzywa organizatora zbiórki do uzupełnienia braków sprawozdania w terminie 14 dni z pouczeniem, że nieusunięcie braków spowoduje niezamieszczenie przesłanego sprawozdania na portalu zbiorok publicznych.

Art. 21. [Delegacja] Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór aktu założycielskiego,
- 2) wzór zgłoszenia zbiórki publicznej,
- 3) wzory sprawozdań, o których mowa w art. 16 ust. 1

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia jednolitości i przejrzystości składanych dokumentów, a także uwzględniając potrzebę zidentyfikowania osób powołujących komitet społeczny, zakres niezbędnych danych zawartych w zgłoszeniu oraz zapewnienie obywatelom niezbędnego zakresu informacji dotyczących zarówno organizatora zbiórki, jak i wartości i rodzaju zebranych ofiar i sposobu ich rozdysponowania.

Art. 22. [Stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego] W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183).

Rozdział 3

Przepisy zmieniające

Art. 23. [Kodeks wykroczeń] W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 482, z późn. zm.³⁾) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. § 1. Kto bez wymaganego zgłoszenia zbiórki publicznej lub niezgodnie ze zgłoszeniem zbiórki publicznej organizuje lub przeprowadza publiczną zbiórkę ofiar,

podlega karze grzywny.

§ 2. Podżeganie i pomocnictwo są karalne.

§ 3. Można orzec przepadek przedmiotów uzyskanych ze zbiórki publicznej przeprowadzonej niezgodnie ze zgłoszeniem, orzeka się zaś ich przepadek, gdy zbiórkę publiczną przeprowadzono bez zgłoszenia.

§ 4. Można orzec przepadek przedmiotów uzyskanych z czynu określonego w § 1 także wtedy, gdy zostały one przekazane przez sprawcę innej osobie lub instytucji, jak i przepadek pieniędzy uzyskanych za zebrane ofiary w naturze i rzeczy nabytych za uzyskane ze zbiórki publicznej pieniądze.

§ 5. Przedmioty, co do których orzeczono przepadek, należy przekazać instytucji pomocy społecznej lub instytucji kultury.”.

Art. 24. [Ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1169) w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 25. [Ustawa o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego] W ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz. U. Nr 66, poz. 287, z późn. zm.⁴⁾) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 26. [Ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 323, z późn. zm.⁵⁾) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 27. [Ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 324, z późn. zm.⁶⁾) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz miejsc zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 28. [Ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 479, z późn. zm.⁷⁾) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 29. [Ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 480, z późn. zm.⁸⁾) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 30. [Ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 481, z późn. zm.⁹⁾) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 31. [Ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 482, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 32. [Ustawa o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 251, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki, o których mowa w ust. 1, nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obiektach kultu religijnego oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 33. [Ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 252, z późn. zm.¹²⁾) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych, w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 34. [Ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 253, z późn. zm.¹³⁾) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych, w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 35. [Ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 254, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych, w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Art. 36. [Ustawa o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli] W ustawie z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Wydatki związane z wykonywaniem inicjatywy ustawodawczej przez obywateli pokrywa komitet.

2. Komitet może organizować zbiórki publiczne środków finansowych na cele związane z wykonywaniem inicjatywy ustawodawczej, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych (Dz. U. poz. 498).”.

Art. 37. [Ustawa o stanie wyjątkowym] W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. Nr 113, poz. 985, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacja o zgłoszeniu zbiórki publicznej, która ma być przeprowadzona na obszarze, na którym wprowadzono stan wyjątkowy, może zostać zamieszczona na ogólnopolskim elektronicznym portalu zbiorów publicznych, tylko wówczas, gdy w ocenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej, przeprowadzenie zbiórki nie utrudni realizacji celów wprowadzenia stanu wyjątkowego.”.

Art. 38. [Ustawa o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej] W ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 156, poz. 1301, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacja o zgłoszeniu zbiórki publicznej, która ma być przeprowadzona na obszarze, na którym wprowadzono stan wojenny, może zostać zamieszczona na ogólnopolskim elektronicznym portalu zbiorów publicznych, tylko wówczas, gdy w ocenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej, przeprowadzenie zbiórki nie utrudni realizacji celów wprowadzenia stanu wojennego.”.

Art. 39. [Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie] W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 33a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenia zbiórki publicznej bez wymaganego zgłoszenia lub nienadesłania do ministra właściwego do spraw administracji publicznej sprawozdania z przeprowadzonej zbiórki publicznej lub sprawozdania ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar;”.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 40. [Stosowanie przepisów dotychczasowych] 1. Do postępowań w sprawie wydania pozwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Pozwolenia na przeprowadzenie zbiórki publicznej wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały udzielone, niezbędny do realizacji celu zbiórki i przedstawienia jej wyników.

Art. 41. [Maksymalny limit wydatków budżetu państwa w latach 2014–2023 w związku z wejściem w życie ustawy] 1. W latach 2014–2023 maksymalny limit

wydatków budżetu państwa, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi w:

- 1) 2014 r. – 290 tys. zł;
- 2) 2015 r. – 40 tys. zł;
- 3) 2016 r. – 40 tys. zł;
- 4) 2017 r. – 40 tys. zł;
- 5) 2018 r. – 40 tys. zł;
- 6) 2019 r. – 40 tys. zł;
- 7) 2020 r. – 40 tys. zł;
- 8) 2021 r. – 40 tys. zł;
- 9) 2022 r. – 40 tys. zł;
- 10) 2023 r. – 40 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na:

- 1) ograniczeniu kosztów utrzymania portalu zbiorów publicznych, w szczególności przez wykorzystanie nowoczesnych technologii informatycznych,
- 2) przesunięciu w czasie rozbudowy portalu zbiorów publicznych

– przy jednoczesnym zapewnieniu prawidłowego i niezakłóconego funkcjonowania portalu zbiorów publicznych.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw administracji publicznej.

Art. 42. [Przepisy uchylone] Traci moc ustawa z dnia 15 marca 1933 r. o zbiorach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 732).

Art. 43. [Wejście w życie] Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego, ustawę z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego

w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli, ustawę z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

- 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 149, poz. 887, Nr 205, poz. 1211, Nr 208, poz. 1241, Nr 209, poz. 1244 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2014 r. poz. 223.
- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 829, 1247, 1446 i 1567.
- 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1991 r. Nr 95, poz. 425, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 2004 r. Nr 68, poz. 623 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 673.
- 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- 9) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- 10) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- 11) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668, z 2004 r. Nr 68, poz. 623 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 673.
- 12) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- 13) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- 14) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- 15) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 228, poz. 2261, z 2006 r. Nr 104, poz. 711, z 2011 r. Nr 222, poz. 1323 oraz z 2013 r. poz. 628.

- ¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 228, poz. 2261, z 2004 r. Nr 107, poz. 1135 oraz z 2011 r. Nr 222, poz. 1323.
- ¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 149, poz. 887, Nr 205, poz. 1211, Nr 208, poz. 1241, Nr 209, poz. 1244 i Nr 232, poz. 1378 oraz z 2014 r. poz. 223.

B. Komentarz

USTAWA

z dnia 14 marca 2014 r.

o zasadach prowadzenia zbiorok publicznych

(Dz. U. z 2014 r., poz. 498)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. [Definicja zbiórki publicznej]

1. Zbiórką publiczną jest zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze w miejscu publicznym na określony, zgodny z prawem cel pozostający w sferze zadań publicznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.), oraz na cele religijne.

2. Miejsca publiczne to miejsca ogólnodostępne, a w szczególności ulice, place, parki i cmentarze.

Zgodnie z obowiązującą ustawą pod pojęciem zbiórki publicznej należy rozumieć zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze, np. (pieniędzy, darów rzeczowych) w miejscu publicznym na cel pozostający w sferze realizacji zadań uznawanych za sferę pożytku publicznego oraz na cele religijne.

Istotnym zagadnieniem z punktu widzenia definicji prawnej zbiórki publicznej jest określenie zakresu pojęcia tzw. miejsca publicznego. Zgodnie z komentowanym przepisem miejscem publicznym jest miejsce ogólnodostępne, a w szczególności ulice, place, parki i cmentarze. Wypada jednak zaznaczyć, iż ustęp 2 cytowanego artykułu operuje wyliczeniem, które nie stanowi wyczerpującego określenia pojęcia miejsca publicznego (gdyż poprzedza je sformułowanie „w szczególności”). Czy można więc uznać, że określenie „miejsce publiczne” oznacza każde miejsce dostępne dla nieokreślonej liczby osób?

Wypada zaznaczyć, iż obowiązujące przepisy prawne nie definiują pojęcia miejsca publicznego. Nie definiują też, czym jest przestrzeń publiczna, czy np. otwarta przestrzeń dostępna dla nieokreślonych imiennie osób. Natomiast w odniesieniu do tzw. miejsca użyteczności publicznej ratyfikowana przez Polskę w 2003 r. konwencja o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych, przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych 15 grudnia 1997 r., posługuje się tym terminem dla oznaczenia

tych części jakiegokolwiek budynku, terenu, ulicy, drogi wodnej bądź innego miejsca, które są dostępne lub otwarte, niezależnie, czy stale, okresowo, czy od czasu do czasu, dla przedstawicieli ogółu społeczeństwa i są miejscami o charakterze handlowym, biurowym, kulturalnym, historycznym, oświatowym, religijnym, rządowym, rozrywkowym, wypoczynkowym lub innym, dostępnymi lub otwartymi dla publiczności⁶. Można zauważyć, iż w tym przypadku mamy do czynienia z jeszcze jednym szczególnym terminem w obowiązującym prawie, a mianowicie – budynkiem użyteczności publicznej, za który w trybie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, uważa się budynek przeznaczony dla administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, opieki zdrowotnej, opieki społecznej i socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym lub wodnym, poczty lub telekomunikacji oraz inny ogólnodostępny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji. Za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy i socjalny⁷.

W tym miejscu warto przypomnieć, iż pojęciem „miejsce publiczne” posługiwało się nieobowiązujące rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 października 1970 r. w sprawie zatwierdzenia pod względem artystycznym niektórych projektów budowlanych, które określało tym terminem: place i ulice, stałe szlaki turystyczne między liniami rozgraniczającymi te szlaki od innych nieruchomości, obszary kolejowe, pasy drogowe dróg publicznych, drogi wodne z brzegami oraz dostępne dla ogółu tereny portów i przystani, tereny lotnisk cywilnych, tereny zieleni użytku publicznego (parki, skwery itp. urządzenia) oraz cmentarze i inne obiekty związane z upamiętnieniem walki i męczeństwa narodu polskiego, wnętrza obiektów budowlanych użytku publicznego oraz przynależne do tych obiektów ogrody i dziedzińce dostępne dla ogółu⁸.

Na tle tych uwag powróćmy do pytania, czy można zatem uznać, że określenie „miejsce publiczne” oznacza każde miejsce dostępne dla nieokreślonej liczby osób? Na to pytanie odpowiedź jest twierdząca. Istotne dla tej sprawy jest też zaakcentowanie znaczenia pojęcia „miejsce publiczne” w ocenie Sądu Najwyższego wyrażonej w wyroku z dnia 9 listopada 1971 r. (V KRN 219/71), który za „miejsce publiczne” uznał każde miejsce dostępne dla nieokreślonej liczby osób⁹. Warto zauważyć, że ograniczoność

⁶ Dz. U. z 2007 r. Nr 66, poz. 438.

⁷ Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690.

⁸ Dz. U. z 1970 r. Nr 26, poz. 211.

⁹ OSNC 1972, nr 2, poz. 25.

dostępu do określonego miejsca zarówno czasowa, jak i mechaniczna (np. bramy, drzwi lub inne przeszkody), a niekiedy spowodowana koniecznością spełnienia jakiegoś warunku, np. posiadania biletu wstępu, nie musi oznaczać, iż nie jest ono miejscem publicznym¹⁰. W literaturze przedmiotu wskazuje się, że „miejsce publiczne” to miejsce ogólnie dostępne, do którego wstęp ma każdy bez ograniczeń, np. ulica, plac, park, sklep, klatki schodowe bloków mieszkalnych (choćby dostęp do nich był ograniczony np. poprzez zainstalowanie domofonu), z wyjątkiem zamkniętych pomieszczeń, do których dostęp mają wyłącznie indywidualnie oznaczone osoby (np. lokatorzy lub właściciele mieszkań), oraz miejsce wymagające posiadania określonej karty wstępu (biletu, zaproszenia), np. kino, stadion sportowy czy tramwaj¹¹.

Zasady dotyczące zbiorów publicznych stosuje się m.in. do zbierania ofiar na określony, zgodny z prawem cel pozostający w sferze zadań uznawanych za sferę pożytku publicznego (art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r., poz. 1118 ze zm.). Artykuł 4 ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie wskazuje na listę zadań uznawanych za sferę pożytku publicznego. Obecnie lista ta składa się z 37 sfer pożytku publicznego i obejmuje zadania w zakresie:

- 1) pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób;
- 1a) wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- 1b) udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej oraz zwiększania świadomości prawnej społeczeństwa;
- 2) działalności na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym;
- 3) działalności charytatywnej;
- 4) podtrzymywania i upowszechniania tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej;
- 5) działalności na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego;
- 5a) działalności na rzecz integracji cudzoziemców;
- 6) ochrony i promocji zdrowia, w tym działalności leczniczej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, 788 i 905);

¹⁰ Zob. J. Bafia, D. Egierska, I. Śmietanka, *Kodeks wykroczeń. Komentarz*, Warszawa 1980, s. 131 oraz M. Bojarski, *Podstawy materialnego i procesowego prawa o wykroczeniach*, Wrocław 2002, s. 121. Także: A. Marek, *Prawo wykroczeń (materialne i procesowe)*, Warszawa 2004, s. 120.

¹¹ Por. J. Bafia, D. Egierska, I. Śmietanka, *op. cit.*, s. 128.

- 7) działalności na rzecz osób niepełnosprawnych;
- 8) promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy;
- 9) działalności na rzecz równych praw kobiet i mężczyzn;
- 10) działalności na rzecz osób w wieku emerytalnym;
- 11) działalności wspomagającej rozwój gospodarczy, w tym rozwój przedsiębiorczości;
- 12) działalności wspomagającej rozwój techniki, wynalazczości i innowacyjności oraz rozpowszechnianie i wdrażanie nowych rozwiązań technicznych w praktyce gospodarczej;
- 13) działalności wspomagającej rozwój wspólnot i społeczności lokalnych;
- 14) nauki, szkolnictwa wyższego, edukacji, oświaty i wychowania;
- 15) działalności na rzecz dzieci i młodzieży, w tym wypoczynku dzieci i młodzieży;
- 16) kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego;
- 17) wspierania i upowszechniania kultury fizycznej;
- 18) ekologii i ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego;
- 19) turystyki i krajoznawstwa;
- 20) porządku i bezpieczeństwa publicznego;
- 21) obronności państwa i działalności Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 22) upowszechniania i ochrony wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także działań wspomagających rozwój demokracji;
- 22a) udzielania nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego;
- 23) ratownictwa i ochrony ludności;
- 24) pomocy ofiarom katastrof, klęsk żywiołowych, konfliktów zbrojnych i wojen w kraju i zagranicą;
- 25) upowszechniania i ochrony praw konsumentów;
- 26) działalności na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijania kontaktów i współpracy między społeczeństwami;
- 27) promocji i organizacji wolontariatu;
- 28) pomocy Polonii i Polakom zagranicą;
- 29) działalności na rzecz kombatantów i osób represjonowanych;
- 30) promocji Rzeczypospolitej Polskiej zagranicą;
- 31) działalności na rzecz rodziny, macierzyństwa, rodzicielstwa, upowszechniania i ochrony praw dziecka;
- 32) przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym;
- 33) działalności na rzecz organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3, w zakresie określonym w pkt 1–32.

Jakkolwiek katalog zadań publicznych wyznaczających rodzajowe sfery działalności pożytku publicznego ma charakter enumeratywny (wyczerpujący), to jednak jego wyczerpujący charakter osłabia możliwość określenia przez Radę Ministrów w drodze rozporządzenia dodatkowych zadań publicznych, przypisanych do sfery działalności pożytku publicznego.

Zasady dotyczące zbiórek publicznych stosuje się także do zbierania ofiar na cele religijne (poza terenem kościołów, kaplic, wspólnot zakonnych). Natomiast zgodnie z art. 1 w zw. z art. 2 pkt 1 komentowanej ustawy nie jest zbiórką publiczną zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze na cele religijne, na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, naukową, oświatową i wychowawczą oraz utrzymanie duchownych i członków zakonów, jeżeli odbywa się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony. Można powiedzieć, że zbiórki te są ograniczone do terenów będących własnością kościoła (lub wspólnoty zakonnej). Natomiast w zakresie pojęcia zwyczaju przyjętego i tradycyjnie ustalonego może się mieścić np. przeprowadzanie zbiórek ofiar (kwest, datków itp.) na cel charytatywny w okolicach świąt Bożego Narodzenia, Wielkiego Postu itp. Przy czym tego typu zbiórki (kwesty) wymagają uzgodnienia z hierarchią kościelną odpowiednią dla zakresu przedsięwzięcia (dla parafii proboszcz, zaś szerszy zasięg terytorialny wymaga ustaleń na szczeblu diecezji).

Art. 2. [Zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze wyłączone z kategorii zbiórek publicznych]

Zbiórką publiczną nie jest zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze:

- 1) na cele religijne, na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, naukową, oświatową i wychowawczą oraz na utrzymanie duchownych i członków zakonów, jeżeli odbywa się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony;**
- 2) w drodze loterii pieniężnych i fantowych;**
- 3) wśród grona osób znajomych osobiście przeprowadzającym zbiórkę;**
- 4) wśród młodzieży szkolnej na terenach szkolnych, odbywające się na podstawie pozwolenia władz szkolnych;**
- 5) w ramach zbiórek koleżeńskich odbywających się w:
 - a) lokalu urzędu publicznego na podstawie pozwolenia kierownika urzędu, lub**
 - b) innym zakładzie pracy.****

Przepisom komentowanej ustawy nie podlega zbieranie ofiar w gotówce lub w naturze na cele religijne (na terenie kościołów), koleżeńka zbiórka w zamkniętym gronie (np. zakładach pracy, w lokalach urzędów publicznych odbywających się na podstawie pozwolenia kierownika urzędu). Ustawie nie podlega też zbiórka wśród młodzieży szkolnej, jeżeli prowadzona jest na terenach szkolnych i na podstawie pozwolenia władz szkolnych. Trzeba też zaznaczyć, że jeżeli np. w czasie ferii w budynku szkolnym odbędzie się publiczna impreza dla mieszkańców gminy i będą tam zbierane pieniądze do skarboxy, wtedy to będzie zbiórka publiczna i będzie trzeba ją zgłosić w portalu. Zbiórką publiczną nie jest zbiórka w gronie znajomych oraz loterie pieniężne i fantowe regulowane ustawą z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych¹². Ustawa o grach hazardowych włączyła loterie pieniężne i loterie fantowe do kategorii gier losowych, będące grami o wygrane pieniężne lub rzeczowe, których wynik zależy przede wszystkim od przypadku, a warunki gry określa regulamin (art. 2 ust. 1). Zakresem zbiórki publicznej nie są też objęte formy zbierania ofiar, w których pozostawiony jest ślad przepływu środków pieniężnych i darów, tzn. następuje ich ewidencjonowanie (przelewy na konta bankowe, wpłaty na konto, tzw. SMS-y charytatywne dla organizacji pozarządowych)¹³, oraz inne formy zbierania pieniędzy, m.in. *crowdfunding*¹⁴. Zbiórką publiczną są środki lub dary, które nie są ewidencjonowane w żaden inny sposób i gdzie nie pozostaje ślad przepływu tych środków, a darczyńca z racji sposobu przekazania środków i darów pozostaje anonimowy dla organów kontroli skarboxowej¹⁵.

Art. 3. [Uprawniony do prowadzenia zbiórki publicznej]

Uprawnionym do prowadzenia zbiórki publicznej, zwanym dalej „organizatorem zbiórki”, jest:

1) organizacja pozarządowa w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;

¹² Dz. U. z 2009 r. Nr 201, poz. 1540.

¹³ SMS-y charytatywne nie podlegają zgłoszeniu i rozliczeniu na ZBIÓRKI.GOV.PL. Tam, gdzie nie ma przekazywania pieniędzy w gotówce (lub ofiar w naturze), nie ma też zbiórki publicznej. Powyższe formy zbierania funduszy na cele społeczne podlegają różnym przepisom prawnym. I tak, kwestie związane z tzw. SMS-ami charytatywnymi (formalnie: z SMS-ami Premium – usługą o podwyższonej opłacie) reguluje ustawa Prawo telekomunikacyjne <http://www.uke.gov.pl/numery-uslug-premium-4190>, wpłaty na konto podlegają ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2004 r. Nr 142, poz. 1514 z późn. zm.) oraz ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.)

¹⁴ *Crowdfunding*, to inaczej mówiąc finansowanie społecznościowe, czyli forma finansowania realizacji przedsięwzięcia poprzez zmobilizowanie możliwie największej liczby osób do wnoszenia, często małych, wpłat. W zamian twórca projektu oferuje wspierającym unikalne bonusy (bilety, spotkania, gadżety), oferuje swoje produkty lub usługi, bądź też oddaje udziały w swoim przedsięwzięciu.

¹⁵ <https://mac.gov.pl/files/projekt-zalozen-zbiorki-publiczne.pdf>

2) podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;**3) komitet społeczny powołany w celu przeprowadzenia zbiórki publicznej.**

Uprawnionymi do prowadzenia zbiórki publicznej są: organizacje pozarządowe w rozumieniu art. 3 ust. 2 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie; osoby prawne i jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności pożytku publicznego¹⁶; stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego; spółdzielnie socjalne; spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz kluby sportowe będące spółkami działającymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. Nr 127, poz. 857 i Nr 151, poz. 1014), które nie działają w celu osiągnięcia zysku i całość dochodu przeznaczają na realizację celów statutowych, a nie do podziału między swoich członków, udziałowców, akcjonariuszy i pracowników; oraz każdy obywatel, jeśli wraz z innymi osobami założy (co najmniej) trzyosobowy komitet społeczny (art. 3 pkt. 3 w związku z art. 4 u.z.p.z.p.).

Na podstawie definicji organizacji pozarządowych zawartej w art. 3 ust. 2 u.d.p.p.w. do podstawowych elementów przesądzających o charakterze tych podmiotów należy zaliczyć: formę wyodrębnienia organizacyjnego, powodującą ich lokalizację poza jednostkami

¹⁶ Prawo kościelnych osób prawnych do tworzenia fundacji z uwzględnieniem prawa polskiego deklaruje Konkordat między Stolicą Apostolską i Rzeczypospolitą Polską, podpisany w Warszawie dnia 28 lipca 1993 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 51, poz. 318). Postanowienia dotyczące tworzenia fundacji kościelnych zawiera również ustawa o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej. Według powołanej ustawy fundacje mogą zakładać kościelne osoby prawne będące fundatorami, które jednocześnie sprawują nadzór nad ich działalnością niezależnie od nadzoru państwowego (art. 58). Zbliżone do ustawy dotyczącej Kościoła katolickiego regulacje zawierają również inne ustawy regulujące stosunek państwa do kościołów, m.in.: ustawa z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz. U. Nr 66, poz. 287 z późn. zm.) oraz ustawa z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 479 z późn. zm.), a także ustawa z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 480 z późn. zm.), jak również ustawa z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 481 z późn. zm.). Można jeszcze wymienić ustawę z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 482 z późn. zm.) oraz ustawę z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 253 z późn. zm.). Wymienione ustawy dopuszczają tworzenie fundacji przez kościelne osoby prawne z uwzględnieniem ogólnie obowiązujących przepisów ustawy o fundacjach. W literaturze przedmiotu fundacjami kościelnymi nazywa się te fundacje, które realizują cele kościelne lub religijne i są organizacyjnie związane z kościołem – zob. B. Sagan, J. Strzępka, *Prawo o fundacjach. Komentarz*, Katowice 1992, s. 14. Zob. też: A. Szadok-Bratuń, *Administracja publiczna prowadzona przez Kościół Katolicki*, [w:] J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002, s. 68 i n.

należącymi do sektora finansów publicznych, niezarobkowy charakter, a także cel działalności. A zatem organizacją pozarządową nie może być podmiot (osoba prawna lub jednostka niemająca osobowości prawnej) będący jednostką sektora finansów publicznych w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, a więc niezależnie od podstawy prawnej powołania lub istnienia¹⁷. Znowelizowana u.d.p.p.w. wyłączyła z zakresu pojęciowego podmiotów pozarządowych również przedsiębiorstwa, instytuty badawcze, banki i spółki prawa handlowego będące państwowymi lub samorządowymi osobami prawnymi¹⁸.

Formy organizacyjne jednostek sektora finansów publicznych zostały wyliczone w art. 9 u.f.p. Sektor ten tworzą:

- 1) organy władzy publicznej, w tym organy administracji rządowej, organy kontroli państwowej i ochrony prawa oraz sądy i trybunały;
- 2) jednostki samorządu terytorialnego oraz ich związki;
- 3) jednostki budżetowe;
- 4) samorządowe zakłady budżetowe;
- 5) agencje wykonawcze;
- 6) instytucje gospodarki budżetowej;
- 7) państwowe fundusze celowe;
- 8) Zakład Ubezpieczeń Społecznych i zarządzane przez niego fundusze oraz Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i fundusze zarządzane przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 9) Narodowy Fundusz Zdrowia;
- 10) samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej;
- 11) uczelnie publiczne;
- 12) Polska Akademia Nauk i tworzone przez nią jednostki organizacyjne;
- 13) państwowe i samorządowe instytucje kultury oraz państwowe instytucje filmowe;
- 14) inne państwowe lub samorządowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, z wyłączeniem przedsiębiorstw, instytutów badawczych, banków i spółek prawa handlowego.

Oparcie prawnej definicji organizacji pozarządowych na koncepcji odrębności tych podmiotów od jednostek sektora finansów publicznych ma przede wszystkim znaczenie z punktu widzenia braku powiązań organizacyjnych i finansowych wyróżnionych organizacji z jednostkami tego sektora. Za organizacje pozarządowe można uważać te

¹⁷ Osoby te traktowane są jako samodzielne podmioty, mające własne wyodrębnione prawa, obowiązki, majątek, samodzielnie ponoszące odpowiedzialność za swoje działania – zob. szerzej B. Jeżyńska, *Podmiotowość prawna jednostek samorządu terytorialnego w świetle postanowień poprzedniej ustawy zasadniczej oraz w Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r.*, Rejent 1997, nr 5, s. 189 i n. oraz L. Bar, *Podmiotowość załogi organizacji gospodarczej*, PiP 1990, z. 1–6, s. 26.

¹⁸ Dz. U. z 2015 r., poz. 1333.

podmioty, które nie wchodzą w zakres pojęciowy podmiotów państwowych, w tym rządowych, i podmiotów samorządowych. Ponadto, odnosząc się do zagadnienia możliwości dotowania zadań zleczanych przez jednostki samorządu terytorialnego organizacjom pozarządowym (art. 127 ust. 1 pkt 1 lit. e, art. 151 ust. 1 i art. 221 u.f.p.), można powiedzieć, że są to „podmioty stojące na zewnątrz samorządu terytorialnego, to znaczy nie powiązane z samorządem organizacyjnie ani kapitałowo”¹⁹.

Zakres podmiotowy definicji prawnej organizacji pozarządowych odnosi się zarówno do osób prawnych, jak i jednostek nieposiadających osobowości prawnej. W świetle przywołanego unormowania podstawowymi kategoriami organizacji pozarządowych są fundacje i stowarzyszenia. Jakkolwiek w trybie obowiązującej definicji określenie zakresu podmiotowego organizacji, które mogą być uznane za organizacje pozarządowe, jest mało precyzyjne, to jednak do kręgu tego rodzaju należy zaliczyć wszystkie stowarzyszenia (w tym stowarzyszenia zwykłe) działające na podstawie ogólnych przepisów prawa o stowarzyszeniach, a także szczególne rodzaje stowarzyszeń, których byt regulowany jest odrębnymi ustawami, np. stowarzyszenia kultury fizycznej, ochotnicze straże pożarne, regionalne i lokalne organizacje turystyczne, także organizacje podobne do stowarzyszeń (np. Polski Czerwony Krzyż, Polski Związek Łowiecki, uczelniane organizacje studenckie, organizacje młodzieży szkolnej), których status prawny różni się nieznacznie od stowarzyszeń, co daje podstawę do połączenia ich w jednej grupie ze stowarzyszeniami²⁰.

Z zakresu podmiotowego przeprowadzenia zbiórek publicznych są wyłączone stowarzyszenia zwykłe (art. 42. ust. 1 pkt 5 ustawy – Prawo o stowarzyszeniach)²¹. Dla takich podmiotów możliwość przeprowadzenia zbiórki daje powołanie komitetu społecznego.

Kwestować mogą także małoletni powyżej 16. roku życia, inni małoletni, jeżeli przeprowadzają zbiórkę na rzecz organizacji pożytku publicznego (pod obowiązkowym nadzorem osób pełnoletnich odrębnie upoważnionych do tego przez tę organizację).

Organizacjami pozarządowymi są również fundacje prawa prywatnego, tworzone na podstawie ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o fundacjach²². W odróżnieniu od stowarzyszeń fundacja nie jest zbiorowiskiem ludzi, tylko strukturą, której zadaniem jest prawidłowe dysponowanie i pomnażanie majątku z określonym celem²³. Z zasady niekorporacyjności należy też wyprowadzić regułę, że fundacja nie działa na rzecz swoich członków

¹⁹ Zob. K. Sawicka, *Dotacje z budżetu gminy jako szczególna forma wydatków publicznych*, [w:] R. Mastalski (red.), *Księga Jubileuszowa Profesora Marka Mazurkiewicza: studia z dziedziny prawa finansowego, prawa konstytucyjnego i ochrony środowiska*, Wrocław 2001, s. 18.

²⁰ Por. E. Smoktunowicz, *Prawo zrzeszania się w Polsce*, Warszawa 1992, s. 118 i n.

²¹ Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2015 r., poz. 1393).

²² Dz. U. z 1991 r. Nr 46, poz. 203 z późn. zm.

²³ Zob. D. Bugajna-Sporczyk, E. Dzbeńska, I. Janson, M. Sztekier-Labuszewska, *Fundacje i stowarzyszenia. Prawo i praktyka*, Warszawa 2005, s. 19.

(jak w przypadku osób prawnych typu korporacyjnego, np. stowarzyszeń czy spółdzielni), lecz ma dysponować i rozporządzać przekazanym jej majątkiem na wskazany przez fundatora cel dla potrzeb ogólnych²⁴.

W wypadku fundacji i stowarzyszeń kościelnych bądź wyznaniowych to zgodnie z art. 3 ust. 3 u.d.p.p.w. nie są one zaliczane do organizacji pozarządowych, ale mogą prowadzić działalność pożytku publicznego, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie takiej działalności oraz działają na podstawie przepisów ustaw: o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania²⁵.

Zgodnie z definicją ustawową organizacje pozarządowe to organizacje „nie działające w celu osiągnięcia zysku”. Z przesłanką tą łączy się zakaz dystrybuowania zysków z prowadzonej działalności między członków organizacji lub jej założycieli i pracowników. Należy zauważyć, że niekiedy przepisy szczególne przewidują pewne ograniczenia w zakresie swobody podejmowanej przez te organizacje działalności gospodarczej. Przykładowo art. 2 pr. stow. jako cechę niezbędną wymienia między innymi niezarobkowy charakter stowarzyszenia. Jednakże na mocy art. 34 pr. stow. prowadzenie działalności gospodarczej przez stowarzyszenia jest dopuszczalne pod warunkiem, że zyski z tej działalności służyć będą finansowaniu ich statutowej działalności i nie będą przeznaczone do podziału między członków stowarzyszenia.

Pewne ograniczenia dotyczące działalności gospodarczej odnoszą się także do fundacji. Z treści art. 5 ust. 5 u.f. wynika, że fundacja może prowadzić działalność gospodarczą w rozmiarach służących realizacji jej celów. Ponadto fundacja musi dysponować odpowiednim kapitałem zakładowym niezbędnym do podjęcia działalności gospodarczej. Wypada również wspomnieć, że prowadzenie działalności gospodarczej jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy tak stanowi statut (art. 5 ust. 1 u.f.). W wypadku, gdy fundacja zamierza podjąć działalność gospodarczą już po wpisaniu do KRS²⁶, a postanowienia statutu nie uwzględniają takiej możliwości, podjęcie tej działalności jest możliwe w trybie zmiany statutu.

W tym miejscu należałoby zauważyć, iż kryterium działalności pożytku publicznego (rozumianej jako działalności społecznie użytecznej, prowadzonej przez organizacje pozarządowe w sferze realizacji zadań publicznych – art. 3 ust. 1) wyznacza zakres

²⁴ *Ibidem*, s. 18.

²⁵ Tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 231, poz. 1965 z późn. zm.

²⁶ Por. ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, tekst jedn.: Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186 z późn. zm.; zob. także w kwestii stowarzyszeń i fundacji jako osób prawnych prowadzących działalność gospodarczą: T. Kocowski, [w:] A. Borkowski [et al.], *Administracyjne prawo gospodarcze*, Wrocław 2003, s. 109–110.

przedmiotowy działania organizacji pozarządowych. Jednocześnie argument przeciwko rozszerzeniu zakresu pojęcia organizacji pozarządowej ma swoje źródło w art. 3 ust. 4 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, który wyłączył spod kategorii „organizacje pozarządowe” partie polityczne, związki zawodowe i organizacje pracodawców, samorządy zawodowe, fundacje utworzone przez partie polityczne. Powodem niewłączenia partii politycznych do organizacji pozarządowych jest zbyt bezpośrednio powiązanie tych pierwszych z władzą publiczną: partie są często wręcz organizacjami „rządowymi” (*governmental organisations*) i politycznymi. Podobnie, organizacje pozarządowe i związki zawodowe to odrębne co do celów, roli i funkcji instytucje prawne. Organizacje pozarządowe nie mogą być utożsamiane z sumą interesów indywidualnych (reprezentowanie i obrona interesów zawodowych ludzi pracy), gdyż to uzależniałoby realizację działalności pożytku publicznego od urzeczywistnienia tych indywidualnych interesów.

W trybie ustawy o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych do listy podmiotów, które mogą prowadzić zbiorów publiczną, należą też: fundacje i stowarzyszenia kościelne bądź wyznaniowe, stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego, spółdzielnie socjalne oraz spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a także kluby sportowe działające w formie spółki (art. 3 ust. 3 u.d.p.p.w.). Choć spółdzielnie socjalne i wymienione rodzaje spółek²⁷ nie są uznawane za organizacje pozarządowe,

²⁷ Można zauważyć, że niektórzy przedstawiciele doktryny do organizacji pozarządowych zaliczają spółki kapitałowe oraz izby gospodarcze (zob. J. Kopyra, *Ustawa o działalności pożytku publicznego i wolontariacie. Komentarz*, Warszawa 2005, s. 39). Warto w tym miejscu podkreślić, że organizacjami pozarządowymi nie mogą być przedsiębiorcy. Przedsiębiorcą w trybie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn.: Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.) jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną. W trybie art. 2 cytowanej ustawy działalność gospodarcza to zarobkowa działalność m.in. wytwórcza, usługowa, budowlana, handlowa, zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Z treści przepisu wynika tożsamość działalności podejmowanej w celu osiągnięcia zysku i działalności gospodarczej. W doktrynie istnieje przekonanie, że spółka kapitałowa utworzona w celu gospodarczym nie jest przedsiębiorcą mimo wpisu do rejestru przedsiębiorców. Z kolei przeciwnicy koncepcji zaliczania spółek kapitałowych do organizacji pozarządowych twierdzą, że każdy podmiot jest przedsiębiorcą, ponieważ podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców. Należy się zgodzić z powyższym poglądem, albowiem spółki lokuje się w obszarze działania sił rynkowych (sektor drugi), a nie w sektorze trzecim (*non profit*). Dodajmy, że spółka prowadząca działalność niegospodarczą pozostaje nadal spółką, a nie przestaje się w organizację pozarządową w takim rozumieniu pojęcia, jakie odnosi się do fundacji i stowarzyszeń (por. A. Gnys, *Spółka to nie organizacja pożytku publicznego*, Rzeczpospolita z dnia 20 grudnia 2004 r., s. C4). Z kolei jeżeli chodzi o izby gospodarcze, to w Europie istnieją dwa różne systemy samorządu gospodarczego. Po pierwsze, izby gospodarcze traktowane są jako stowarzyszenia (np. w Wielkiej Brytanii, Danii) oraz po drugie, organizacje samorządu gospodarczego traktowane są jako instytucje o charakterze publicznoprawnym (np. w Niemczech, Austrii czy Francji). Jakkolwiek ustawa z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 710) nawiązuje do rozwiązań brytyjskich, to jednak w Europie dominuje system francusko-niemiecki, zakładający publicznoprawny charakter samorządu gospodarczego (zob. M. Zdyb, *Komentarz do ustawy o działalności gospodarczej*, Bydgoszcz 1997, s. 164). W literaturze zwraca się uwagę na nietożsamość dążeń, a mianowicie:

mogą prowadzić działalność pożytku publicznego. Ponadto spółki mogą dodatkowo uzyskiwać statut organizacji pożytku publicznego. Nie dotyczy to jednak spółdzielni socjalnych.

Spółdzielnie socjalne są podmiotami szeroko rozumianej ekonomii społecznej. Hasło ekonomii społecznej odnosi się do wszelkich form aktywności społecznej, związanych w jakiś sposób z działalnością ekonomiczną. W literaturze wskazuje się na bardzo ogólną definicję ekonomii społecznej, którą budują następujące cechy: prymat celów społecznych nad zyskiem ekonomicznym, demokratyczność (przestrzeganie spółdzielczej zasady „jeden członek, jeden głos”), elastyczność, innowacyjność (zdolność do dostosowywania się do zmieniających się potrzeb społecznych i uwarunkowań ekonomicznych) oraz dobrowolne uczestnictwo: oparcie na wolontariacie, członkostwie i innych formach społecznego zaangażowania²⁸. Zgodnie z art. 2 u.s.s. przedmiotem działalności spółdzielni socjalnej jest prowadzenie wspólnego przedsiębiorstwa opartego na osobistej pracy członków. Spółdzielnia socjalna działa na rzecz: 1) społecznej reintegracji jej członków, przez co należy rozumieć działania mające na celu odbudowanie

prawo do zrzeszania się oraz prawo do zarządzania własnymi sprawami. Z prawem zrzeszania się łączy się zasadę dobrowolności (np. stowarzyszenia). Również podmioty gospodarcze mogą się zrzeszać dla realizacji różnych celów, zwłaszcza do realizowania władztwa publicznego (np. nadawanie prawa do wykonywania zawodu). Mamy tu do czynienia z korporacją publiczną, gdzie przynależność do niej wynika bezpośrednio z przepisów prawa, np. kto uzyskał prawo wykonywania zawodu adwokackiego, staje się członkiem korporacji zawodowej (por. M. Zdyb, *op. cit.*, s. 162). Z kolei celem izb gospodarczych jako jednostek samorządu gospodarczego nie jest zrzeszanie się dla celów, dla których tworzy się stowarzyszenia, lecz reprezentowania interesów gospodarczych podmiotów w nich zrzeszonych – realizacji swoich interesów ekonomicznych. Jeżeli natomiast chodzi o status spółdzielni mieszkaniowych, to są one szczególnym rodzajem spółdzielni wyodrębnionych ze względu na ich cel, który – zgodnie z ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 z późn. zm.) – polega na „zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych i innych potrzeb członków oraz ich rodzin, przez dostarczanie członkom samodzielnych lokali mieszkalnych lub domów jednorodzinnych, a także lokali o innym przeznaczeniu” (art. 1 ust. 1). Zaś ustawa z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 188, poz. 1848 z późn. zm.) w art. 1 § 1 stanowi, że spółdzielnia to dobrowolne zrzeszenie nieograniczonej liczby osób, o zmiennym składzie osobowym i zmiennym funduszu udziałowym, które w interesie swoich członków prowadzi wspólną działalność gospodarczą. Natomiast zgodnie z § 2 wyżej wymienionego artykułu spółdzielnia może prowadzić działalność społeczną i oświatowo-kulturalną na rzecz swoich członków i ich środowiska. W konsekwencji należy uznać, że działalność gospodarczą prowadzona przez spółdzielnie, w tym również spółdzielnie mieszkaniowe, jest ich działalnością podstawową (obowiązkową), zaś prowadzona działalność społeczna i oświatowo-kulturalna – jedynie uboczną (fakultatywną). Ponadto należy podkreślić, że spółdzielnia podlega wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego przedsiębiorców (art. 7 pr. spółdz. w zw. z art. 36 ustawy o KRS). Nie można natomiast dokonać wpisu spółdzielni do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej, w którym wpisuje się podmioty niebędące przedsiębiorcami (art. 49 ust. 1 ustawy o KRS). W świetle powyższego spółdzielnia jest przedsiębiorcą, a więc osobą prawną, która zawodowo, we własnym imieniu podejmuje i wykonuje działalność gospodarczą, tj. działalność, której celem podstawowym jest osiągnięcie dochodu (zysku), w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

²⁸ Zob. J. Herbst, *Wstęp – pole przedsiębiorczości społecznej*, [w:] *Od trzeciego sektora do przedsiębiorczości społecznej – wyniki badań ekonomii społecznej w Polsce*, Warszawa 2008, s. 7.

i podtrzymanie umiejętności uczestniczenia w życiu społeczności lokalnej i pełnienia ról społecznych w miejscu pracy, zamieszkania lub pobytu, 2) zawodowej reintegracji jej członków, przez co należy rozumieć działania mające na celu odbudowanie i podtrzymanie zdolności do samodzielnego świadczenia pracy na rynku pracy, a działania te nie są wykonywane w ramach prowadzonej przez spółdzielnię socjalną działalności gospodarczej. Spółdzielnia socjalna może prowadzić działalność społeczną i oświatowo-kulturalną na rzecz swoich członków oraz ich środowiska lokalnego, a także działalność społecznie użyteczną w sferze zadań publicznych określonych w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Uprawnionymi do prowadzenia zbiórki publicznej są także stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego. Na szczególny charakter podmiotowości stowarzyszeń jednostek samorządu terytorialnego, powodujący też ich lokalizację poza podmiotami należącymi do sektora organizacji pozarządowych, wpływają przede wszystkim następujące okoliczności:

- 1) zasadniczo te dobrowolne zrzeszenia jednostek samorządowych należą do sektora samorządowego (publicznego);
- 2) z punktu widzenia ich podstawowych celów oraz sposobu ich realizacji, a także z uwagi na fakt, że założycielami i członkami takich stowarzyszeń mogą być tylko jednostki samorządu terytorialnego, można wnosić, że są to organizacje jednostek samorządowych, wykonujące określone statutowo zadania służące realizacji zadań statutowych;
- 3) w odniesieniu do stowarzyszeń powszechnych istnieje możliwość łączenia w działalności tych zrzeszeń różnych celów. Inaczej rzecz się ma ze stowarzyszeniami gmin (art. 84 ustawy o samorządzie gminnym), stowarzyszeniami powiatów (art. 75 ustawy o samorządzie powiatowym), stowarzyszeniami województw (art. 18 pkt 18 ustawy o samorządzie województwa), które mogą tworzyć jednostki samorządowe w celu wspierania idei samorządu terytorialnego oraz obrony wspólnych interesów przy odpowiednim zastosowaniu ustawy – Prawo o stowarzyszeniach. Przyznanie w trybie ustaw samorządowych jednostkom samorządu terytorialnego możliwości tworzenia przez nie stowarzyszeń nie oznacza w żadnym przypadku zrównania ich statusu prawnego ze stowarzyszeniami powszechnymi;
- 4) jakkolwiek forma organizacyjna stowarzyszeń, w jakiej występują jednostki samorządu terytorialnego, nie ma powstawać w celu wspólnego wykonywania zadań publicznych, gdyż temu służą związki i porozumienia komunalne, niemniej jednak z punktu widzenia prawa zrzeszenia te można by traktować jako swego rodzaju nadbudowę organizacyjną, niezbędną dla powiązania całej działalności samorządu terytorialnego. Z tego względu należy przyjąć, iż wyróżnione zrzeszenia osób

prawnych obok innych zróżnicowanych pod względem statusu prawnego podmiotów (m.in. związków komunalnych) wchodzą w skład systemu podmiotów administracji samorządowej.

Komentowany przepis art. 3 pkt 3 u.z.p.z.p. dopuszcza możliwość organizowania zbiórek również przez komitety społeczne. Osoby fizyczne lub podmioty niewymienione w art. 3 ust. 2 i 3 u.d.p.p.w., chcące przeprowadzić zbiórkę publiczną, będą mogły utworzyć komitet społeczny. Do założenia komitetu w dalszym ciągu potrzebne będą co najmniej trzy osoby. Wybierają one ze swego grona przewodniczącego i podpisują akt założycielski. Przepisy u.z.p.z.p. wymagają, aby w akcie założycielskim znalazło się oświadczenie wszystkich członków komitetu o niekaralności za popełnienie przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa skarbowego.

Art. 4. [Komitet społeczny]

1. Komitet społeczny powołują aktem założycielskim co najmniej 3 osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych oraz niekarane za popełnienie przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe.

2. Akt założycielski zawiera w szczególności:

- 1) określenie celu, w jakim komitet społeczny został powołany;**
- 2) dane osób powołujących komitet społeczny - imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL, a w przypadku gdy dana osoba nie ma numeru PESEL, serię i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość tej osoby;**
- 3) adres do korespondencji;**
- 4) dane, w zakresie określonym w pkt 2, osoby uprawnionej do reprezentowania komitetu społecznego;**
- 5) oświadczenie o niekaralności za przestępstwa, o których mowa w ust. 1.**

3. Oświadczenie o niekaralności za przestępstwa, o których mowa w ust. 1, członkowie komitetu społecznego składają pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywych zeznań.

Komitet społeczny mogą utworzyć co najmniej trzy osoby mające pełną zdolność do czynności prawnych. Dodatkowo wszyscy członkowie komitetu społecznego są zobowiązani do złożenia oświadczeń o niekaralności pod rygorem odpowiedzialności karnej

za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe. Osoby tworzące komitet społeczny uchwalają akt założycielski, który zawiera: imię, nazwisko, numer PESEL, adres zamieszkania członków komitetu społecznego; adres do korespondencji; dane osoby upoważnionej do reprezentowania komitetu społecznego; cel, w jakim komitet społeczny został zawiązany.

Wzór aktu założycielskiego komitetu społecznego określa załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 czerwca 2014 r. (poz. 833)

AKT ZAŁOŻYCIELSKI komitetu społecznego

.....
(nazwa komitetu)

powołanego w dniu w.....
(miejsowość) (data)

§ 1.

Komitet społeczny, zwany dalej „komitetem”, działa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2.

Komitet prowadzi zbiórkę publiczną, której celem jest:

.....
.....

§ 3.

W skład komitetu wchodzi członkowie:

1)

a)
(imię i nazwisko)

b)
(nr PESEL, a w przypadku gdy dana osoba nie posiada numeru PESEL – seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość)

c)
(adres zamieszkania)

2)

- a)
(imię i nazwisko)
- b)
(nr PESEL, a w przypadku gdy dana osoba nie posiada numeru PESEL – seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość)
- c)
(adres zamieszkania)

3)

- a)
(imię i nazwisko)
- b)
(nr PESEL, a w przypadku gdy dana osoba nie posiada numeru PESEL – seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość)
- c)
(adres zamieszkania)

§ 4.

Siedzibą komitetu jest:

.....
(miejsowość)

§ 5.

Adresem komitetu do korespondencji jest:

.....
.....
(dokładny adres)

§ 6.

Osobą uprawnioną do reprezentowania komitetu jest:

- a)
(imię i nazwisko)
- b)
(nr PESEL, a w przypadku gdy dana osoba nie posiada numeru PESEL – seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość)
- c)
(adres zamieszkania)

§ 7.

Świadoma/świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że nie byłam/byłem karana/karany za popełnienie przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe.

.....

(imię i nazwisko)

.....

(czytelny podpis)

.....

(imię i nazwisko)

.....

(czytelny podpis)

.....

(imię i nazwisko)

.....

(czytelny podpis)

Rozdział 2

Zasady prowadzenia zbiorok publicznych

Art. 5. [Zgłoszenie zbiorok publicznej przy użyciu formularza elektronicznego]

1. Zbiorok publicznej może zostać przeprowadzona po jej zgłoszeniu przez organizatora zbiorok i zamieszczeniu informacji o zgłoszeniu przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej na ogólnopolskim elektronicznym portalu zbiorok publicznych, zwanym dalej „portalem zbiorok publicznych”.

2. Zgłoszenie zbiorok publicznej jest dokonywane przy użyciu formularza elektronicznego.

3. Administratorem portalu zbiorok publicznych jest minister właściwy do spraw administracji publicznej.

W trybie obowiązującej ustawy nie jest wymagane pozwolenie na przeprowadzenie zbiorok. Obecnie wszystkie zbiorok publicznej – małe, duże, ogólnopolskie i lokalne są zgłaszane zarówno przy użyciu formularza elektronicznego (formularz znajduje się na stronie www.zbiorki.gov.pl) bądź w postaci papierowej (poprzez wysłanie pocztą tradycyjną do Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji – art. 6). Formularz musi być podpisany – w przypadku wysyłki internetowej może to być podpis elektroniczny osoby uprawnionej lub podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP⁶, przy wersji papierowej obowiązuje podpis odręczny.

W przypadku „kilkuosobowego podpisu” procedura zgłoszenia będzie trochę bardziej skomplikowana, ale elektroniczne zgłoszenie zbiorok publicznej przez dwie osoby (lub więcej) jest możliwe. W takiej sytuacji potrzebne będą dodatkowe czynności, które umożliwią składanie podpisów przez kilka osób. Wszystkie osoby, które chcą podpisywać dokument w ramach jednego organizatora, muszą założyć odrębne konta (każdy niezależnie) na ePUAP. Następnie wybierają ze swojego grona administratora, który będzie dodawać do konta nowych użytkowników. Osoba, która będzie dodawała nowe osoby do konta, musi znać identyfikatory/loginy tych osób. Odpowiednie instrukcje znajdują się na portalu zbiorok.gov.pl.

Wzór zgłoszenia wynika z rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 czerwca 2014 r. w sprawie wzorów dokumentów dotyczących zbiorok publicznych

⁶ Aby uzyskać profil zaufany, czyli bezpłatną formę potwierdzania tożsamości danej osoby (osoby, nie organizacji!) w kontaktach z administracją, trzeba założyć konto i profil zaufany na platformie ePUAP (www.epuap.gov.pl), a potem udać się raz do urzędu, by potwierdzić, że jest się osobą, która zakładała konto. Może to być urząd wojewódzki, oddział ZUS, urząd skarbowy, placówki poczty polskiej, banki, konsulaty. Lista uprawnionych urzędów znajduje się na portalu www.epuap.gov.pl.

(Dz. U. z 2014 r., poz. 833). W zgłoszeniu powinny być zamieszczone dane dotyczące organizatora zbiórki publicznej. W przypadku organizacji pozarządowej oraz podmiotów, o których mowa w art. 3 pkt 2 ustawy o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych, powinna być podana nazwa organizacji, siedziba (miejscowość), dane do kontaktu (kraj, miejscowość, ulica, nr lokalu, kod pocztowy, nr telefonu, nr faksu, e-mail). Należy też wpisać numer REGON, numer KRS oraz numer NIP (jeśli organizacja posiada), miesiąc zakończenia roku obrotowego oraz osobę uprawnioną do reprezentowania organizatora zbiórki. W przypadku reprezentowania na podstawie pełnomocnictwa należy dołączyć kopię pełnomocnictwa, imię, nazwisko, PESEL (w przypadku braku – serię i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość), kraj, miejscowość, ulicę, nr domu, nr lokalu, kod pocztowy, nr telefonu. Można też wpisać nr faksu i dodatkowe informacje ułatwiające kontakt (np. e-mail).

W przypadku komitetów społecznych, o których mowa w art. 3 pkt 3 ustawy o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych, członkowie komitetu społecznego powinni wpisać: imię, nazwisko, PESEL (w przypadku braku – seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość), kraj, miejscowość, ulicę, nr domu, nr lokalu, kod pocztowy, nr telefonu oraz dodatkowe informacje ułatwiające kontakt (np. e-mail). Organizatorzy zbiórki publicznej powinni zamieścić informacje dotyczące sposobu przeprowadzenia zbiórki publicznej (np. zbiórka do puszek, skarbon itp.), miejsce przeprowadzenia zbiórki publicznej (Polska/województwo/powiat/gmina), termin przeprowadzenia zbiórki publicznej, datę jej zakończenia, planowaną liczbę osób zaangażowanych w zbiórkę (w tym wolontariuszy), opis celu zbiórki publicznej (cel pozostaje w sferze zadań publicznych), cele religijne (nie dotyczy zbiórek wyłączonych na podstawie art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych), koszty zbiórki publicznej ogółem w PLN (koszty związane z organizacją zbiórki: koszty skarbon, identyfikatorów, wykorzystanie sprzętu itp. koszty kampanii informacyjnej lub reklamowej dotyczącej zbiórki, koszty administracyjne, wynagrodzenia, pozostałe koszty ogółem), podpis osoby zgłaszającej (podpisy osób zgłaszających zbiórkę).

Art. 6. [Zgłoszenie zbiórki publicznej w postaci papierowej]

- 1. Dopuszcza się możliwość zgłoszenia zbiórki publicznej w postaci papierowej.**
- 2. Organizator zbiórki wypełnia zgłoszenie zbiórki publicznej i doręcza je ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej.**
- 3. Zgłoszenie zbiórki publicznej dokonane w postaci papierowej osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki opatruje własnoręcznym podpisem.**

Zgłoszenie zbiórki publicznej jest dokonywane przy użyciu formularza elektronicznego, przy czym ustawodawca przewiduje także możliwość zgłoszenia zbiórki publicznej w postaci papierowej. Zbiórki można zgłaszać, wysyłając formularz drogą tradycyjną (pocztą) lub osobiście do: Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji, ul. Królewska 27, 00-060 Warszawa. Formularz można pobrać na portalu, w sekcji „zgłoś lub rozlicz zbiórkę papierowo”. Zgłoszenie papierowe powinno być opatrzone własnoręcznym podpisem osoby uprawnionej do reprezentowania organizatora zbiórki. Minister weryfikuje, czy osoba zgłaszająca zbiórkę danej organizacji jest uprawniona do jej reprezentacji. Jeśli nie jest uprawniona na podstawie danych rejestrowych (KRS lub inny rejestr), do wniosku należy dołączyć pełnomocnictwo. W przypadku zbiorok zgłaszanych w postaci papierowej Minister ma 7 dni roboczych na rozpatrzenie dokumentu. Zbiórka może rozpocząć się dopiero po publikacji informacji ze zgłoszenia na portalu zbiorok publicznych.

Art. 7. [Prowadzenie więcej niż jednej zbiórki publicznej]

W tym samym czasie organizator zbiórki może prowadzić więcej niż jedną zbiórkę publiczną.

Organizator zbiórki będzie mógł w tym samym czasie prowadzić więcej niż jedną zbiórkę publiczną, a informacje o niej będzie musiał zamieścić na portalu prowadzonym przez Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji. Organizator zbiórki będzie też musiał dostarczyć MAC sprawozdania o wysokości i rodzajach zebranych środków oraz ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar (gotówki i darów rzeczowych). Wzory formularzy rozliczeń zawiera rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 czerwca 2014 r. w sprawie wzorów dokumentów dotyczących zbiorok publicznych. Terminy złożenia sprawozdania z rozdysponowania zebranych datków są następujące:

- dla organizacji pozarządowych i organizacji kościelnych, stowarzyszeń jednostek samorządu terytorialnego, spółdzielni socjalnych, klubów sportowych – w terminie 3 miesiące od zakończenia roku obrotowego, a jeśli w tym terminie datki nie zostaną rozdysponowane, w terminie 3 miesiące od zakończenia każdego kolejnego roku obrotowego do momentu rozdysponowania zebranych datków,
- dla komitetów społecznych – w terminie 30 dni od końca 12 miesiące od zakończenia zbiórki publicznej, a jeśli datki nie zostaną rozdysponowane w tym terminie – 30 dni od końca każdego kolejnego 12-miesięcznego okresu do momentu rozdysponowania zebranych datków.

Art. 8. [Identyfikatory dla osób przeprowadzających zbiórkę]

Organizator zbiórki zapewnia osobom przeprowadzającym zbiórkę publiczną identyfikatory zawierające imię i nazwisko osoby przeprowadzającej zbiórkę publiczną oraz w szczególności informacje o nazwie, celu zbiórki publicznej i jej organizatorze oraz numer zbiórki publicznej.

W odróżnieniu od poprzednio obowiązującej ustawy z 1933 r., która wymagała od osoby kwestującej posiadania przy sobie dokumentu tożsamości (dowodu osobistego lub legitymacji szkolnej) oraz legitymacji upoważniającej do przeprowadzenia zbiórki, która zawierała m.in.: nazwę organizatora przeprowadzającego zbiórkę i jego adres, cel zbiórki publicznej oraz nazwę organu, który udzielił pozwolenia, a także numer i datę wydanego pozwolenia, jak też fotografię osoby przeprowadzającej zbiórkę publiczną, jej imię, nazwisko i adres, a w przypadku osoby małoletniej – imię i nazwisko osoby pełnoletniej, odrębnie upoważnionej do nadzoru nad małoletnim. Nowa ustawa wymaga od każdego zaangażowanego w zbiórkę publiczną posiadania identyfikatora. Powinien on zawierać: imię i nazwisko osoby przeprowadzającej zbiórkę publiczną oraz informacje o nazwie, celu zbiórki publicznej i jej organizatorze oraz numer zbiórki publicznej.

Art. 9. [Elementy zgłoszenia zbiórki publicznej]

1. Zgłoszenie zbiórki publicznej zawiera w szczególności:

- 1) cel zbiórki publicznej;**
- 2) dane organizatora zbiórki:**
 - a) nazwę podmiotu, oznaczenie siedziby oraz numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer identyfikacyjny REGON - w przypadku organizatora, o którym mowa w art. 3 pkt 1 i 2,**
 - b) imiona i nazwiska członków komitetu społecznego, ich adresy zamieszkania, numery PESEL, a w przypadku gdy członek komitetu nie ma numeru PESEL, serię i numer dokumentu potwierdzającego jego tożsamość - w przypadku organizatora, o którym mowa w art. 3 pkt 3;**
- 3) dane, w zakresie określonym w pkt 2 lit. b, osoby uprawnionej do reprezentowania organizatora zbiórki;**
- 4) sposób prowadzenia zbiórki publicznej;**
- 5) miejsce prowadzenia zbiórki publicznej;**
- 6) termin rozpoczęcia i termin zakończenia zbiórki publicznej;**

7) przewidywane koszty niezbędne do zorganizowania i przeprowadzenia zbiórki, które zostaną pokryte z zebranych ofiar.

2. Zgłoszenie zbiórki publicznej dokonywane w postaci elektronicznej osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki opatruje bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

3. Wzór zgłoszenia zbiórki publicznej udostępnia się nieodpłatnie na portalu zbiorok publicznych.

4. W przypadku gdy organizator zbiórki jest reprezentowany przez pełnomocnika, do zgłoszenia zbiórki publicznej dołącza się oryginał albo kopię pełnomocnictwa.

Zob. komentarz do art. 5.

Zgłoszenie zbiórki publicznej jest dokumentem sporządzanym przez organizatora zbiórki publicznej i przesyłanym do ministra właściwego do spraw administracji publicznej. Po dokonaniu weryfikacji przesłanego zgłoszenia dane zawarte w zgłoszeniu będą zamieszczane na portalu zbiorok.

W przypadku gdy organizator zbiórki jest reprezentowany przez pełnomocnika (np. organizację prowadzącą zbiórkę reprezentuje osoba uprawniona na podstawie dołączonej kopii pełnomocnictwa), do pełnomocnictwa dołącza się dowód opłaty skarbowej, chyba że organizacja korzysta ze zwolnienia z tej opłaty (np. OPP wyłącznie w związku z nieodpłatną działalnością pożytku publicznego). Osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki jest weryfikowana na podstawie wpisu do KRS lub innego rejestru, właściwego dla typu organizacji, która dokonuje zgłoszenia (np. rejestru kościołów i innych związków wyznaniowych prowadzonego przez Ministra Administracji i Cyfryzacji). Organizator zbiórki powinien zadbać o to, aby dane zawarte w KRS lub innym rejestrze były aktualne. Obowiązkiem organizatora jest dbanie o to, żeby dane osoby uprawnionej do reprezentowania zawarte w zgłoszeniu i pełnomocnictwie były zgodne. Jeżeli organizatorem zbiórki jest komitet społeczny, doręcza on zgłoszenie i akt założycielski. Osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki jest weryfikowana na podstawie danych zawartych w akcie założycielskim. Obowiązkiem organizatora jest dbanie o to, żeby dane osoby uprawnionej do reprezentowania zawarte w zgłoszeniu i akcie założycielskim były zgodne.

W zgłoszeniu podaje się m.in. dane organizatora, cel zbiórki publicznej, a także termin jej przeprowadzenia. Może to być jeden dzień (ta sama data początkowa i końcowa), tydzień czy miesiąc. Są to tzw. zbiórki krótkoterminowe, trwające maksymalnie

rok. Można także zgłosić zbiórkę długoterminową (dłuższą niż rok), podając termin jej zakończenia (np. zbiórkę 2-letnią) albo zbiórkę ciągłą, czyli taką, która nie ma terminu zakończenia. W formularzu zgłoszenia wstawia się wtedy w polu data zakończenia pojedynczy znak „-” (myślnik).

Osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki jest weryfikowana na podstawie dołączonej kopii pełnomocnictwa. Obowiązkiem organizatora jest dbanie o to, żeby dane osoby uprawnionej do reprezentowania zawarte w zgłoszeniu i pełnomocnictwie były zgodne.

Art. 10. [Elementy informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej zamieszczanej na portalu zbiorów publicznych]

1. Informację o zgłoszeniu zbiórki publicznej zamieszcza na portalu zbiorów publicznych minister właściwy do spraw administracji publicznej, po zweryfikowaniu poprawności wypełnienia pól obowiązkowych zgłoszenia, w terminie:

- 1) 3 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia w postaci elektronicznej albo**
- 2) 7 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia w postaci papierowej.**

2. Informacja o zgłoszeniu zbiórki publicznej zamieszczona na portalu zbiorów publicznych zawiera:

- 1) numer zbiórki publicznej;**
- 2) dane organizatora zbiórki:**
 - a) nazwę podmiotu, oznaczenie siedziby oraz numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer identyfikacyjny REGON - w przypadku organizatora, o którym mowa w art. 3 pkt 1 i 2,**
 - b) imiona i nazwiska oraz miejsca zamieszkania członków komitetu społecznego - w przypadku organizatora, o którym mowa w art. 3 pkt 3;**
- 3) cel zbiórki publicznej;**
- 4) sposób prowadzenia zbiórki publicznej;**
- 5) miejsce prowadzenia zbiórki publicznej;**
- 6) termin rozpoczęcia i zakończenia zbiórki publicznej;**
- 7) przewidywane koszty niezbędne do zorganizowania i przeprowadzenia zbiórki publicznej, które zostaną pokryte z zebranych ofiar.**

3. Informacja o zgłoszeniu zbiórki publicznej może zawierać również inne informacje zawarte w zgłoszeniu zbiórki publicznej, z wyłączeniem danych osobowych.

Organem odpowiedzialnym za zapewnienie obsługi zgłoszenia i publikację na portalu jest minister właściwy do spraw administracji publicznej. Stosownie do art. 10 ust. 1 komentowanej ustawy umieszczenie zbiórki na elektronicznym portalu zbiorów publicznych może nastąpić po poprawnym wypełnieniu zgłoszenia, dołączeniu wymaganych załączników (pełnomocnictwa, aktu założycielskiego wraz z oświadczeniem o niekaralności) i przesłaniu w postaci elektronicznej lub papierowej wszystkich dokumentów do ministra właściwego do spraw administracji publicznej. W zależności od postaci zgłoszenia minister właściwy do spraw administracji publicznej zamieszcza zgłoszenie na portalu zbiorów w terminie: 3 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia dla zgłoszenia w postaci elektronicznej lub 7 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia dla zgłoszenia w postaci papierowej. Po dokonaniu weryfikacji przesłanego zgłoszenia dane zawarte w zgłoszeniu będą zamieszczane na portalu zbiorów. Informacja o zgłoszeniu publikowana na portalu zbiorów w odróżnieniu od przesłanego do MAC zgłoszenia nie będzie zawierała części informacji, które podlegają ochronie danych osobowych (art. 10 ust. 3). Informacja o zgłoszeniu zbiórki niezależnie od swojej postaci (elektronicznej lub papierowej) będzie zawierała: numer zbiórki publicznej oraz dane organizatora zbiórki publicznej – nazwę podmiotu, oznaczenie siedziby oraz numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer identyfikacyjny REGON – w przypadku gdy organizatorem jest organizacja pozarządowa lub podmiot prowadzący działalność pożytku publicznego (art. 3 pkt 1 i 2 u.z.p.z.p), a także imiona i nazwiska oraz adres zamieszkania, jeżeli organizatorem zbiórki jest komitet społeczny. Ponadto informacja powinna zawierać cel zbiórki publicznej zgodny z art. 1 ust. 1 u.z.p.z.p. oraz sposób i miejsce jej prowadzenia, termin rozpoczęcia i termin zakończenia zbiórki publicznej, a także przewidywane koszty niezbędne do zorganizowania i przeprowadzenia zbiórki, które zostaną pokryte z zebranych ofiar. Wskazane (lecz nieobowiązkowe) będzie też dokładniejsze opisanie celu zbiórki – np. zbiórka na budowę pomnika upamiętniającego określone wydarzenie w określonym miejscu itp. Informacja taka będzie służyła darczyńcy, aby wiedział dokładnie, na co przeznacza swoje ofiary.

Art. 11. [Dokument dołączany do zgłoszenia w przypadku zbiórki publicznej organizowanej przez komitet społeczny]

1. W przypadku zbiórki publicznej organizowanej przez komitet społeczny, członkowie komitetu dołączają do zgłoszenia zbiórki publicznej akt założycielski sporządzony:

1) z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego nieodpłatnie na portalu zbiorów publicznych przez ministra właściwego do spraw administracji

publicznej, w przypadku zgłoszenia dokonywanego w postaci elektronicznej, albo

2) według wzoru udostępnionego nieodpłatnie na portalu zbiorów publicznych przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, w przypadku zgłoszenia dokonywanego w postaci papierowej.

2. Akt założycielski sporządzony w postaci elektronicznej członkowie komitetu społecznego opatrują bezpiecznymi podpisami elektronicznymi weryfikowanymi przy pomocy ważnych kwalifikowanych certyfikatów lub podpisami potwierdzonymi profilami zaufanymi ePUAP.

3. Akt założycielski sporządzony w postaci papierowej członkowie komitetu społecznego opatrują własnoręcznymi podpisami.

Akt założycielski komitetu jest dokumentem obejmującym, zgodnie z art. 4 ust. 2:

- 1) określenie celu, w jakim komitet społeczny został powołany;
- 2) dane osobowe osób zawiązujących komitet społeczny – imię, nazwisko, numer PESEL, a w przypadku gdy dana osoba nie posiada numeru PESEL – serię i nr dowodu potwierdzającego tożsamość tej osoby, adres zamieszkania członków komitetu społecznego;
- 3) adres do korespondencji;
- 4) dane osoby upoważnionej do reprezentowania komitetu społecznego
- 5) oświadczenie o niekaralności pod rygorem odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwa skarbowego.

Wzór aktu założycielskiego komitetu społecznego określa załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 czerwca 2014 r. (poz. 833) – zob. komentarz do art. 4.

W przypadku aktu założycielskiego sporządzonego w postaci elektronicznej jest wymagany bezpieczny podpis elektroniczny. Bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany za pomocą kwalifikowanego certyfikatu, który jest odpłatny, został uwzględniony z myślą o organizacjach, które już go posiadają. Podpisy są konieczne, aby identyfikować bardzo różne podmioty. Drugą możliwością jest darmowy profil zaufany ePUAP. Profil zaufany jest bezpłatną metodą potwierdzania tożsamości obywatela w systemach elektronicznej administracji – to odpowiednik bezpiecznego podpisu elektronicznego, weryfikowanego certyfikatem kwalifikowanym. Natomiast w przypadku

aktu założycielskiego sporządzonego w postaci papierowej musi on zostać opatrzony własnoręcznymi podpisami członków komitetu społecznego.

Art. 12. [Zmiana danych zawartych w zgłoszeniu zbiórki publicznej]

1. W przypadku konieczności zmiany danych zawartych w zgłoszeniu zbiórki publicznej organizator zbiórki informuje ministra właściwego do spraw administracji publicznej o zmianach, doręczając zaktualizowane zgłoszenie zbiórki publicznej w postaci elektronicznej albo papierowej w terminie 30 dni od dnia, w którym zmiana nastąpiła.

2. Zmiana celu zbiórki publicznej jest możliwa, jeżeli cel podany w zgłoszeniu został osiągnięty lub ze względów obiektywnych nie może być dalej realizowany, o ile realizacja nowo zgłoszonego celu pozostaje w zakresie tych samych zadań ze sfery zadań publicznych, określonych w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, lub pozostaje w zakresie celów religijnych.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej zamieszcza informację o zgłoszeniu, o której mowa w ust. 1, na portalu zbiorok publicznych.

Komentowany przepis dopuszcza możliwość zmiany celu zbiórki w trakcie jest trwania, niemniej jednak musi to być cel zgodny z ustawą o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie lub religijny. W danym przypadku organizator zbiórki musi powtórnie zgłosić zbiórkę (art. 12 ust. 2). W przypadku konieczności zmiany celu przeznaczenia zebranych ofiar, który został podany w zgłoszeniu, organizator zbiórki będzie mógł dokonać zmiany celu w zakresie sfery zadań publicznych zdefiniowanych w art. 4 pkt 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Zmiana celu zbiórki publicznej jest możliwa, jeżeli cel podany w zgłoszeniu został osiągnięty lub ze względów obiektywnych nie może być dalej realizowany, jeśli realizacja nowo zgłoszonego celu pozostaje w zakresie tych samych zadań ze sfery zadań publicznych lub pozostaje w zakresie celów religijnych. Komentowany przepis dopuszcza możliwość zmiany celu zbiórki w trakcie jest trwania, ale nadal musi to być cel zgodny z ustawą o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie lub religijny. W takim przypadku organizator zbiórki musi powtórnie zgłosić zbiórkę (art. 12 ust. 2). Możliwe jest również spożytkowanie zebranych ofiar na cel inny niż podany w zgłoszeniu, jeżeli cel podany w zgłoszeniu został osiągnięty lub nie może być kontynuowany (ale nadal musi być zgodny z u.d.p.p.w. lub religijny).

Jeśli w czasie trwania zbiórki publicznej nastąpi zmiana danych, np. zmiana adresu, to organizator zbiórki ma obowiązek zgłosić tę informację, aktualizując zgłoszenie. Ma na to 30 dni od daty, kiedy nastąpiła ta zmiana. Informację o zmianie przesyła się, wypełniając ponownie zgłoszenie, z zaznaczeniem, że jest to „zgłoszenie aktualizacyjne”.

Jednocześnie nowo zgłoszony cel powinien pozostawać w zakresie tych samych zadań ze sfery zadań publicznych lub w zakresie celów religijnych deklarowanych w pierwszym zgłoszeniu. W takim przypadku organizator zbiórki zostaje zobowiązany do dokonania powtórnego zgłoszenia, zgodnie z projektowanym art. 13 ust. 1.

Art. 13. [Zmiana składu komitetu społecznego]

1. Zmiana składu komitetu społecznego wymaga doręczenia ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej, w postaci elektronicznej albo papierowej, zaktualizowanego zgłoszenia zbiórki publicznej wraz z dołączonym do niego aktem założycielskim.

2. Informację o zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw administracji publicznej zamieszcza na portalu zbiorów publicznych.

3. Zmiana składu komitetu społecznego jest skuteczna z dniem zamieszczenia na portalu zbiorów publicznych informacji o zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1.

Członkowie komitetu społecznego ponoszą odpowiedzialność osobistą z tytułu działań komitetu, dlatego też każda zmiana składu osobowego takiego komitetu musi zostać zgłoszona ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej. Ponieważ oświadczenie o niekaralności dotyczy wyłącznie członków komitetu społecznego, będzie ono zintegrowane z aktem założycielskim, a jego treść określona we wzorze (załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 czerwca 2014 r.).

Art. 14. [Wezwanie zgłaszającego zbiórkę publiczną do uzupełnienia braków zgłoszenia]

1. W przypadku gdy zgłoszenie zostało wypełnione w sposób nieprawidłowy lub w przypadku gdy do zgłoszenia nie dołączono aktu założycielskiego, minister właściwy do spraw administracji publicznej niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od daty wpływu zgłoszenia dla zgłoszeń dokonanych w postaci elektronicznej i nie później niż w terminie 7 dni roboczych od daty wpływu zgłoszenia dla zgłoszeń dokonanych w postaci papierowej, wzywa zgłaszającego zbiórkę publiczną do uzupełnienia braków zgłoszenia w terminie 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie braków spowoduje pozostawienie zgłoszenia bez rozpoznania.

2. Termin, o którym mowa w art. 10 ust. 1, biegnie od dnia otrzymania uzupełnionego zgłoszenia.

Organizator zbiórki ma prawo uzupełnienia danych przesłanych w zgłoszeniu zbiórki. Organ obsługujący portal wysyła do organizatora zbiórki niezwłocznie, ale nie później jednak niż w ciągu 3 dni roboczych dla zgłoszeń sporządzonych w postaci elektronicznej lub 7 dni roboczych dla zgłoszeń wysłanych w postaci papierowej, wezwanie do uzupełnienia zgłoszenia. Natomiast organizator zbiórki w terminie 7 dni będzie miał czas na uzupełnienie zgłoszenia. Jeżeli podmiot nie dokona uzupełnienia zgłoszenia zgodnie z wezwaniem, wówczas zgłoszenie pozostanie bez rozpatrzenia.

W przypadku gdy minister właściwy do spraw administracji publicznej we wskazanych (art. 14 komentowanej ustawy) terminach nie zamieści zgłoszenia na portalu zbiorok publicznych ani nie wezwie organizatora zbiórki do uzupełnienia braków zgłoszenia, czyli w przypadku beczynności organu organizator zbiórki ma prawo do złożenia skargi na beczynność organu.

Pojęcie beczynności organu jest pojęciem nie tylko prawniczym, ale i prawnym, ponieważ ustawodawca posługuje się nim w przepisach prawa, np. w art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi⁷, jako kryterium wyznaczającym zakres sądowej kontroli administracji. Najczęściej przez to pojęcie rozumie się stan, w którym organ nie załatwia sprawy w określonym terminie⁸. Na uwagę zasługuje w tej kwestii stanowisko NSA, który w wyroku z dnia 20 lipca 1999 r. (I SAB 60/99) stwierdził, że „organ administracji publicznej pozostaje w beczynności w każdym przypadku niezakończania sprawy w terminie określonym w art. 35 k.p.a., jeżeli nie dopełnił czynności określonych w art. 36 k.p.a. lub nie podjął innych działań wynikających z przepisów procesowych mających na celu usunięcie przeszkody w wydaniu decyzji”⁹.

Prawo wniesienia skargi na beczynność, co do zasady, jest uwarunkowane uprzednim wyczerpaniem przez skarżącego środków zaskarżenia, jeżeli przysługiwały mu one w postępowaniu przed organem administracyjnym. Jeżeli zaś ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia, wniesienie skargi do sądu administracyjnego musi być poprzedzone uprzednim wezwaniem właściwego organu do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 p.p.s.a.).

Środkiem ochrony prawnej strony w postępowaniu administracyjnym na niezakończanie sprawy w terminie jest zażalenie (art. 37 § 1 k.p.a.). Służy ono kwestionowaniu

⁷ Tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.

⁸ Zob. wyrok WSA z dnia 24 czerwca 2010 r. (IV SAB/Wa 83/10), w którym sąd stwierdził, iż „Bezczynność organu występuje, gdy organ zobowiązany do podjęcia przewidzianej prawem czynności nie podejmuje jej w terminie określonym przez przepisy prawa”, <http://www.lexlege.pl/orzeczenie/155972/iv-sab-wa-83-10-wyrok-wojewodzkiego>.

⁹ OSP 2000/6/87.

przekroczenia ustawowego maksymalnego terminu załatwienia sprawy. Jeżeli zażalenie jest uzasadnione, to organ wyższego stopnia powinien wyznaczyć nowy termin załatwienia sprawy i jednocześnie zarządzić wyjaśnienie powodów zwłoki, ustalenie osób winnych jej powstania oraz nakazać wprowadzenie środków, które wyeliminują powstawanie zwłoki w przyszłości (art. 37 § 1 i 2 k.p.a.). Zażalenie należy uznać za uzasadnione w każdym przypadku, gdy zostanie stwierdzony upływ terminu załatwienia sprawy, przy jednoczesnym braku okoliczności niezależnych od organu, a wymienionych w art. 35 § 5 k.p.a.

Trzeba też zaznaczyć, że ten wewnątrzadministracyjny środek prawny nie pozostaje w dyspozycji strony w przypadku beczynności ministra lub samorządowego kolegium odwoławczego, ponieważ nad tymi organami nie ma organów wyższego stopnia. Tak więc w przypadku beczynności ministra lub samorządowego kolegium odwoławczego skarga do sądu administracyjnego nie musi być poprzedzona wyczerpaniem środków zaskarżenia, ponieważ ustawa takowych nie przewiduje¹⁰.

Art. 15. [Odmowa zamieszczenia informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej na portalu zbiorów publicznych]

1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej odmawia, w drodze decyzji administracyjnej, zamieszczenia informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej na portalu zbiorów publicznych, gdy:

- 1) wskazany w zgłoszeniu cel zbiórki publicznej jest niezgodny z prawem lub wykracza poza sferę zadań publicznych, określonych w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, albo nie jest celem religijnym, a w przypadku komitetu społecznego - również jest niezgodny z celem, w jakim komitet został powołany;**
- 2) do dnia wpływu zgłoszenia zbiórki publicznej, sprawozdanie z poprzedniej zbiórki publicznej, o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 lub 2, nie zostało zamieszczone na portalu zbiorów publicznych, pomimo upływu terminu, o którym mowa w art. 16 albo art. 17.**

¹⁰ Por. postanowienie NSA z dnia 28 kwietnia 2010 r., I OSK 685/10. Także w postanowieniu z dnia 6 lipca 2006 r., I OSK 480/2006, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, iż art. 37 § 1 k.p.a. przewiduje możliwość wniesienia przez stronę postępowania zażalenia na niezałatwienie sprawy w terminie przez organ administracji publicznej. Zażalenie to służy do organu administracyjnego wyższego stopnia nad organem pozostającym w beczynności. W przypadku jednak, gdy w beczynności pozostaje samorządowe kolegium odwoławcze lub minister w rozumieniu art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a., to wówczas tryb przewidziany w ww. art. 37 k.p.a. nie ma zastosowania. Nad tymi organami nie ma bowiem w postępowaniu administracyjnym organów wyższego stopnia, Lex nr 188512.

2. Decyzja o odmowie zamieszczenia informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej na portalu zbiorów publicznych jest wydawana w terminie 3 dni roboczych dla zgłoszeń dokonanych w postaci elektronicznej i w terminie 7 dni roboczych dla zgłoszeń dokonanych w postaci papierowej.

Odmowa zamieszczenia informacji o zgłoszeniu zbiórki na portalu zbiorów może nastąpić np. w sytuacji, gdy cel zbiórki jest niezgodny z prawem, zwłaszcza w sytuacji, gdy nie odnosi się do katalogu zadań publicznych, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Przypomnijmy w tym miejscu, że hasło działalności pożytku publicznego odnosi się zarówno do świadczenia usług, które mają na celu zaspokojenie konkretnych potrzeb społecznych w ramach określonych zadań publicznych, a więc usług społecznie użytecznych, jak i określonego kręgu podmiotów je realizujących. Nie można więc organizować zbiórki na każdy dowolny cel, poza celami pożytku publicznego i celami o charakterze religijnym. Nie można też zorganizować zbiórki dla prywatnego zysku. Cel zbiórki powinien być zgodny ze statutem organizacji pozarządowej (fundacji lub stowarzyszenia) i innych podmiotów prowadzących działalność pożytku publicznego wskazanych w art. 3 ust. 3 u.d.p.p.w. oraz z aktem organizacyjnym komitetu społecznego.

Odmowa zamieszczenia informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej na portalu zbiorów publicznych może też nastąpić wtedy, gdy organizator nie wywiązał się z obowiązku sprawozdawczego po wcześniej przeprowadzonej zbiórce.

Organizator zbiórki publicznej, który otrzyma decyzję o odmowie publikacji zgłoszenia zbiórki na portalu (art. 15 u.z.p.z.p.) może zwrócić się do organu (ministra) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji (art. 127 § 3 k.p.a w związku z art. 22 u.z.p.z.p.). Jednocześnie trzeba zaznaczyć, iż wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy (art. 127 § 3 k.p.a.), podobnie jak odwołanie, tworzy na rzecz legitymowanych podmiotów (strony i podmiotów na prawach strony) możliwość zaskarżenia decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze. Temu uprawnieniu stron (podmiotów na prawach strony) odpowiada obowiązek ponownego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej przez organy, które poprzednio tę sprawę rozstrzygnęły¹¹. Dodajmy przy tym, iż do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. W szczególności zastosowanie znajdują tu przepisy dotyczące legitymacji do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie

¹¹ Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy nie ma charakteru dewolutywnego, nie przesuwają bowiem sprawy do wyższej strukturalnie instancji i tym właśnie różni się od odwołania – szerzej: M. Szubiakowski, M. Wierzbowski, A. Wiktorowska, *Postępowanie administracyjne – ogólne, podatkowe, egzekucyjne*, Warszawa 1996, s. 210.

sprawy, wymagań formalnych, skutków wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dla wykonalności decyzji. Zastosowanie mają wprost przepisy regulujące postępowanie przed organem drugiej instancji co do zakresu ponownego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy. Sprawa podlega zatem ponownej merytorycznej kontroli¹². Zgodnie z art. 131 w związku z art. 127 § 3 k.p.a. rozpoznający wniosek organ zobowiązany jest do zawiadomienia wszystkich stron (np. członków komitetu społecznego) o wniesieniu środka zaskarżenia. Wydana w tym trybie decyzja musi zostać obligatoryjnie uzasadniona (art. 107 § 4 *in fine* k.p.a.).

Art. 16. [Sprawozdanie z podaniem wartości i rodzaju zebranych ofiar oraz sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar]

1. Organizator zbiórki sporządza i doręcza ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej w celu zamieszczenia na portalu zbiorok publicznych sprawozdania:

- 1) z przeprowadzonej zbiórki publicznej, z podaniem wartości i rodzaju zebranych ofiar - w ciągu 30 dni od zakończenia zbiórki publicznej;**
- 2) ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar.**

2. Sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar należy przesłać:

- 1) w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku obrotowego w przypadku organizacji, o których mowa w art. 3 pkt 1 i 2, a jeżeli ofiary w tym terminie nie zostaną rozdysponowane, również w terminie 3 miesięcy od zakończenia każdego roku obrotowego do momentu rozdysponowania zebranych ofiar;**
- 2) w terminie 30 dni od zakończenia 12-miesięcznego okresu od zakończenia zbiórki publicznej, a w przypadku gdy ofiary w tym terminie nie zostaną rozdysponowane, również w terminie 30 dni od zakończenia każdego kolejnego 12-miesięcznego okresu, aż do momentu rozdysponowania zebranych ofiar - w przypadku komitetów społecznych.**

Do obowiązku organizacji pozarządowej i podmiotów prowadzących działalność pożytku publicznego (art. 3 pkt 1 i 2 u.z.p.z.p.) należy rozliczenie się z tego, jak zostały rozdysponowane wszystkie zebrane ofiary. Sprawozdanie należy złożyć najpóźniej w terminie 3 miesięcy od daty zakończenia roku obrotowego (i nie wcześniej niż po zakończeniu zbiórki). Jeśli organizacja w pierwszym sprawozdaniu nie wykazała rozdysponowania wszystkich zebranych ofiar, to sprawozdanie ma charakter częściowy (należy zaznaczyć tę informację na formularzu sprawozdania). W takim przypadku

¹² Zob. postanowienie TK z dnia 30 czerwca 2014 r., Ts 100/14, OTK nr 3/2014.

organizacja musi składać następne sprawozdania. Kolejny termin mija za rok (w terminie 3 miesięcy od daty zakończenia kolejnego roku obrotowego), a sprawozdania trzeba składać aż do skutku, czyli aż wszystkie ofiary zostaną rozdysponowane. Przy ostatnim składanym sprawozdaniu należy zaznaczyć, że jest to sprawozdanie końcowe. Jest to ważne, albowiem w sytuacji, gdy podmioty określone (art. 3 pkt 1 i 2 u.z.p.z.p.) przedstawia sprawozdania częściowe, ale nie umieszczają sprawozdania końcowego, zbiórka nie będzie uznana za rozliczoną. W sprawozdaniach z rozdysponowania ofiar należy wpisywać jedynie kwoty rozdysponowane w danym okresie sprawozdawczym. Ważne jest także, aby sprawozdań częściowych nie składać zbyt wcześnie – powinny one dotyczyć całego wymaganego okresu sprawozdawczego.

Również do obowiązków komitetu społecznego należy rozliczenie się z tego, jak zostały rozdysponowane wszystkie zebrane ofiary. Sprawozdanie należy złożyć najpóźniej rok i 30 dni od zakończenia zbiórki (w terminie 30 dni od zakończenia 12-miesięcznego okresu od daty zakończenia zbiórki). Jeśli komitet społeczny w pierwszym sprawozdaniu nie wykazał rozdysponowania wszystkich zebranych ofiar, to sprawozdanie ma charakter częściowy (należy zaznaczyć tę informację na formularzu sprawozdania). W takim przypadku komitet społeczny musi składać następne sprawozdania. Kolejny termin mija za rok (w terminie 30 dni od daty zakończenia kolejnego 12-miesięcznego okresu), a sprawozdania trzeba składać aż do skutku, czyli aż wszystkie ofiary zostaną rozdysponowane. Przy ostatnim składanym sprawozdaniu należy zaznaczyć, że jest to sprawozdanie końcowe. To ważne, bo jeśli organizator przedstawi sprawozdania częściowe, ale nie umieści sprawozdania końcowego, zbiórka nie będzie uznana za rozliczoną. W sprawozdaniach z rozdysponowania ofiar należy wpisywać jedynie kwoty rozdysponowane w danym okresie sprawozdawczym. Ważne jest także, aby sprawozdań częściowych nie składać zbyt wcześnie – powinny one dotyczyć całego wymaganego okresu sprawozdawczego.

Art. 17. [Sprawozdania organizatora zbiórki trwającej dłużej niż rok]

Organizator zbiórki trwającej dłużej niż rok sporządza i doręcza ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej w celu zamieszczenia na portalu zbiórek publicznych sprawozdanie:

- 1) o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1, z podaniem wartości i rodzaju zebranych dotychczas ofiar - w terminie 30 dni od zakończenia każdego 6-miesięcznego okresu prowadzenia zbiórki, przy czym pierwszy okres liczy się od dnia rozpoczęcia zbiórki publicznej;**

2) o którym mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 - w terminie 30 dni od dnia zakończenia każdego 12-miesięcznego okresu, przy czym pierwszy okres liczy się od dnia rozpoczęcia zbiórki publicznej, aż do momentu rozdysponowania ofiar.

W przypadku zbiórek długoterminowych (trwających dłużej niż rok) podmioty określone (art. 3 pkt 1 i 2 u.z.p.z.p.) rozliczają się z przebiegu zbiórki co pół roku. Pierwsze sprawozdanie z przeprowadzonej zbiórki publicznej, z podaniem wartości i rodzaju zebranych ofiar musi być złożone w ciągu 30 dni po pierwszym 6-miesięcznym okresie trwania zbiórki (od momentu rozpoczęcia zbiórki), kolejne – w ciągu 30 dni po drugim półroczu itd. Ostatnie sprawozdanie należy złożyć w ciągu 30 dni od upływu ostatniego 6-miesięcznego okresu trwania zbiórki. W sprawozdaniach z rozdysponowania ofiar należy wpisywać jedynie kwoty zebrane w danym okresie sprawozdawczym. Ważne jest także, aby sprawozdań częściowych nie składać zbyt wcześnie – powinny one dotyczyć całego wymaganego okresu sprawozdawczego.

Do obowiązku organizatora należy rozliczenie się z tego, jak zostały rozdysponowane wszystkie zebrane ofiary. Organizatorzy rozliczają się w cyklu rocznym, a potem składają sprawozdanie końcowe. Tak np. w ciągu 30 dni po pierwszym 12-miesięcznym okresie trwania zbiórki (od momentu rozpoczęcia zbiórki) trzeba się rozliczyć z tego, jak rozdysponowane zostały ofiary. Kolejne sprawozdanie należy złożyć za rok (w ciągu 30 dni po drugim 12-miesięcznym okresie trwania zbiórki) i tak aż do końca zbiórki oraz rozdysponowania wszystkich ofiar. Na koniec niezbędne jest rozliczenie ostateczne. Złożenie sprawozdania końcowego możliwe będzie dopiero po zakończeniu zbiórki długoterminowej.

W sprawozdaniach z rozdysponowania ofiar należy wpisywać jedynie kwoty rozdysponowane w danym okresie sprawozdawczym. Ważne jest także, aby sprawozdań częściowych nie składać zbyt wcześnie – powinny one dotyczyć całego wymaganego okresu sprawozdawczego.

Zob. też komentarz do art. 16.

Art. 18. [Formy sporządzania sprawozdań]

1. Sprawozdania, o których mowa w art. 16, są zamieszczane na portalu zbiórek publicznych w postaci dokumentu elektronicznego, z wykorzystaniem formularza elektronicznego udostępnionego nieodpłatnie przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

2. Dopuszcza się również możliwość przesłania sprawozdania w postaci papierowej.

3. Sprawozdania sporządzone w postaci elektronicznej osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki opatruje bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.

4. Sprawozdania sporządzone w postaci papierowej opatruje własnoręcznym podpisem osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki.

Komentowany przepis dopuszcza możliwość składania sprawozdań z przeprowadzonej (przeprowadzanej) zbiórki publicznej oraz ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar z wykorzystaniem formularza elektronicznego lub w postaci papierowej. Sprawozdania zamieszcza się na portalu zbiórek publicznych w postaci dokumentu elektronicznego, potwierdza je osoba/osoby za pomocą ePUAP (lub płatnym podpisem elektronicznym). Jeśli sprawozdanie jest papierowe, podpisuje je osoba upoważniona do reprezentowania organizatora zbiórki.

W sprawozdaniu z przeprowadzonej zbiórki należy podać m.in.: okres sprawozdawczy, nazwę zbiórki, dane dotyczące organizatora zbiórki oraz informację o wysokości i rodzaju zebranych ofiar w okresie sprawozdawczym, a także koszty organizacji zbiórki publicznej ogółem. Natomiast w sprawozdaniu ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar oprócz okresu sprawozdawczego, nazwy zbiórki, danych dotyczących organizatora zbiórki zamieszcza się informację o wysokości i rodzaju poniesionych kosztów rozdysponowania ofiar w okresie sprawozdawczym, które zostały pokryte z zebranych ofiar oraz koszty rozdysponowania ofiar zbiórki publicznej ogółem.

Art. 19. [Okres dostępności informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej wraz ze sprawozdaniami na portalu zbiórek publicznych]

Informacja o zgłoszeniu zbiórki publicznej wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 16, jest dostępna na portalu zbiórek publicznych przez okres 10 lat, licząc od dnia upływu terminu przesłania ostatniego sprawozdania.

Organizator zbiórki będzie obowiązany sporządzić i doręczyć ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej sprawozdania z przeprowadzonej (przeprowadzanej) zbiórki publicznej oraz ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar. Sprawozdania zamieszczane będą na portalu zbiórek publicznych. Informacja o zgłoszeniu zbiórki publicznej wraz ze sprawozdaniami będzie dostępna na portalu zbiórek publicznych przez okres 10 lat, licząc od dnia upływu terminu przesłania ostatniego sprawozdania. Dostęp do informacji dotyczących zarówno zbiórek aktualnie prowadzonych, jak również zbiórek zakończonych (do 10 lat wstecz) zwiększa przejrzystość procesu, co będzie

pomocne w budowaniu wiarygodności organizatorów zbiórek oraz wesprze ideę dobroczynności.

Art. 20. [Wezwanie organizatora do usunięcia braków sprawozdania]

W przypadku gdy sprawozdanie, o którym mowa w art. 16, zawiera braki minister właściwy do spraw administracji publicznej niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni roboczych od daty wpływu sprawozdania dla sprawozdań sporządzonych w postaci elektronicznej i nie później niż w terminie 7 dni roboczych dla sprawozdań sporządzonych w postaci papierowej, wzywa organizatora zbiórki do uzupełnienia braków sprawozdania w terminie 14 dni z pouczeniem, że nieusunięcie braków spowoduje niezamieszczenie przesłanego sprawozdania na portalu zbiórek publicznych.

Nieprzesłanie w terminie sprawozdania lub poprawionego sprawozdania, zgodnie z wezwaniem do uzupełnienia braków w terminie 14 dni, będzie skutkowało niezamieszczeniem przesłanego sprawozdania na portalu ziórek publicznych. Odmowa zamieszczenia przesłanego sprawozdania będzie dotyczyła organizatora zbiórki, a w przypadku komitetu społecznego wszystkich jego członków.

Brak sprawozdania w terminie wiąże się z dwoma negatywnymi konsekwencjami: po pierwsze informacja o braku sprawozdania lub tym, że zostało złożone po terminie, będzie dostępna dla wszystkich obywateli, po drugie brak sprawozdania mimo upływu terminu uniemożliwia organizatorowi zgłoszenie kolejnej zbiórki publicznej. Zorganizowanie zbiórki będzie możliwe dopiero, gdy organizator złoży zalegające sprawozdanie. Informacja o spóźnieniu nadal będzie widoczna. Portal ziórek publicznych został zbudowany tak, żeby pomagać organizatorom w wywiązywaniu się z obowiązków sprawozdawczych: pokazuje, ile dni pozostało do złożenia sprawozdania. Organizatorzy, którzy podali adres e-mail, dostaną też automatyczne przypomnienia o konieczności złożenia sprawozdania.

Art. 21. [Delegacja]

Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór aktu założycielskiego,**
- 2) wzór zgłoszenia zbiórki publicznej,**
- 3) wzory sprawozdań, o których mowa w art. 16 ust. 1**

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia jednolitości i przejrzystości składanych dokumentów, a także uwzględniając potrzebę zidentyfikowania osób powołujących komitet społeczny, zakres niezbędnych danych zawartych w zgłoszeniu oraz zapewnienie obywatelom niezbędnego zakresu informacji dotyczących zarówno organizatora zbiórki, jak i wartości i rodzaju zebranych ofiar i sposobu ich rozdysponowania.

Wzory dokumentów niezbędnych do prawidłowego zorganizowania przeprowadzenia zbiórki publicznej w myśl nowej ustawy określa rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 czerwca 2014 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 833) w sprawie wzorów dokumentów dotyczących zbiorów publicznych. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór aktu założycielskiego komitetu społecznego wraz z oświadczeniem o niekaralności;
- 2) wzór zgłoszenia zbiórki publicznej,
- 3) wzór sprawozdania z przeprowadzonej zbiórki;
- 4) wzór sprawozdania ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar.

Art. 22. [Stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego]

W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183).

Zob. komentarz do art. 14 i art. 15.

Rozdział 3

Przepisy zmieniające

Art. 23. [Zmiany w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń]

W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 482, z późn. zm.) art. 56 otrzymuje brzmienie:

„Art. 56. § 1. Kto bez wymaganego zgłoszenia zbiórki publicznej lub niezgodnie ze zgłoszeniem zbiórki publicznej organizuje lub przeprowadza publiczną zbiórkę ofiar, podlega karze grzywny.

§ 2. Podżeganie i pomocnictwo są karalne.

§ 3. Można orzec przepadek przedmiotów uzyskanych ze zbiórki publicznej przeprowadzonej niezgodnie ze zgłoszeniem, orzeka się zaś ich przepadek, gdy zbiórkę publiczną przeprowadzono bez zgłoszenia.

§ 4. Można orzec przepadek przedmiotów uzyskanych z czynu określonego w § 1 także wtedy, gdy zostały one przekazane przez sprawcę innej osobie lub instytucji, jak i przepadek pieniędzy uzyskanych za zebrane ofiary w naturze i rzeczy nabytych za uzyskane ze zbiórki publicznej pieniądze.

§ 5. Przedmioty, co do których orzeczono przepadek, należy przekazać instytucji pomocy społecznej lub instytucji kultury.”.

Ze względu na obowiązującą ustawę o zasadach prowadzenia zbiorok publicznych konieczna była nowelizacja szeregu innych aktów prawnych, w celu uspołnienienia przepisów.

Organizacja zbiórki publicznej wymaga bowiem w szczególności zgłoszenia do ministra właściwego do spraw administracji publicznej, które podlega publikacji na portalu zbiorok publicznych prowadzonym przez tego ministra. Przeprowadzenie zbiórki bez zgłoszenia lub niezgodnie ze zgłoszeniem (np. w przypadku nieprawidłowości w sposobie prowadzenia zbiórki czy przeznaczeniu zebranych ofiar) wiąże się z powstaniem po stronie organizatora (karalne jest również podżeganie i pomocnictwo) odpowiedzialności wykroczeniowej i zagrożone jest sankcją grzywny. Dodatkowo można orzec przepadek przedmiotów uzyskanych ze zbiórki przeprowadzonej wbrew warunkom zgłoszenia, orzeka się zaś ich przepadek, gdy zbiórkę przeprowadzono bez zgłoszenia. Można orzec także przepadek przedmiotów uzyskanych z takiego działania także wtedy, gdy zostały one przekazane przez sprawcę innej osobie lub instytucji, oraz przepadek pieniędzy uzyskanych za zebrane ofiary w naturze i rzeczy nabytych za uzyskane ze zbiórki pieniądze. Wszystkie przedmioty objęte przypadkiem są przekazywane instytucji pomocy społecznej lub instytucji kulturalno-oświatowej.

Art. 24. [Zmiany w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1169) w art. 57 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Zmiany w ustawie o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej zostały dostosowane ze względu na fakt zastąpienia pozwolenia zgłoszeniem. Podobne zmiany wprowadzono do pozostałych nowelizowanych ustaw regulujących stosunek państwa z innymi kościołami i związkami wyznaniowymi.

Ustawa w kilkunastu pozycjach aktualizuje również zapisy umów między państwem a związkami wyznaniowymi i kościołami, po to, żeby zbiórka środków, która jest dokonywana na terenie kościołów, była zgodna z przepisami prawa w nowym brzmieniu ustawy o zbiorach publicznych i oczywiście była możliwa bez żadnych rygorów, tak jak było do tej pory.

Art. 25. [Zmiany w ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego]

W ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz. U. Nr 66, poz. 287, z późn. zm.) w art. 42 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Zob. komentarz do art. 24.

Art. 26. [Zmiany w ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 323, z późn. zm.) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”

Zob. komentarz do art. 24.

Art. 27. [Zmiany w ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 73, poz. 324, z późn. zm.) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz miejsc zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”

Zob. komentarz do art. 24.

Art. 28. [Zmiany w ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 479, z późn. zm.) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”

Zob. komentarz do art. 24.

Art. 29. [Zmiany w ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Chrześcijan Baptystów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 480, z późn. zm.) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”

Zob. komentarz do art. 24.

Art. 30. [Zmiany w ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 481, z późn. zm.) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Zob. komentarz do art. 24.

Art. 31. [Zmiany w ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Polskokatolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 482, z późn. zm.) w art. 29 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Zob. komentarz do art. 24.

Art. 32. [Zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 251, z późn. zm.) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki, o których mowa w ust. 1, nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obiektach kultu religijnego oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych i w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Zob. komentarz do art. 24

Art. 33. [Zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 252, z późn. zm.) w art. 26 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych, w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Zob. komentarz do art. 24.

Art. 34. [Zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Starokatolickiego Mariawitów w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 253, z późn. zm.) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych, w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Zob. komentarz do art. 24.

Art. 35. [Zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do Kościoła Zielonoświątkowego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 41, poz. 254, z późn. zm.) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych, w sposób tradycyjnie ustalony.”.

Zob. komentarz do art. 24.

Art. 36. [Zmiany w ustawie z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli]

W ustawie z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli (Dz. U. Nr 62, poz. 688) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Wydatki związane z wykonywaniem inicjatywy ustawodawczej przez obywateli pokrywa komitet.

2. Komitet może organizować zbiórki publiczne środków finansowych na cele związane z wykonywaniem inicjatywy ustawodawczej, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych (Dz. U. poz. 498).”.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 24 czerwca 1999 r. o wykonywaniu inicjatywy ustawodawczej przez obywateli do zadań komitetu inicjatywy ustawodawczej należą czynności związane z przygotowaniem projektu ustawy, jego rozpowszechnianiem, kampanią promocyjną, a także organizacją zbierania podpisów obywateli popierających projekt. Komitet może utworzyć grupa co najmniej 15 obywateli polskich, którzy mają prawo wybierania do Sejmu i złożyli pisemne oświadczenie o przystąpieniu do komitetu, ze wskazaniem imienia (imion) i nazwiska, adresu zamieszkania oraz numeru ewidencyjnego PESEL. W imieniu i na rzecz komitetu występuje pełnomocnik komitetu lub jego zastępca, wskazani w pisemnym oświadczeniu pierwszych 15 osób tworzących komitet. Komitet może organizować zbiórki publiczne środków finansowych na cele związane z wykonywaniem inicjatywy ustawodawczej, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych, co oznacza, że osoby tworzące komitet muszą mieć pełną zdolność do czynności prawnych i muszą być niekarane. Uchwalają one akt założycielski, który zawiera: imię, nazwisko, numer PESEL, adres zamieszkania członków komitetu społecznego; adres do korespondencji; dane osoby upoważnionej do reprezentowania komitetu społecznego; cel, w jakim komitet został zawiązany według urzędowego wzoru papierowego, z własnoręcznymi podpisami lub na formularzu elektronicznym na zbiorki.gov.pl, z podpisem elektronicznym lub profilem zaufanym ePUAP.

Dodatkowo wszyscy członkowie komitetu są zobowiązani do złożenia oświadczeń o niekaralności pod rygorem odpowiedzialności karnej za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe.

Art. 37. [Zmiany w ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym]

W ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz. U. Nr 113, poz. 985, z późn. zm.) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacja o zgłoszeniu zbiórki publicznej, która ma być przeprowadzona na obszarze, na którym wprowadzono stan wyjątkowy, może zostać zamieszczona na ogólnopolskim elektronicznym portalu zbiórek publicznych, tylko wówczas, gdy w ocenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej,

przeprowadzenie zbiórki nie utrudni realizacji celów wprowadzenia stanu wyjątkowego.”.

Stan wyjątkowy związany jest z zagrożeniem wewnętrznego bezpieczeństwa państwa. Zgodnie z art. 230 ust. 1 Konstytucji RP można go wprowadzić w razie zagrożenia konstytucyjnego ustroju państwa, zagrożenia bezpieczeństwa obywateli i zagrożenia porządku publicznego. Ponadto ustawa z 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym dodaje, że zagrożenie może wynikać z działań terrorystycznych lub działań w cyberprzestrzeni.

W czasie stanu wyjątkowego mogą być zawieszane prawa do: 1) organizowania i przeprowadzania wszelkiego rodzaju zgromadzeń; 2) organizowania i przeprowadzania imprez masowych oraz prowadzonych w ramach działalności kulturalnej imprez artystycznych i rozrywkowych, niebędących imprezami masowymi; 3) strajków pracowniczych i innych form protestu w odniesieniu do określonych kategorii pracowników lub w określonych dziedzinach; 4) strajków i innych niż strajki form akcji protestacyjnych rolników; 5) akcji protestacyjnych studentów organizowanych przez studenckie samorządy, stowarzyszenia lub organizacje; 6) zrzeszania się poprzez: a) ustanowienie zakazu tworzenia i rejestracji nowych stowarzyszeń, partii politycznych, związków zawodowych, organizacji społeczno-zawodowych rolników, organizacji pracodawców, ruchów obywatelskich oraz innych dobrowolnych zrzeszeń i fundacji, b) nakazanie okresowego zaniechania działalności zarejestrowanych stowarzyszeń, partii politycznych, związków zawodowych, organizacji społeczno-zawodowych rolników, organizacji pracodawców, ruchów obywatelskich oraz innych dobrowolnych zrzeszeń i fundacji, których działalność może zwiększyć zagrożenie konstytucyjnego ustroju państwa, bezpieczeństwa obywateli lub porządku publicznego (art. 16 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym). Zamieszczenie informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej na obszarze, na którym wprowadzono stan wyjątkowy, możliwe jest wówczas, jeżeli jej przeprowadzenie nie utrudni realizacji celów wprowadzenia stanu wyjątkowego. Ocena w tej kwestii należy do ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

Art. 38. [Zmiany w ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej]

W ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 156, poz. 1301, z późn. zm.) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacja o zgłoszeniu zbiórki publicznej, która ma być przeprowadzona na obszarze, na którym wprowadzono stan wojenny, może zostać zamieszczona na ogólnopolskim elektronicznym portalu zbiorok publicznych, tylko wówczas, gdy w ocenie ministra właściwego do spraw administracji publicznej, przeprowadzenie zbiórki nie utrudni realizacji celów wprowadzenia stanu wojennego.”.

Stan wojenny może zostać wprowadzony na całości lub części terytorium Rzeczypospolitej. W odróżnieniu od innych stanów nadzwyczajnych Konstytucja nie określa jego ram temporalnych. Wprowadza się go zatem na czas nieokreślony, ale nie dłuższy niż potrzeba do przywrócenia normalnego funkcjonowania państwa (art. ustawy z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej). Może być wprowadzony wyłącznie w trzech sytuacjach: 1) zewnętrznego zagrożenia państwa (także przez działania o charakterze terrorystycznym lub działaniami w cyberprzestrzeni); 2) zbrojnej napaści na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 3) jeżeli z umowy międzynarodowej wynika zobowiązanie do wspólnej obrony przeciwko agresji (art. 2 u.s.w.k.n.d.s.z.). Zamieszczenie informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej na obszarze, na którym wprowadzono stan wojenny, możliwe jest wówczas, jeżeli jej przeprowadzenie nie utrudni realizacji celów wprowadzenia stanu wojennego. Ocena w tej kwestii należy do ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

Art. 39. [Zmiany w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie]

W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.) w art. 33a w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) prowadzenia zbiórki publicznej bez wymaganego zgłoszenia lub nienadstawania do ministra właściwego do spraw administracji publicznej sprawozdania z przeprowadzonej zbiórki publicznej lub sprawozdania ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar;”.

Stosownie do treści art. 33a ust. 1 u.d.p.p.w. minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w przypadku naruszenia obowiązków, a mianowicie: niezamieszczenia na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego w terminie sprawozdania finansowego i merytorycznego, lub zamieszczenia sprawozdań niekompletnych, lub budzących wątpliwości co do prawi-

dłowości działalności organizacji pożytku publicznego, wzywa organizację pożytku publicznego do zaniechania naruszeń oraz przedstawienia niezbędnych wyjaśnień. Przepis ust. 1 u.d.p.p.w. ma zastosowanie również w przypadkach: 1) prowadzenia zbiórki publicznej bez wymaganego zgłoszenia lub nienadesłania do ministra właściwego do spraw administracji publicznej sprawozdania z przeprowadzonej zbiórki publicznej lub sprawozdania ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar; 2) nienadesłania informacji o rozliczeniu środków pochodzących ze zbiórki publicznej lub informacji o otrzymanych darowiznach, o których mowa w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851 i 915). W przypadku niezastosowania się organizacji pożytku publicznego do wezwania w terminie 30 dni od jego otrzymania, występuje do sądu rejestrowego o wykreślenie organizacji z Rejestru OPP.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 40. [Stosowanie przepisów dotychczasowych o zbórkach publicznych]

1. Do postępowań w sprawie wydania pozwolenia na przeprowadzenie zbórk publicznej wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Pozwolenia na przeprowadzenie zbórk publicznej wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność przez okres, na jaki zostały udzielone, niezbędny do realizacji celu zbórk i przedstawienia jej wyników.

Wszystkie pozwolenia wydane przed wejściem w życie obowiązującej ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbórek publicznych zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane. Takie zbórk są przeprowadzane i rozliczane według dotychczasowych, starych zasad. Ustawa z 14 marca 2014 r. ma zastosowanie wyłącznie do zbórek, które zostały zgłoszone po wejściu jej w życie, czyli od 18 lipca 2014 r.

Art. 41. [Wpływ obowiązującej ustawy na sektor finansów publicznych]

1. W latach 2014-2023 maksymalny limit wydatków budżetu państwa, będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy, wynosi w:

- 1) 2014 r. - 290 tys. zł;
- 2) 2015 r. - 40 tys. zł;
- 3) 2016 r. - 40 tys. zł;
- 4) 2017 r. - 40 tys. zł;
- 5) 2018 r. - 40 tys. zł;
- 6) 2019 r. - 40 tys. zł;
- 7) 2020 r. - 40 tys. zł;
- 8) 2021 r. - 40 tys. zł;
- 9) 2022 r. - 40 tys. zł;
- 10) 2023 r. - 40 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na:

- 1) ograniczeniu kosztów utrzymania portalu zbiorok publicznych, w szczególności przez wykorzystanie nowoczesnych technologii informatycznych,
 - 2) przesunięciu w czasie rozbudowy portalu zbiorok publicznych
- przy jednoczesnym zapewnieniu prawidłowego i niezakłóconego funkcjonowania portalu zbiorok publicznych.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitów wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw administracji publicznej.

Obowiązująca ustawa będzie miała pozytywny wpływ na sektor finansów publicznych oprócz pierwszego roku funkcjonowania nowych przepisów, w którym muszą zostać poniesione koszty utworzenia portalu oraz wprowadzenie rozwiązań technicznych umożliwiających elektroniczny obieg dokumentów. Nowy system, w którym podmioty będą zgłaszać chęć przeprowadzenia zbiórki w miejsce ubiegania się o pozwolenie, spowoduje zmniejszenie kosztów po stronie administracji publicznej. Będzie to związane ze zmniejszeniem obowiązków związanych z rozpatrywaniem wniosków o pozwolenie na przeprowadzenie zbiórki i rozliczeń zbiorok. Szczegółowy opis wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy znajduje się wyżej.

Art. 42. [Utrata mocy obowiązywania ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiorokach publicznych]

Traci moc ustawa z dnia 15 marca 1933 r. o zbiorokach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 732).

Po wejściu w życie ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiorok publicznych moc obowiązującą utraciła ustawa z dnia 15 marca 1933 r. o zbiorokach publicznych i rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 listopada 2003 r. w sprawie sposobów przeprowadzania zbiorok publicznych oraz zakresu kontroli nad tymi zbiorokami.

Art. 43. [Wejście w życie obowiązującej ustawy]

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Obowiązująca ustawa o zasadach prowadzenia zbiorok publicznych weszła w życie 18 lipca 2014 r., zastępując ustawę z dnia 15 marca 1933 r. o zbiorokach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 732).

C. Akty prawne

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA

o zwalczaniu terrorystycznych ataków bombowych,
przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych

dnia 15 grudnia 1997 r.

(Dz. U. z 2007 r., Nr 66, poz. 438)

/wyciąg/

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej konwencji:

1. wyrażenie „infrastruktura państwowa lub rządowa” obejmuje wszelkie pomieszczenia lub pojazdy, które są stale lub czasowo wykorzystywane lub zajmowane przez przedstawicieli państwa, członków rządu, parlamentu lub sądownictwa, przez funkcjonariuszy lub pracowników państwowych lub jakichkolwiek innych władz lub instytucji publicznych, lub przez pracowników bądź funkcjonariuszy organizacji międzyrządowych w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych;

2. wyrażenie „infrastruktura” oznacza jakąkolwiek infrastrukturę stanowiącą własność publiczną lub prywatną, związaną ze świadczeniem lub dystrybucją usług dla ogółu społeczności, taką jak wodociągi, kanalizacja, elektryczność, paliwo lub łączność;

3. wyrażenie „materiał wybuchowy lub inne śmiertelne narzędzie” oznacza:

- a) materiał wybuchowy lub broń palną albo narzędzie, którego przeznaczeniem jest spowodowanie śmierci, poważnych obrażeń ciała lub znacznych szkód materialnych, bądź które może je spowodować, albo
- b) broń lub narzędzie którego przeznaczeniem jest lub które może spowodować śmierć, poważne obrażenia ciała lub znaczne szkody materialne poprzez wyzwolenie, rozsiewanie lub wpływ toksycznych substancji chemicznych, czynników biologicznych, toksyn lub podobnych substancji, albo poprzez promieniowanie lub materiał radioaktywny;

4. wyrażenie „siły zbrojne państwa” oznacza siły zbrojne państwa, które są zorganizowane, szkolone i wyposażone na mocy ustawodawstwa krajowego, w celu obrony narodowej lub bezpieczeństwa, a także osoby, pomagające tym siłom zbrojnym będące pod ich formalnym dowództwem, kontrolą i odpowiedzialnością;

5. wyrażenie „miejsce użyteczności publicznej” oznacza te części jakiegokolwiek budynku, terenu, ulicy, drogi wodnej lub innego miejsca, które są dostępne lub otwarte,

niezależnie, czy stale, okresowo, czy od czasu do czasu, dla przedstawicieli ogółu społeczeństwa, i są miejscami o charakterze handlowym, biurowym, kulturalnym, historycznym, oświatowym, religijnym, rządowym, rozrywkowym, wypoczynkowym lub innym, dostępnymi lub otwartymi dla publiczności;

6. wyrażenie „system transportu publicznego” oznacza wszystkie pomieszczenia, pojazdy i urządzenia stanowiące własność publiczną lub prywatną, używane podczas świadczenia lub do świadczenia publicznie dostępnych usług w zakresie przewozu osób lub towarów.

(...)

Ustawa

z dnia 6 kwietnia 1984 r.

o fundacjach

(Dz. U. z 1991 r., Nr 46, poz. 203 z późn. zm.)

Art. 1. Fundacja może być ustanowiona dla realizacji zgodnych z podstawowymi interesami Rzeczypospolitej Polskiej celów społecznie lub gospodarczo użytecznych, w szczególności, takich jak: ochrona zdrowia, rozwój gospodarki i nauki, oświata i wychowanie, kultura i sztuka, opieka i pomoc społeczna, ochrona środowiska oraz opieka nad zabytkami.

Art. 2. 1. Fundacje mogą ustanawiać osoby fizyczne niezależnie od ich obywatelstwa i miejsca zamieszkania bądź osoby prawne mające siedziby w Polsce lub za granicą.

2. Siedziba fundacji powinna znajdować się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. 1. Oświadczenie woli o ustanowieniu fundacji powinno być złożone w formie aktu notarialnego. Zachowania tej formy nie wymaga się, jeżeli ustanowienie fundacji następuje w testamencie.

2. W oświadczeniu woli o ustanowieniu fundacji fundator powinien wskazać cel fundacji oraz składniki majątkowe przeznaczone na jego realizację.

3. Składnikami majątkowymi, o których mowa w ust. 2, mogą być pieniądze, papiery wartościowe, a także oddane fundacji na własność rzeczy ruchome i nieruchomości.

Art. 4. Fundacja działa na podstawie przepisów niniejszej ustawy i statutu.

Art. 5. 1. Fundator ustala statut fundacji, określający jej nazwę, siedzibę i majątek, cele, zasady, formy i zakres działalności fundacji, skład i organizację zarządu, sposób powoływania oraz obowiązki i uprawnienia tego organu i jego członków. Statut może zawierać również inne postanowienia, w szczególności dotyczące prowadzenia przez fundację działalności gospodarczej, dopuszczalności i warunków jej połączenia z inną fundacją, zmiany celu lub statutu, a także przewidywać tworzenie obok zarządu innych organów fundacji.

2. Fundator może wskazać ministra właściwego ze względu na cele fundacji. Oświadczenie fundatora w tej sprawie powinno być dołączone do statutu i przekazane sądowi prowadzącemu rejestr fundacji.

3. Fundacja, która ma prowadzić działalność na terenie jednego województwa, powinna mieć siedzibę na terenie województwa objętego działalnością tej fundacji.

4. Jeżeli w statucie określa się przeznaczenie środków majątkowych fundacji po jej likwidacji, środki te powinny być przeznaczone na cele, o których mowa w art. 1.

5. Fundacja może prowadzić działalność gospodarczą w rozmiarach służących realizacji jej celów. Jeżeli fundacja ma prowadzić działalność gospodarczą, wartość środków majątkowych fundacji przeznaczonych na działalność gospodarczą nie może być mniejsza niż 1.000 złotych.

6. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić ulgi i zwolnienia z tytułu przeznaczenia zysków z działalności gospodarczej fundacji na realizację jej zadań statutowych, inne niż ulgi i zwolnienia określone w innych ustawach.

Art. 6. 1. Fundator może odstąpić od osobistego ustalenia statutu i upoważnić do jego ustalenia inną osobę fizyczną lub prawną.

2. Do ustalenia statutu, stosownie do przepisu ust. 1, mają zastosowanie przepisy dotyczące ustalenia statutu przez fundatora.

3. Jeżeli fundator ustanowił fundację w testamencie, a nie ustalił jej statutu i nie upoważnił do tej czynności innej osoby, stosuje się odpowiednio przepisy księgi IV Kodeksu cywilnego o poleceniu.

Art. 7. 1. Fundacja podlega obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

2. Fundacja uzyskuje osobowość prawną z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 8. (uchylony).

Art. 9. 1. Sąd dokonuje wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego fundacji po stwierdzeniu, że czynności prawne stanowiące podstawę wpisu zostały podjęte przez uprawnioną osobę lub organ i są ważne. Postanowienie o wpisaniu fundacji do Krajowego Rejestru Sądowego sąd wydaje ponadto po stwierdzeniu, że cel i statut fundacji są zgodne z przepisami prawa.

2. O wpisaniu fundacji do Krajowego Rejestru Sądowego sąd zawiadamia ministra właściwego ze względu na zakres jego działania oraz cele fundacji, zwanego dalej „właściwym ministrem”, oraz właściwego ze względu na siedzibę fundacji starostę, przesyłając jednocześnie statut.

3. Jeżeli cele fundacji wkraczają w zakres działania dwóch lub więcej ministrów, sąd zawiadamia o wpisaniu fundacji do Krajowego Rejestru Sądowego, wraz z przesłaniem statutu, właściwego ministra, z którego zakresem działania wiążą się główne cele fundacji.

Art. 10. Zarząd fundacji kieruje jej działalnością oraz reprezentuje fundację na zewnątrz.

Art. 11. 1. Podjęcie przez fundację działalności gospodarczej nie przewidzianej w statucie wymaga uprzedniej zmiany statutu.

2. Zmiana statutu fundacji wymaga wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego. Przepisy art. 9 stosuje się odpowiednio.

Art. 12. 1. O zgodności działania fundacji z przepisami prawa i statutem oraz z celem, w jakim fundacja została ustanowiona, orzeka sąd w postępowaniu nieprocesowym na wniosek właściwego ministra lub starosty .

2. Fundacja składa corocznie właściwemu ministrowi sprawozdanie ze swojej działalności.

2a. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do fundacji posiadających status organizacji pożytku publicznego, które zamieściły na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego sprawozdanie merytoryczne z działalności oraz sprawozdanie finansowe zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1118, z późn. zm.).

3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, jest przez fundację udostępnione do publicznej wiadomości.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, ramowy zakres sprawozdania, o którym mowa w ust. 2, obejmujący w szczególności najważniejsze informacje o działalności fundacji w okresie sprawozdawczym pozwalające ocenić prawidłowość realizacji przez fundację jej celów statutowych.

Art. 13. Właściwy minister lub starosta może wystąpić do sądu o uchylenie uchwały zarządu fundacji, pozostającej w rażącej sprzeczności z jej celem albo z postanowieniami statutu fundacji lub z przepisami prawa. Organ ten może jednocześnie zwrócić się do sądu o wstrzymanie wykonania uchwały do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 14. 1. Jeżeli działanie zarządu fundacji w istotny sposób narusza przepisy prawa lub postanowienia jej statutu albo jest niezgodne z jej celem, organ, o którym mowa w art. 13, może wyznaczyć odpowiedni termin do usunięcia tych uchybień w działalności zarządu albo może żądać dokonania w wyznaczonym terminie zmiany zarządu fundacji.

2. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, albo w razie dalszego uporczywego działania zarządu fundacji w sposób niezgodny z prawem, statutem lub

celem fundacji, organ, o którym mowa w art. 13, może wystąpić do sądu o zawieszenie zarządu fundacji i wyznaczenie zarządcy przymusowego.

3. Zarządca przymusowy reprezentuje fundację w sprawach wynikających z zarządu, w tym również w postępowaniu sądowym; jest on obowiązany wykonywać czynności potrzebne do prawidłowego działania fundacji. 4. Sąd uchyli swe postanowienie o zawieszeniu zarządu fundacji i wyznaczeniu zarządcy przymusowego na wniosek zarządu fundacji, jeżeli z okoliczności wynika, że działania, o których mowa w ust. 1, zostaną zaniechane.

Art. 15. 1. W razie osiągnięcia celu, dla którego fundacja była ustanowiona, lub w razie wyczerpania środków finansowych i majątku fundacji, fundacja podlega likwidacji w sposób wskazany w statucie.

2. Jeżeli statut nie przewiduje likwidacji fundacji lub jego postanowienia w tym przedmiocie nie są wykonywane, w wypadkach wymienionych w ust. 1, organ, o którym mowa w art. 13, zwraca się do sądu o likwidację fundacji.

3. W wypadkach innych niż przewidziane w ust. 1 likwidacja fundacji może nastąpić tylko na mocy przepisu ustawy.

4. Jeżeli statut fundacji nie określa przeznaczenia środków majątkowych pozostających po jej likwidacji, sąd orzeka o przeznaczeniu tych środków z uwzględnieniem celów, którym fundacja służyła.

Art. 15a. 1. W stosunku do fundacji korzystającej ze środków publicznych i prowadzącej działalność na obszarze całego kraju, w zakresie działalności prowadzonej na obszarze właściwości miejscowej samorządu powiatowego, starosta wykonuje uprawnienia wynikające z przepisów art. 12–15.

2. Zadania starosty, o których mowa w ustawie, są zadaniami z zakresu administracji rządowej.

Art. 16. Nabycie przez fundację w drodze spadku, zapisu lub darowizny pieniędzy lub innych rzeczy ruchomych albo praw majątkowych jest wolne od podatku od spadków i darowizn.

Art. 17. Spory majątkowe, w których stroną jest fundacja, rozpoznaje sąd.

Art. 18. Ilekroć w ustawie jest mowa o właściwym ministrze, rozumie się przez to również kierownika właściwego urzędu centralnego.

Art. 19. 1. Fundacje zagraniczne mające siedzibę za granicą mogą tworzyć przedstawicielstwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Utworzenie przedstawicielstwa wymaga zezwolenia, które oznacza jednocześnie zgodę na podjęcie działalności określonej w zezwoleniu. Zezwolenie wydaje minister właściwy ze względu na zakres swego działania oraz cele utworzenia przedstawicielstwa.

3. Zezwolenie może być wydane, jeżeli utworzenie przedstawicielstwa ma służyć realizacji celów określonych w art. 1; jeżeli przedstawicielstwo ma prowadzić także działalność gospodarczą, stosuje się odpowiednio przepis art. 5 ust. 5 zdanie pierwsze.

4. Przedstawicielstwo jest obowiązane przestrzegać przepisów prawa obowiązującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Minister właściwy ze względu na zakres swego działania oraz cele utworzenia przedstawicielstwa może cofnąć zezwolenie, jeżeli przedstawicielstwo nie dotrzymuje warunków określonych w zezwoleniu lub w istotny sposób narusza przepisy prawa obowiązującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo interes państwa.

6. Jeżeli przedstawicielstwo lub reprezentowana przez nie fundacja naraża na szkodę bezpieczeństwo lub inny ważny interes państwa, właściwy minister może zawiesić zezwolenie. Zawieszenie zezwolenia powoduje - do czasu podjęcia decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia - bezzwłoczne zaprzestanie działalności objętej zezwoleniem bez odszkodowania z tego tytułu.

7. W sprawach działalności gospodarczej przedstawicielstwa stosuje się ponadto przepisy odrębne, dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez przedstawicielstwa podmiotów zagranicznych.

Art. 20. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają przepisów prawa prywatnego międzynarodowego.

Ustawa

z dnia 7 kwietnia 1989 r.

Prawo o stowarzyszeniach

(Dz. U. z 2015 r., poz. 1393)

W celu stworzenia warunków do pełnej realizacji gwarantowanej przepisami Konstytucji wolności zrzeszania się zgodnie z Powszechną Deklaracją Praw Człowieka i Międzynarodowym Paktem Praw Obywatelskich i Politycznych, umożliwienia obywatelom równego, bez względu na przekonania, prawa czynnego uczestniczenia w życiu publicznym i wyrażania zróżnicowanych poglądów oraz realizacji indywidualnych zainteresowań, a także uwzględniając tradycje i powszechnie uznawany dorobek ruchu stowarzyszeniowego, stanowi się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.1. Obywatele polscy realizują prawo zrzeszania się w stowarzyszeniach, zgodnie z przepisami Konstytucji oraz porządkiem prawnym określonym w ustawach.

2. Prawo zrzeszania się w stowarzyszeniach może podlegać ograniczeniom przewidzianym jedynie przez ustawy, niezbędnym do zapewnienia interesów bezpieczeństwa państwowego lub porządku publicznego oraz ochrony zdrowia lub moralności publicznej albo ochrony praw i wolności innych osób.

3. Stowarzyszenia mają prawo wypowiedzania się w sprawach publicznych.

Art. 2. 1. Stowarzyszenie jest dobrowolnym, samorządnym, trwałym zrzeszeniem o celach niezarobkowych.

2. Stowarzyszenie samodzielnie określa swoje cele, programy działania i struktury organizacyjne oraz uchwała akty wewnętrzne dotyczące jego działalności.

3. Stowarzyszenie opiera swoją działalność na pracy społecznej członków; do prowadzenia swych spraw może zatrudniać pracowników.

Art. 3. 1. Prawo tworzenia stowarzyszeń przysługuje obywatelom polskim mającym pełną zdolność do czynności prawnych i nie pozbawionym praw publicznych.

2. Małoletni w wieku od 16 do 18 lat, którzy mają ograniczoną zdolność do czynności prawnych, mogą należeć do stowarzyszeń i korzystać z czynnego i biernego prawa wyborczego, z tym że w składzie zarządu stowarzyszenia większość muszą stanowić osoby o pełnej zdolności do czynności prawnych.

3. Małoletni poniżej 16 lat mogą, za zgodą przedstawicieli ustawowych, należeć do stowarzyszeń według zasad określonych w ich statutach, bez prawa udziału w głosowaniu na walnych zebraniach członków oraz bez korzystania z czynnego i biernego prawa wyborczego do władz stowarzyszenia. Jeżeli jednak jednostka organizacyjna stowarzyszenia zrzesza wyłącznie małoletnich, mogą oni wybierać i być wybierani do władz tej jednostki.

Art. 4. 1. Cudzoziemcy mający miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą zrzeszać się w stowarzyszeniach, zgodnie z przepisami obowiązującymi obywateli polskich.

2. Cudzoziemcy nie mający miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą wstępować do stowarzyszeń, których statuty przewidują taką możliwość.

Art. 5. 1. Stowarzyszenia międzynarodowe mogą być tworzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej według zasad określonych w ustawie.

2. Stowarzyszenia mogą należeć do organizacji międzynarodowych na warunkach określonych w ich statutach, jeżeli nie narusza to zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 6. 1. Tworzenie stowarzyszeń przyjmujących zasadę bezwzględnego posłuszeństwa ich członków wobec władz stowarzyszenia jest zakazane.

2. Nikogo nie wolno zmuszać do udziału w stowarzyszeniu lub ograniczać jego prawa do wystąpienia ze stowarzyszenia. Nikt nie może ponosić ujemnych następstw z powodu przynależności do stowarzyszenia albo pozostawania poza nim.

Art. 7. 1. Przepisom ustawy nie podlegają:

- 1) organizacje społeczne działające na podstawie odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 2) kościoły i inne związki wyznaniowe oraz ich osoby prawne;
- 3) organizacje religijne, których sytuacja prawna jest uregulowana ustawami o stosunku państwa do kościołów i innych związków wyznaniowych, działające w obrębie tych kościołów i związków;
- 4) komitety wyborcze utworzone w związku z wyborami do Sejmu, do Senatu, wyborem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, wyborami do Parlamentu Europejskiego lub wyborami do organów samorządu terytorialnego;
- 5) partie polityczne.

2. Do organizacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, w sprawach nie uregulowanych odrębnie stosuje się przepisy ustawy.

Art. 8. 1. Stowarzyszenie podlega obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, o ile przepis ustawy nie stanowi inaczej.

2. (uchylony).

3. (uchylony).

4. (uchylony).

5. Nadzór nad działalnością stowarzyszeń należy do:

1) wojewody właściwego ze względu na siedzibę stowarzyszenia – w zakresie nadzoru nad działalnością stowarzyszeń jednostek samorządu terytorialnego,

2) starosty właściwego ze względu na siedzibę stowarzyszenia – w zakresie nadzoru nad innymi niż wymienione w pkt 1 stowarzyszeniami

– zwanych dalej „organami nadzorującymi”.

6. Przepisy ustawy nie naruszają uprawnień prokuratora wynikających z innych ustaw.

Rozdział 2

Tworzenie stowarzyszeń

Art. 9. Osoby w liczbie co najmniej piętnastu, pragnące założyć stowarzyszenie, uchwalają statut stowarzyszenia i wybierają komitet założycielski.

Art. 10. 1. Statut stowarzyszenia określa w szczególności:

1) nazwę stowarzyszenia, odróżniającą je od innych stowarzyszeń, organizacji i instytucji;

2) teren działania i siedzibę stowarzyszenia,

3) cele i sposoby ich realizacji;

4) sposób nabywania i utraty członkostwa, przyczyny utraty członkostwa oraz prawa i obowiązki członków;

5) władze stowarzyszenia, tryb dokonywania ich wyboru, uzupełniania składu oraz ich kompetencje;

6) sposób reprezentowania stowarzyszenia oraz zaciągania zobowiązań majątkowych, a także warunki ważności jego uchwał;

7) sposób uzyskiwania środków finansowych oraz ustanawiania składek członkowskich;

8) zasady dokonywania zmian statutu;

9) sposób rozwiązania się stowarzyszenia.

2. Stowarzyszenie, które zamierza tworzyć terenowe jednostki organizacyjne, jest obowiązane określić w statucie strukturę organizacyjną i zasady tworzenia tych jednostek.

3. Osoba prawna może być jedynie wspierającym członkiem stowarzyszenia.

Art. 11. 1. Najwyższą władzą stowarzyszenia jest walne zebranie członków. W sprawach, w których statut nie określa właściwości władz stowarzyszenia, podejmowanie uchwał należy do walnego zebrania członków.

2. Statut może przewidywać zamiast walnego zebrania członków zebranie delegatów lub zastąpienie walnego zebrania członków zebraniem delegatów, jeżeli liczba członków przekroczy określoną w statucie wielkość. W takich przypadkach statut określa zasady wyboru delegatów i czas trwania ich kadencji.

3. Stowarzyszenie jest obowiązane posiadać zarząd i organ kontroli wewnętrznej.

Art. 12. Komitet założycielski składa do sądu rejestrowego wnioski o rejestrację wraz ze statutem, listą założycieli, zawierającą imiona i nazwiska, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania oraz własnoręczne podpisy założycieli, protokół z wyboru komitetu założycielskiego, a także informację o adresie tymczasowej siedziby stowarzyszenia.

Art. 13. 1. Wniosek o zarejestrowanie stowarzyszenia sąd rejestrowy rozpoznaje niezwłocznie, a rozstrzygnięcie powinno nastąpić nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

2. Sąd rejestrowy doręcza organowi nadzorującemu odpis wniosku o rejestrację wraz z załącznikami wymienionymi w art. 12. Organ ten ma prawo wypowiedzieć się w sprawie wniosku w terminie 14 dni licząc od dnia jego doręczenia, a także przystąpić, za zgodą sądu, do postępowania jako zainteresowany.

Art. 14. Sąd rejestrowy odmawia zarejestrowania stowarzyszenia, jeżeli nie spełnia ono warunków określonych w ustawie.

Art. 15. 1. Sąd rejestrowy przed wydaniem postanowienia o zarejestrowaniu stowarzyszenia, jeżeli uzna za niezbędne dokonanie dodatkowych ustaleń, wyznacza w tym celu posiedzenie wyjaśniające.

2. Na posiedzenie wyjaśniające sąd rejestrowy wzywa uczestników postępowania.

Art. 16. Sąd rejestrowy wydaje postanowienie o zarejestrowaniu stowarzyszenia po stwierdzeniu, że jego statut jest zgodny z przepisami prawa i założyciele spełniają wymagania określone ustawą.

Art. 17. 1. Stowarzyszenie uzyskuje osobowość prawną i może rozpocząć działalność z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego.

1a. Terenowa jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 10 ust. 2, może uzyskać osobowość prawną, jeżeli statut stowarzyszenia to przewiduje.

2. (uchylony).

3. O wpisaniu stowarzyszenia do Krajowego Rejestru Sądowego sąd rejestrowy zawiadamia założycieli oraz organ nadzorujący, przesyłając jednocześnie temu organowi statut.

4. Postępowanie w sprawach o wpis stowarzyszenia do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej do Krajowego Rejestru Sądowego jest wolne od opłat sądowych.

Art. 18. (uchylony).

Art. 19. (uchylony).

Art. 20. 1. Zarząd terenowej jednostki organizacyjnej stowarzyszenia jest obowiązany, w terminie 14 dni od chwili jej powołania, zawiadomić o tym organ nadzorujący właściwy ze względu na siedzibę tej jednostki, podając skład zarządu i adres siedziby jednostki, oraz doręczyć statut stowarzyszenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie zmian w składzie zarządu i adresie siedziby terenowej jednostki organizacyjnej stowarzyszenia oraz w statucie stowarzyszenia.

Art. 21. Zarząd stowarzyszenia ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić sąd rejestrowy o zmianie statutu. W sprawie wpisania do rejestru zmiany statutu stowarzyszenia stosuje się odpowiednio zasady i tryb przewidziane dla rejestracji stowarzyszenia.

Art. 22. 1. Stowarzyszenia w liczbie co najmniej trzech mogą założyć związek stowarzyszeń. Założycielami i członkami związku mogą być także inne osoby prawne, z tym że osoby prawne mające cele zarobkowe mogą być członkami wspierającymi.

2. Do związków, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy.

Art. 23. (uchylony).

Art. 24. (uchylony).

Rozdział 3

Nadzór nad stowarzyszeniami

Art. 25. Organ nadzorujący ma prawo:

- 1) żądać dostarczenia przez zarząd stowarzyszenia, w wyznaczonym terminie, odpisów uchwał walnego zebrania członków (zebrania delegatów);
- 2) (uchylony),
- 3) żądać od władz stowarzyszenia niezbędnych wyjaśnień.

Art. 26. W razie niezastosowania się stowarzyszenia do wymagań określonych w art. 25, sąd na wniosek organu nadzorującego może nałożyć grzywnę w wysokości jednorazowo nie wyższej niż 5000 zł. Od grzywny można zwolnić, jeżeli po jej wymierzeniu stowarzyszenie niezwłocznie zastosuje się do wymagań organu nadzorującego. Stowarzyszenie, w terminie 7 dni, może wystąpić do sądu o zwolnienie od grzywny.

Art. 27. Organem nadzorującym terenową jednostkę organizacyjną stowarzyszenia jest organ określony w art. 8, ust. 5, właściwy ze względu na siedzibę tej jednostki.

Art. 28. W razie stwierdzenia, że działalność stowarzyszenia jest niezgodna z prawem lub narusza postanowienia statutu w sprawach, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, organ nadzorujący, w zależności od rodzaju i stopnia stwierdzonych nieprawidłowości, może wystąpić o ich usunięcie w określonym terminie, udzielić ostrzeżenia władzom stowarzyszenia, wystąpić do sądu o zastosowanie środka określonego w art. 29.

Art. 29. 1. Sąd, na wniosek organu nadzorującego lub prokuratora, może:

- 1) udzielić upomnienia władzom stowarzyszenia;
- 2) uchylić niezgodną z prawem lub statutem uchwałę stowarzyszenia;
- 3) rozwiązać stowarzyszenie, jeżeli jego działalność wykazuje rażące lub uporczywe naruszanie prawa albo postanowień statutu i nie ma warunków do przywrócenia działalności zgodnej z prawem lub statutem.

2. Sąd rozpoznając wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, może na wniosek lub z własnej inicjatywy wydać zarządzenie tymczasowe o zawieszeniu w czynnościach zarządu stowarzyszenia, wyznaczając przedstawiciela do prowadzenia bieżących spraw stowarzyszenia.

3. Rozpoznając wniosek o rozwiązanie stowarzyszenia, sąd może zobowiązać władze stowarzyszenia do usunięcia nieprawidłowości w określonym terminie i zawiesić postępowanie. W razie bezskutecznego upływu terminu, sąd, na wniosek organu nadzorującego lub z własnej inicjatywy, podejmie zawieszony postępowanie.

Art. 30. 1. Jeżeli stowarzyszenie nie posiada zarządu zdolnego do działań prawnych, sąd, na wniosek organu nadzorującego lub z własnej inicjatywy, ustanawia dla niego kuratora.

2. Kurator jest obowiązany do zwołania w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy walnego zebrania członków (zebrania delegatów) stowarzyszenia w celu wyboru zarządu. Do czasu wyboru zarządu, kurator reprezentuje stowarzyszenie w sprawach majątkowych wymagających bieżącego załatwienia.

3. Wynagrodzenie kuratora pokrywa się z majątku stowarzyszenia.

Art. 31. Na wniosek organu nadzorującego sąd wydaje postanowienie o rozwiązaniu stowarzyszenia, w razie gdy:

- 1) liczba członków stowarzyszenia zmniejszyła się poniżej liczby członków wymaganych do jego założenia,
- 2) stowarzyszenie nie posiada przewidzianych w ustawie władz i nie ma warunków do ich wyłonienia w okresie nie dłuższym niż rok.

Art. 32. Wnioski, o których mowa w art. 29 ust. 1 i art., sąd rozpoznaje na rozprawie w postępowaniu nieprocesowym - rejestrowym.

Rozdział 4.

Majątek stowarzyszenia

Art. 33. 1. Majątek stowarzyszenia powstaje ze składek członkowskich, darowizn, spadków, zapisów, dochodów z własnej działalności, dochodów z majątku stowarzyszenia oraz z ofiarności publicznej.

2. Stowarzyszenie, z zachowaniem obowiązujących przepisów, może przyjmować darowizny, spadki i zapisy oraz korzystać z ofiarności publicznej.

Art. 34. Stowarzyszenie może prowadzić działalność gospodarczą, według ogólnych zasad określonych w odrębnych przepisach. Dochód z działalności gospodarczej stowarzyszenia służy realizacji celów statutowych i nie może być przeznaczony do podziału między jego członków.

Art. 35. Stowarzyszenie może otrzymywać dotację według zasad określonych w odrębnych przepisach.

Rozdział 5

Likwidacja stowarzyszeń

Art. 36. 1. W razie rozwiązania się stowarzyszenia na podstawie własnej uchwały, likwidatorami stowarzyszenia są członkowie jego zarządu, jeżeli statut lub, w razie braku odpowiednich postanowień statutu, uchwała ostatniego walnego zebrania członków (zebrania delegatów) tego stowarzyszenia nie stanowi inaczej.

2. W razie rozwiązania stowarzyszenia przez sąd, zarządza on jego likwidację, wyznaczając likwidatora.

Art. 37. 1. Obowiązkiem likwidatora jest przeprowadzenie likwidacji w możliwie najkrótszym czasie, w sposób zabezpieczający majątek likwidowanego stowarzyszenia przed nieuzasadnionym uszczupleniem.

2. Likwidator w szczególności powinien:

- 1) zawiadomić sąd o wszczęciu likwidacji i wyznaczeniu likwidatora, z podaniem swego nazwiska, imienia i miejsca zamieszkania, jeżeli nie zachodzą warunki określone w art. 36 ust. 2;
- 2) dokonywać czynności prawnych niezbędnych do przeprowadzenia likwidacji, podając do publicznej wiadomości o wszczęciu postępowania likwidacyjnego;
- 3) po zakończeniu likwidacji zgłosić sądowi wniosek o wykreślenie stowarzyszenia z Krajowego Rejestru Sądowego.

3. Jeżeli likwidacja nie zostanie zakończona w ciągu roku od dnia jej zarządzenia, likwidatorzy przedstawiają przyczyny opóźnienia sądowi, który w razie uznania opóźnienia za usprawiedliwione przedłuża termin likwidacji lub zarządza zmianę likwidatorów.

Art. 38. Majątek zlikwidowanego stowarzyszenia przeznaczają się na cel określony w statucie lub w uchwale walnego zebrania członków (zebrania delegatów) o likwidacji stowarzyszenia. W razie braku postanowienia statutu lub uchwały w tej sprawie, sąd orzeka o przeznaczeniu majątku na określony cel społeczny.

Art. 39. Koszty likwidacji pokrywa się z majątku likwidowanego stowarzyszenia.

Rozdział 6

Stowarzyszenia zwykłe

Art. 40. 1. Uproszczoną formą stowarzyszenia jest stowarzyszenie zwykłe, nie posiadające osobowości prawnej.

2. Osoby w liczbie co najmniej trzech, pragnące założyć stowarzyszenie zwykłe, uchwalają regulamin działalności, określając w szczególności jego nazwę, cel, teren i środki działania, siedzibę oraz przedstawiciela reprezentującego stowarzyszenie.

3. O utworzeniu stowarzyszenia zwykłego jego założyciele informują na piśmie właściwy, ze względu na przyszłą siedzibę stowarzyszenia, organ nadzorujący, podając dane, o których mowa w ust. 2.

Art. 41. 1. Sąd rejestrowy, na wniosek organu nadzorującego lub prokuratora, może zakazać założenia stowarzyszenia zwykłego, jeżeli nie spełnia ono warunków określonych w art. 16. Art. 14 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Jeżeli w ciągu 30 dni od dnia uzyskania informacji o założeniu stowarzyszenia zwykłego nie zakazano jego działalności, może ono rozpocząć działalność.

Art. 42. 1. Stowarzyszenie zwykle nie może:

- 1) powoływać terenowych jednostek organizacyjnych;
- 2) łączyć się w związki stowarzyszeń;
- 3) zrzekać osób prawnych;
- 4) prowadzić działalności gospodarczej;
- 5) przyjmować darowizn, spadków i zapisów oraz otrzymywać dotacji, a także korzystać z ofiarności publicznej.

2. Stowarzyszenie zwykle uzyskuje środki na swoją działalność ze składek członkowskich.

Art. 43. W sprawach nie uregulowanych odmiennie w tym rozdziale do stowarzyszenia zwykle stosuje się odpowiednio przepisy ustawy, z tym że:

- 1) nie stosuje się przepisów art. 9-13, art. 14 *ust. 1*, art. 17, art. 20, art. 22-24, art. 27, art. 30 i art. 31 pkt 2;
- 2) ilekroć w ustawie jest mowa o statucie, należy przez to rozumieć regulamin stowarzyszenia zwykle.

Rozdział 7

Przepisy szczególne, zmiana przepisów obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe

Art. 44. 1. Ograniczenia we wstępowaniu żołnierzy w czynnej służbie wojskowej i junaków odbywających zasadniczą służbę w obronie cywilnej oraz funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej do stowarzyszeń, a także uczestniczeniu w ich działalności, określają odrębne ustawy.

2. Działalność stowarzyszeń na terenach i w obiektach znajdujących się w zarządzie lub użytkowaniu organów wojskowych albo resortu spraw wewnętrznych wymaga zezwolenia, odpowiednio, Ministra Obrony Narodowej lub Ministra Spraw Wewnętrznych albo organów przez nich określonych.

Art. 45. Osoby pragnące założyć stowarzyszenie prowadzące działalność bezpośrednio związaną z obronnością albo bezpieczeństwem państwa lub ochroną porządku publicznego są obowiązane uzgodnić zakres tej działalności, odpowiednio, z Ministrem Obrony Narodowej lub Ministrem Spraw Wewnętrznych albo organami przez nich określonymi.

Art. 46. (uchylony)

Art. 47. W ustawie z dnia 29 marca 1962 r. o zgromadzeniach (Dz. U. Nr 20, poz. 89, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z późn. zm.) w art. 7 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: (zmiany pominięte).

Art. 48. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207) w art. 154 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje ust. 2 w brzmieniu: (zmiany pominięte).

Art. 49. W ustawie z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 134, z późn. zm.) art. 33 otrzymuje brzmienie: (zmiany pominięte).

Art. 50. W ustawie z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: (zmiany pominięte).

Art. 51. 1. Do czasu odrębnego uregulowania statusu prawnego związków wyznaniowych oraz zakonów i kongregacji duchownych, do których miały zastosowanie przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz.U. Nr 94, poz. 808, z późn. zm.), stosuje się wobec nich przepisy tego rozporządzenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do nowo powstających związków wyznaniowych oraz zakonów i kongregacji duchownych.

Art. 52. 1. Działające w dniu wejścia ustawy w życie stowarzyszenia zarejestrowane i stowarzyszenia wyższej użyteczności stają się stowarzyszeniami w rozumieniu jej przepisów. Statuty tych stowarzyszeń, stanowiące podstawę ich działania, zachowują moc z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Tracą moc postanowienia statutów stowarzyszeń, o których mowa w ust. 1, sprzeczne z przepisami ustawy.

Art. 53. (uchylony)

Art. 54. 1. Organy nadzorujące, w terminie dwóch miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie, przekażą sądom rejestrowym rejestry stowarzyszeń i związków stowarzyszeń, prowadzone dotychczas przez terenowe organy administracji państwowej, dotyczące istniejących na terenie województwa stowarzyszeń zarejestrowanych, oraz ich statuty.

2. Organy dotychczasowo właściwe w sprawach stowarzyszeń zwykłych przekażą organowi nadzorującemu dokumentację tych stowarzyszeń w terminie określonym w ust. 1.

Art. 55. 1. W sprawach uregulowanych niniejszą ustawą, nie zakończonych decyzją ostateczną przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy tej ustawy.

2. Postępowanie likwidacyjne stowarzyszeń wszczęte przed dniem wejścia ustawy w życie prowadzi się na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 56. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. Nr 94, poz. 808, z późn. zm.), z zastrzeżeniem art. 51 niniejszej ustawy;
- 2) dekret z dnia 5 sierpnia 1949 r. o zmianie niektórych przepisów prawa o stowarzyszeniach (Dz. U. Nr 45, poz. 335), z wyjątkiem art. 2 ust. 2 lit. a i c.

Art. 57. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Ustawa

z dnia 24 kwietnia 2003 r.

o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie

(Dz. U. z 2003 r., Nr 96, poz. 873 z późn. zm.)

(tekst jednolity)

/wyciąg/

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa reguluje zasady:

- 1) prowadzenia działalności pożytku publicznego przez organizacje pozarządowe w sferze zadań publicznych oraz współpracy organów administracji publicznej z organizacjami pozarządowymi;
- 2) uzyskiwania przez organizacje pozarządowe statusu organizacji pożytku publicznego oraz funkcjonowania organizacji pożytku publicznego;
- 3) sprawowania nadzoru nad prowadzeniem działalności pożytku publicznego;
- 4) tworzenia i funkcjonowania rad działalności pożytku publicznego.

2. Ustawa reguluje również warunki wykonywania świadczeń przez wolontariuszy oraz korzystania z tych świadczeń.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dotacji - rozumie się przez to dotację w rozumieniu art. 127 ust. 1 pkt 1 lit. e oraz art. 221 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.);
- 2) „środkach publicznych” – rozumie się przez to środki publiczne, o których mowa w ustawie o finansach publicznych, przeznaczone na wydatki publiczne w rozumieniu tej ustawy;
- 3) wolontariuszu – rozumie się przez to osobę fizyczną, która ochotniczo i bez wynagrodzenia wykonuje świadczenia na zasadach określonych w ustawie;
- 4) inicjatywie lokalnej – rozumie się przez to formę współpracy jednostek samorządu terytorialnego z ich mieszkańcami, w celu wspólnego realizowania zadania publicznego na rzecz społeczności lokalnej;
- 5) operatorze projektu – rozumie się przez to organizację pozarządową lub podmiot wymieniony w art. 3 ust. 3, którym organ administracji publicznej zleca realizację zadania publicznego w sferze, o której mowa w art. 4, w sposób, o którym mowa w art. 16a;

- 6) realizatorze projektu – rozumie się przez to organizację pozarządową lub podmiot wymieniony w art. 3 ust. 3, którym operator projektu zleca wykonanie projektu;
- 7) projekcie – rozumie się przez to zadanie publiczne w sferze, o której mowa w art. 4, realizowane przez realizatora projektu w sposób, o którym mowa w art. 16a.

Art. 3. 1. Działalnością pożytku publicznego jest działalność społecznie użyteczna, prowadzona przez organizacje pozarządowe w sferze zadań publicznych określonych w ustawie.

2. Organizacjami pozarządowymi są:

- 1) niebędące jednostkami sektora finansów publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych lub przedsiębiorstwami, instytutami badawczymi, bankami i spółkami prawa handlowego będącymi państwowymi lub samorządowymi osobami prawnymi,
- 2) niedziałające w celu osiągnięcia zysku
– osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, w tym fundacje i stowarzyszenia, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Działalność pożytku publicznego może być prowadzona także przez:

- 1) osoby prawne i jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania, jeżeli ich cele statutowe obejmują prowadzenie działalności pożytku publicznego;
- 2) stowarzyszenia jednostek samorządu terytorialnego;
- 3) spółdzielnie socjalne;
- 4) spółki akcyjne i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz kluby sportowe będące spółkami działającymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2014 r. poz. 715), które nie działają w celu osiągnięcia zysku oraz przeznaczają całość dochodu na realizację celów statutowych oraz nie przeznaczają zysku do podziału między swoich udziałowców, akcjonariuszy i pracowników.

3a. Przepisów art. 19b-41i nie stosuje się do spółdzielni socjalnych.

4. Przepisów działu II nie stosuje się do:

- 1) partii politycznych;
- 2) związków zawodowych i organizacji pracodawców;
- 3) samorządów zawodowych;
- 4) (uchylony);
- 5) fundacji utworzonych przez partie polityczne;
- 6) (uchylony).

5. Przepisów rozdziału 2 działu II nie stosuje się do zlecenia realizacji zadań w zakresie opieki nad Polonią i Polakami za granicą finansowanych ze środków budżetu państwa w części, której dysponentem jest Szef Kancelarii Senatu.

6. (uchylony).

Art. 4. 1. Sfera zadań publicznych, o której mowa w art. 3 ust. 1, obejmuje zadania w zakresie:

- 1) pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób;
 - 1a) wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
 - 1b) udzielania nieodpłatnej pomocy prawnej oraz zwiększania świadomości prawnej społeczeństwa;
- 2) działalności na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym;
- 3) działalności charytatywnej;
- 4) podtrzymywania i upowszechniania tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej;
- 5) działalności na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego;
- 5a) działalności na rzecz integracji cudzoziemców;
- 6) ochrony i promocji zdrowia, w tym działalności leczniczej w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 618, 788 i 905);
- 7) działalności na rzecz osób niepełnosprawnych;
- 8) promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy;
- 9) działalności na rzecz równych praw kobiet i mężczyzn;
- 10) działalności na rzecz osób w wieku emerytalnym;
- 11) działalności wspomagającej rozwój gospodarczy, w tym rozwój przedsiębiorczości;
- 12) działalności wspomagającej rozwój techniki, wynalazczości i innowacyjności oraz rozpowszechnianie i wdrażanie nowych rozwiązań technicznych w praktyce gospodarczej;
- 13) działalności wspomagającej rozwój wspólnot i społeczności lokalnych;
- 14) nauki, szkolnictwa wyższego, edukacji, oświaty i wychowania;
- 15) działalności na rzecz dzieci i młodzieży, w tym wypoczynku dzieci i młodzieży;
- 16) kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego;
- 17) wspierania i upowszechniania kultury fizycznej;
- 18) ekologii i ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego;
- 19) turystyki i krajoznawstwa;

- 20) porządku i bezpieczeństwa publicznego;
- 21) obronności państwa i działalności Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 22) upowszechniania i ochrony wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także działań wspomagających rozwój demokracji;
- 22a) udzielania nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego;
- 23) ratownictwa i ochrony ludności;
- 24) pomocy ofiarom katastrof, klęsk żywiołowych, konfliktów zbrojnych i wojen w kraju i za granicą;
- 25) upowszechniania i ochrony praw konsumentów;
- 26) działalności na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijania kontaktów i współpracy między społeczeństwami;
- 27) promocji i organizacji wolontariatu;
- 28) pomocy Polonii i Polakom za granicą;
- 29) działalności na rzecz kombatantów i osób represjonowanych;
- 30) promocji Rzeczypospolitej Polskiej za granicą;
- 31) działalności na rzecz rodziny, macierzyństwa, rodzicielstwa, upowszechniania i ochrony praw dziecka;
- 32) przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym;
- 33) działalności na rzecz organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3, w zakresie określonym w pkt 1-32.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, zadania w zakresie innym niż wymienione w ust. 1 jako należące do sfery zadań publicznych, kierując się ich szczególną społeczną użytecznością oraz możliwością ich wykonywania przez podmioty, o których mowa w art. 5 ust. 1, w sposób zapewniający wystarczające zaspokajanie potrzeb społecznych.

Rozdział 3.

Organizacje pożytku publicznego

Art. 20. 1. Organizacją pożytku publicznego może być organizacja pozarządowa oraz podmiot wymieniony w art. 3 ust. 3 pkt 1 i 4, z zastrzeżeniem art. 21, która spełnia łącznie następujące wymagania:

- 1) prowadzi działalność pożytku publicznego na rzecz ogółu społeczności, lub określonej grupy podmiotów, pod warunkiem że grupa ta jest wyodrębniona ze względu na szczególnie trudną sytuację życiową lub materialną w stosunku do społeczeństwa;
- 2) może prowadzić działalność gospodarczą wyłącznie jako dodatkową w stosunku do działalności pożytku publicznego;

- 3) nadwyżkę przychodów nad kosztami przeznacza na działalność, o której mowa w pkt 1;
- 4) ma statutowy kolegialny organ kontroli lub nadzoru, odrębny od organu zarządzającego i niepodlegający mu w zakresie wykonywania kontroli wewnętrznej lub nadzoru, przy czym członkowie organu kontroli lub nadzoru:
 - a) nie mogą być członkami organu zarządzającego ani pozostawać z nimi w związku małżeńskim, we wspólnym pożyciu, w stosunku pokrewieństwa, powinowactwa lub podległości służbowej,
 - b) nie byli skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe,
 - c) mogą otrzymywać z tytułu pełnienia funkcji w takim organie zwrot uzasadnionych kosztów lub wynagrodzenie w wysokości nie wyższej niż przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za rok poprzedni;
- 5) członkowie organu zarządzającego nie byli skazani prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 6) statut lub inne akty wewnętrzne organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 pkt 1 i 4, zabraniają:
 - a) udzielania pożyczek lub zabezpieczania zobowiązań majątkiem organizacji w stosunku do jej członków, członków organów lub pracowników oraz osób, z którymi członkowie, członkowie organów oraz pracownicy organizacji pozostają w związku małżeńskim, we wspólnym pożyciu albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia albo są związani z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli, zwanych dalej „osobami bliskimi”,
 - b) przekazywania ich majątku na rzecz ich członków, członków organów lub pracowników oraz ich osób bliskich, na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, w szczególności, jeżeli przekazanie to następuje bezpłatnie lub na preferencyjnych warunkach,
 - c) wykorzystywania majątku na rzecz członków, członków organów lub pracowników oraz ich osób bliskich na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich, chyba że to wykorzystanie bezpośrednio wynika z celu statutowego,
 - d) zakupu towarów lub usług od podmiotów, w których uczestniczą członkowie organizacji, członkowie jej organów lub pracownicy oraz ich osób bliskich, na zasadach innych niż w stosunku do osób trzecich lub po cenach wyższych niż rynkowe.

2. W przypadku stowarzyszeń działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie może być prowadzona wyłącznie na rzecz członków stowarzyszenia.

Art. 21. W przypadku podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1:

- 1) działalność pożytku publicznego określona w art. 20 ust. 1 pkt 1 podlega wyodrębnieniu w sposób zapewniający należyłą identyfikację pod względem organizacyjnym i rachunkowym;
- 2) przepis art. 20 ust. 1 pkt 3 stosuje się do nadwyżki przychodu nad kosztami uzyskiwanej w wyniku prowadzenia działalności pożytku publicznego;
- 3) przepis art. 20 ust. 1 pkt 4 stosuje się odpowiednio, z uwzględnieniem szczególnych zasad organizacji i działania tych jednostek, uregulowanych w przepisach dla nich właściwych, w tym w statutach lub innych aktach wewnętrznych.

Art. 22. 1. Organizacja pozarządowa oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 pkt 1 i 4 mogą uzyskać status organizacji pożytku publicznego pod warunkiem, iż działalność o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 prowadzona jest nieprzerwanie przez co najmniej 2 lata.

2. Organizacja pozarządowa oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 pkt 4 podlegające obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego uzyskują status organizacji pożytku publicznego z chwilą wpisania do tego Rejestru informacji o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 20, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym.

3. Organizacja pozarządowa inna niż wymieniona w ust. 2 oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 pkt 1, uzyskują status organizacji pożytku publicznego z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego, na zasadach i w trybie określonych w ustawie, o której mowa w ust. 2.

4. Organizacja pozarządowa, oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 pkt 4 o których mowa w ust. 2, traci status organizacji pożytku publicznego z chwilą wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego informacji o spełnianiu wymagań określonych w art. 20, a podmioty, o których mowa w ust. 3 – z chwilą ich wykreślenia z tego Rejestru.

5. W przypadku otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości albo prawomocnego oddania wniosku o ogłoszenie upadłości organizacji pożytku publicznego z uwagi na fakt, że majątek organizacji pożytku publicznego nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, sąd rejestrowy z urzędu wykreśla informację, o której mowa w ust. 2, lub organizację, o której mowa w ust. 3, z Krajowego Rejestru Sądowego.

6. Właściwy sąd rejestrowy, wydając postanowienie w przedmiocie wykreślenia informacji, o której mowa w ust. 2, lub organizacji, o której mowa w ust. 3, z Krajowego

Rejestru Sądowego, niezwłocznie informuje o tym ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

7. Organizacja pożytku publicznego, w stosunku do której właściwy sąd rejestrowy wydał postanowienie, o którym mowa w ust. 6:

- 1) informuje ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego o wysokości niewydatkowanych na dzień wydania tego postanowienia środków finansowych pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego postanowienia;
- 2) przekazuje niewydatkowane na dzień wydania tego postanowienia środki finansowe pochodzące z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych na rzecz Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się tego postanowienia.

8. W przypadku niepoinformowania lub nieprzekazania środków, o których mowa w ust. 7, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego wzywa organizację pożytku publicznego do zwrotu niewydatkowanych środków finansowych pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych lub przedstawienia niezbędnych wyjaśnień.

9. W przypadku niezastosowania się organizacji pożytku publicznego do wezwania w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego wydaje decyzję określającą kwotę niewydatkowanych środków finansowych pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych i określa termin, od którego nalicza się odsetki. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

Art. 22a. 1. W przypadku wykreślenia organizacji pożytku publicznego albo informacji o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 20, z Krajowego Rejestru Sądowego organizacja pozarządowa lub podmiot wymieniony w art. 3 ust. 3 pkt 1 lub 4 może ponownie uzyskać status organizacji pożytku publicznego:

- 1) po złożeniu wniosku o wpis, jeżeli wykreślenie z Krajowego Rejestru Sądowego nastąpiło:
 - a) na podstawie wniosku organizacji pozarządowej lub podmiotu wymienionego w art. 3 ust. 3 pkt 1 lub 4,
 - b) z urzędu na podstawie art. 22 ust. 5, a właściwy sąd prawomocnie uchylił, stwierdził nieważność lub ustalił nieistnienie uchwały organu organizacji pożytku publicznego o otwarciu likwidacji albo uchylił postępowanie upadłościowe wobec organizacji pożytku publicznego;

2) po upływie 2 lat od dnia wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego, jeżeli wykreślenie nastąpiło:

- a) na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
- b) z urzędu przez właściwy sąd rejestrowy w przypadkach innych niż określone w pkt 1 lit. b.

2. Przepisy art. 20 i art. 22 stosuje się odpowiednio.

Art. 23. 1. Organizacja pożytku publicznego sporządza roczne sprawozdanie merytoryczne ze swojej działalności, z zastrzeżeniem przepisów odrębnych.

1a. Podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 pkt 1, posiadające status organizacji pożytku publicznego, sporządzają sprawozdanie merytoryczne jedynie z wyodrębnionej działalności pożytku publicznego oraz podają je do publicznej wiadomości w sposób umożliwiający zapoznanie się z tym sprawozdaniem przez zainteresowane podmioty.

2. Organizacja pożytku publicznego sporządza roczne sprawozdanie finansowe, na zasadach określonych w przepisach o rachunkowości.

2a. Organizacja pożytku publicznego podaje sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 2, do publicznej wiadomości w sposób umożliwiający zapoznanie się z tym sprawozdaniem przez zainteresowane podmioty, w tym poprzez zamieszczenie na swojej stronie internetowej.

2b. Podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 pkt 1, posiadające status organizacji pożytku publicznego, sporządzają sprawozdanie finansowe jedynie z wyodrębnionej działalności pożytku publicznego.

2c. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1-2 i 2b, organizacja pożytku publicznego zamieszcza po raz pierwszy za rok, w którym uzyskała status organizacji pożytku publicznego, na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

3. (uchylony).

4. (uchylony).

5. W odniesieniu do organizacji pożytku publicznego, których sprawozdanie finansowe nie podlega obowiązkowi badania zgodnie z przepisami o rachunkowości, minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego może w drodze rozporządzenia wprowadzić taki obowiązek, biorąc pod uwagę:

- 1) wysokość otrzymanych dotacji;
- 2) wielkość osiągniętych przychodów;
- 3) potrzebę zapewnienia kontroli prawidłowości prowadzonej ewidencji.

6. Organizacja pożytku publicznego zamieszcza zatwierdzone sprawozdanie finansowe i sprawozdanie merytoryczne ze swojej działalności, o których mowa w ust. 1 i 2,

w terminie do dnia 15 lipca roku następującego po roku, za który składane jest sprawozdanie finansowe i merytoryczne, na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

6a. Organizacja pożytku publicznego, która nie zamieściła na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w terminie określonym w ust. 6 lub 6b, zatwierdzonego sprawozdania finansowego i sprawozdania merytorycznego ze swojej działalności, o których mowa w ust. 1 i 2, nie zostaje uwzględniona w wykazie organizacji pożytku publicznego, o którym mowa w art. 27a.

6b. Organizacja pożytku publicznego, której rok obrotowy nie jest rokiem kalendarzowym, zamieszcza na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego zatwierdzone sprawozdanie finansowe i sprawozdanie merytoryczne ze swojej działalności, o których mowa w ust. 1-2 i 2b, w terminie do dnia 30 listopada roku następującego po roku, za który jest składane sprawozdanie finansowe i sprawozdanie merytoryczne.

6c. Organizacja pożytku publicznego, która w roku obrotowym, za który sporządza sprawozdanie finansowe i merytoryczne ze swojej działalności, osiągnęła przychód nieprzekraczający 100.000 zł, zamieszcza na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w terminie, o którym mowa w ust. 6 lub w ust. 6b, sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, w formie uproszczonego sprawozdania merytorycznego.

6d. Uproszczone sprawozdanie merytoryczne, o którym mowa w ust. 6c, zawiera:

- 1) dane o organizacji pożytku publicznego;
- 2) opis prowadzonej działalności pożytku publicznego i działalności gospodarczej wraz z podaniem kodów PKD;
- 3) ogólne informacje o uzyskanych przychodach i poniesionych kosztach;
- 4) podstawowe informacje o:
 - a) zatrudnieniu oraz kwocie wynagrodzeń,
 - b) członkach oraz wolontariuszach;
- 5) informacje o:
 - a) uzyskanym przychodzie z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych,
 - b) sposobie wydatkowania środków pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych,
 - c) poniesionych kosztach administracyjnych,
 - d) działalności zleconej przez organy administracji publicznej,
 - e) korzystaniu z uprawnień,
 - f) przeprowadzonych kontrolach.

6e. Sprawozdanie merytoryczne, o którym mowa w ust. 1 i 1a, zawiera:

- 1) dane o organizacji pożytku publicznego;
 - 2) określenie celów statutowych;
 - 3) opis prowadzonej działalności pożytku publicznego i działalności gospodarczej wraz z podaniem kodów PKD;
 - 4) szczegółowe informacje o:
 - a) zatrudnieniu i kwocie wynagrodzeń,
 - b) członkach oraz wolontariuszach;
 - 5) informacje o:
 - a) poniesionych kosztach i uzyskanych przychodach, w tym z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych,
 - b) sposobie wydatkowania środków pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych,
 - c) działalności zleconej przez organy administracji publicznej,
 - d) korzystaniu z uprawnień,
 - e) zrealizowanych zamówieniach publicznych,
 - f) posiadanych udziałach lub akcjach w spółkach,
 - g) fundacjach, których organizacja pożytku publicznego jest fundatorem,
 - h) udzielonych pożyczkach,
 - i) przeprowadzonych kontrolach,
 - j) przeprowadzonych badaniach sprawozdań finansowych.
7. (uchylony).

8. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania merytorycznego, o którym mowa w ust. 1 i 1a, oraz wzór uproszczonego sprawozdania merytorycznego, o którym mowa w ust. 6c, kierując się potrzebą ujednoczenia składanych sprawozdań.

Art. 24. 1. Organizacji pożytku publicznego przysługuje, na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zwolnienie od:

- 1) podatku dochodowego od osób prawnych,
- 2) podatku od nieruchomości,
- 3) podatku od czynności cywilnoprawnych,
- 4) opłaty skarbowej,
- 5) opłat sądowych

– w odniesieniu do prowadzonej przez nią działalności pożytku publicznego.

2. Organizacja pożytku publicznego może, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, nabywać na szczególnych warunkach prawo użytkowania nieruchomości będących własnością Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

3. Organizacja pozarządowa, która uzyskała status organizacji pożytku publicznego, jest obowiązana wypełnić zobowiązania wynikające ze zwolnień podatkowych, z których korzystała przed dniem uzyskania statusu organizacji pożytku publicznego, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

4. W przypadku utraty przez organizację pozarządową statusu organizacji pożytku publicznego traci ona prawo do korzystania ze zwolnień wynikających z posiadania tego statusu.

5. Użytkowanie, o którym mowa w ust. 2, wygasa z mocy prawa w przypadku utraty statusu organizacji pożytku publicznego.

Art. 25. W organizacji pożytku publicznego mogą wykonywać pracę osoby skierowane do odbycia służby zastępczej, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

Art. 26. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji umożliwiają organizacjom pożytku publicznego nieodpłatne informowanie o ich działalności na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Art. 27. 1. Podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych może, na zasadach i w trybie określonym w przepisach odrębnych, przekazać 1% podatku obliczonego zgodnie z odrębnymi przepisami na rzecz wybranej przez siebie organizacji pożytku publicznego.

2. Otrzymane przez organizację pożytku publicznego środki finansowe pochodzące z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych mogą być wykorzystane wyłącznie na prowadzenie działalności pożytku publicznego.

2a. W przypadku wydatkowania przez organizację pożytku publicznego środków finansowych pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych w sposób niezgodny z ust. 2, stwierdzonego w wyniku kontroli, o której mowa w art. 29, lub kontroli przeprowadzonej przez inny organ kontroli państwowej lub skarbowej, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego wydaje decyzję zobowiązującą organizację pożytku publicznego do zwrotu nieprawidłowo wydatkowanych środków, określając kwotę podlegającą zwrotowi i termin, od którego nalicza się odsetki. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

2b. Środki, o których mowa w ust. 2a, są przekazywane na rzecz Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego.

2c. Organizacja pożytku publicznego wyodrębnia w ewidencji księgowej środki, o których mowa w ust. 2, w tym wysokość środków wydatkowanych na promocję 1% podatku dochodowego od osób fizycznych, o której mowa w art. 27c ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zamieszcza w terminie do dnia 30 września każdego roku, na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra wykaz organizacji pożytku publicznego, zawierający: nazwę i numer wpisu organizacji pożytku publicznego do Krajowego Rejestru Sądowego, oraz wysokość środków otrzymanych przez tę organizację, pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych za rok poprzedzający.

4. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego zamieszcza w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku na stronie internetowej urzędu obsługującego tego ministra sporządzoną na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 23 ust. 1–2 i 2b, informację dotyczącą w szczególności wydatkowania przez organizacje pożytku publicznego środków finansowych pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych za rok poprzedni.

Art. 27a. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego prowadzi w formie elektronicznej wykaz organizacji mających status organizacji pożytku publicznego na dzień 30 listopada roku podatkowego, na które podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych może przekazać 1% podatku z zeznań podatkowych składanych za rok podatkowy, i nie później niż dnia 15 grudnia roku podatkowego zamieszcza ten wykaz na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego prowadzi wykaz, o którym mowa w ust. 1, do dnia 31 grudnia roku następującego po roku podatkowym.

3. W wykazie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się organizacje pożytku publicznego:

- 1) które w terminie zamieściły na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego roczne sprawozdanie merytoryczne ze swojej działalności oraz roczne sprawozdanie finansowe, o których mowa w art. 23 ust. 1 i 2, w roku, za który składane jest zeznanie podatkowe;
- 2) w stosunku do których nie wpisano do Krajowego Rejestru Sądowego informacji o otwarciu likwidacji lub ogłoszeniu upadłości.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do każdej organizacji pożytku publicznego, zawiera:

- 1) nazwę;
- 2) siedzibę;
- 3) numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego;
- 4) numer identyfikacji podatkowej, jeżeli został on nadany organizacji oraz wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego.

5. W przypadku wpisania po dniu 30 listopada roku podatkowego do Krajowego Rejestru Sądowego informacji o otwarciu likwidacji lub ogłoszeniu upadłości organizacji

pożytku publicznego albo w przypadku wykreślenia informacji, o której mowa w art. 22 ust. 2, lub organizacji, o której mowa w art. 22 ust. 3, z Krajowego Rejestru Sądowego, organizację tę usuwa się z wykazu, o którym mowa w ust. 1.

6. Minister Sprawiedliwości dostarcza ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego informacje dotyczące organizacji pożytku publicznego, o których mowa w ust. 4 i 5.

7. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego dostarcza ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacje dotyczące organizacji pożytku publicznego, o których mowa w ust. 4 i 5, uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w ust. 1.

8. Organizacja pożytku publicznego jest obowiązana nie później niż do dnia 30 czerwca roku następującego po roku podatkowym podać naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według siedziby tej organizacji numer rachunku bankowego właściwy do przekazania 1% podatku dochodowego od osób fizycznych przez dokonanie zgłoszenia identyfikacyjnego albo zgłoszenia aktualizacyjnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2012 r. poz. 1314 oraz z 2013 r. poz. 2).

9. Przepisu ust. 8 nie stosuje się do organizacji, które zgłosiły numer rachunku bankowego w latach ubiegłych jako właściwy do przekazania 1% podatku dochodowego od osób fizycznych i jest on aktualny.

10. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, tryby, terminy oraz format i strukturę danych dla wymiany informacji dotyczących organizacji pożytku publicznego, o których mowa w ust. 4 i 5, między ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego a Ministrem Sprawiedliwości oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mając na względzie potrzebę zapewnienia sprawnej realizacji zadań związanych z tworzeniem i prowadzeniem wykazu, o którym mowa w ust. 1, oraz z przekazywaniem organizacjom pożytku publicznego środków pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych.

Art. 27aa. 1. Organizacja pożytku publicznego, która została uwzględniona w wykazie, o którym mowa w art. 27a, nie może wzywać do przekazania lub przekazywać środków finansowych pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych na rzecz organizacji pożytku publicznego, które nie zostały uwzględnione w tym wykazie.

2. Organizacja pożytku publicznego, która nie została uwzględniona w wykazie, o którym mowa w art. 27a, nie może wzywać do przekazania środków finansowych

pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych za pośrednictwem organizacji pożytku publicznego, która została uwzględniona w tym wykazie.

3. Środki finansowe pochodzące z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych przekazane na rzecz organizacji pożytku publicznego, która nie została uwzględniona w wykazie, o którym mowa w art. 27a, są przekazywane na rzecz Funduszu Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego.

4. W przypadku przekazania środków, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego wydaje decyzję, określając kwotę podlegającą zwrotowi i termin, od którego nalicza się odsetki. W zakresie nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, po stwierdzeniu nieprawidłowości przez niego lub inny organ, może wystąpić do sądu rejestrowego o wykreślenie informacji, o której mowa w art. 22 ust. 2, lub organizacji, o której mowa w art. 22 ust. 3, z Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 27ab. 1. Tworzy się Fundusz Wspierania Organizacji Pożytku Publicznego, zwany dalej „Funduszem”, w celu wzmocnienia potencjału organizacji pożytku publicznego poprzez wyrównywanie ich szans.

2. Fundusz jest państwowym funduszem celowym, którego dysponentem jest minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, zwany dalej „dysponentem Funduszu”.

3. Dysponent Funduszu prowadzi szczegółową ewidencję środków finansowych przekazanych na rzecz Funduszu i wzywa organizacje, o których mowa w ust. 4, do przekazania środków na rzecz Funduszu.

4. Przychodami Funduszu są środki finansowe pochodzące z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych niewydatkowane przez organizacje, które utraciły status organizacji pożytku publicznego, środki wydatkowane w sposób niezgodny z art. 27 ust. 2 oraz środki, o których mowa w art. 27aa ust. 3.

5. Udzielanie wsparcia organizacjom pożytku publicznego następuje w trybie otwartego konkursu ofert, o którym mowa w art. 13.

6. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zadania, na które są przeznaczane środki Funduszu, oraz szczegółowe zasady gospodarki finansowej Funduszu, uwzględniając potrzebę prowadzenia odrębnej gospodarki finansowej w zakresie realizacji zadań dotyczących wsparcia organizacji pożytku publicznego, a także potrzebę skutecznego i racjonalnego wykorzystania środków Funduszu oraz osiągnięcia celów, dla których Fundusz został utworzony.

Art. 27b. 1. Członek organu zarządzającego, organu kontroli lub nadzoru organizacji pożytku publicznego oraz likwidator organizacji pożytku publicznego odpowiada wobec tej organizacji za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami statutu organizacji pożytku publicznego, chyba że nie ponosi winy.

2. Członek organu zarządzającego, organu kontroli lub nadzoru oraz likwidator organizacji pożytku publicznego powinien przy wykonywaniu obowiązków dołożyć staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności.

3. Członek organu zarządzającego, organu kontroli lub nadzoru organizacji pożytku publicznego, wykonujący swoje obowiązki społecznie, jest obowiązany dokładać przy tym należytej staranności.

4. Jeżeli szkodę, o której mowa w ust. 1, wyrządziło kilka osób wspólnie, osoby te ponoszą odpowiedzialność solidarną.

Art. 27c. 1. Promocja prowadzona przez organizację pożytku publicznego, polegająca na publicznym zachęcaniu do przekazania 1% podatku dochodowego od osób fizycznych, bez względu na formę dotarcia do podatnika, zawiera w szczególności informację o jej finansowaniu lub współfinansowaniu ze środków finansowych pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych.

2. Programy komputerowe umożliwiające podatnikowi podatku dochodowego od osób fizycznych wypełnienie zeznania podatkowego dodatkowo zawierają informację o:

- 1) możliwości swobodnego wyboru i przekazania 1% podatku dochodowego od osób fizycznych organizacji pożytku publicznego albo
- 2) braku swobodnego wyboru i przekazania 1% podatku dochodowego od osób fizycznych organizacji pożytku publicznego.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, treść, formę oraz sposób zamieszczenia informacji, o której mowa w ust. 1 i 2, mając na względzie zapewnienie przejrzystości wydatkowania środków pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych oraz pełnej informacji dotyczącej możliwości wyboru organizacji pożytku publicznego.

Rozdział 4.

Nadzór

Art. 28. 1. Nadzór nad działalnością pożytku publicznego organizacji pożytku publicznego, w zakresie uprawnień, obowiązków i wymogów wynikających z art. 8-10,

art. 20, art. 21, art. 23, art. 24–27, art. 27aa, art. 27c oraz art. 42paauza48, sprawuje minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. (uchylony).

Art. 29. 1. Organizacja pożytku publicznego podlega kontroli ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego w zakresie określonym w art. 28 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może zarządzić kontrolę z urzędu, a także na wniosek organu administracji publicznej, organizacji pozarządowej lub podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może powierzyć przeprowadzenie kontroli:

- 1) w porozumieniu z ministrem właściwym ze względu na przedmiot działalności organizacji pożytku publicznego, temu ministrowi;
- 2) wojewodzie.

4. Kontrolę przeprowadzają osoby posiadające imienne upoważnienie ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego określające kontrolowaną organizację pożytku publicznego i podstawę prawną do podjęcia kontroli. W przypadku powierzenia przeprowadzenia kontroli jednemu z organów, o których mowa w ust. 3, pisemne upoważnienie wydaje ten organ.

Art. 29a. 1. Nie można równocześnie podejmować i prowadzić więcej niż jednej kontroli, o której mowa w art. 29, wobec tej samej organizacji pożytku publicznego.

2. Czas trwania wszystkich kontroli w jednym roku kalendarzowym nie może przekraczać 24 dni roboczych.

3. Przedłużenie czasu trwania kontroli wymaga uzasadnienia na piśmie.

4. Jeżeli wyniki kontroli wykazały rażące naruszenie przepisów prawa przez organizację pożytku publicznego, można przeprowadzić powtórny kontrolę wobec tej organizacji w tym samym zakresie przedmiotowym w danym roku kalendarzowym, a czas jej trwania nie może przekraczać 7 dni. Czasu trwania powtórnej kontroli nie wlicza się do czasu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 30. 1. Osoby upoważnione do dokonywania kontroli są uprawnione do wstępu na teren nieruchomości lub jej części, na którym jest prowadzona działalność organizacji pożytku publicznego, oraz żądania pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji, a także udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

2. Czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 1, dokonuje się w obecności członka organu zarządzającego lub jego przedstawiciela albo pracownika kontrolowanej

organizacji pożytku publicznego, a w razie nieobecności tych osób – w obecności przywołanego świadka.

Art. 31. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który podpisują osoby przeprowadzające kontrolę i członek organu zarządzającego uprawniony do reprezentowania kontrolowanej organizacji pożytku publicznego lub osoba przez niego upoważniona. Odmowa podpisu protokołu przez członka organu zarządzającego organizacji pożytku publicznego lub osobę przez niego upoważnioną wymaga podania przyczyny. W przypadku odmowy podpisu protokół uznaje się za podpisany w dniu odmowy.

2. Członek organu zarządzającego uprawniony do reprezentowania kontrolowanej organizacji pożytku publicznego lub osoba przez niego upoważniona może, w terminie 14 dni od dnia podpisania protokołu, złożyć na piśmie wyjaśnienia albo zgłosić zastrzeżenia do treści protokołu.

3. Osoby przeprowadzające kontrolę, w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 2, przekazują na piśmie stanowisko członkowi organu zarządzającego kontrolowanej organizacji pożytku publicznego uprawnionemu do reprezentowania tej organizacji lub osobie przez niego upoważnionej w terminie 14 dni.

4. Po zakończeniu kontroli, z uwzględnieniem terminu, o którym mowa w ust. 3, osoby przeprowadzające kontrolę sporządzają wystąpienie pokontrolne.

Art. 32. Wystąpienie pokontrolne zawiera ocenę stanu faktycznego wynikającą z ustaleń zawartych w protokole kontroli, w tym opis ustalonych uchybień, z uwzględnieniem przyczyn ich powstania, zakresu, skutków oraz osób odpowiedzialnych za ich powstanie, a także termin usunięcia uchybień, nie krótszy niż 30 dni od dnia doręczenia wystąpienia pokontrolnego.

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, po zakończeniu postępowania kontrolnego, w terminie 14 dni, przekazuje organizacji pożytku publicznego wystąpienie pokontrolne. W przypadku powierzenia przeprowadzenia kontroli, organy, o których mowa w art. 29 ust. 3, przekazują wystąpienie pokontrolne organizacji pożytku publicznego oraz ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego.

2. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może wystąpić do sądu rejestrowego o wykreślenie informacji, o której mowa w art. 22 ust. 2, lub o wykreślenie organizacji, o której mowa w art. 22 ust. 3, z Krajowego Rejestru Sądowego, w przypadku:

1) nieusunięcia uchybień określonych w wystąpieniu pokontrolnym lub uchylania się od poddania się kontroli przez organizację pożytku publicznego;

2) rażącego naruszenia przepisów prawa stwierdzonego w wyniku kontroli, o której mowa w art. 29.

3. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego występuje do sądu rejestrowego o wykreślenie informacji, o której mowa w art. 22 ust. 2, lub organizacji, o której mowa w art. 22 ust. 3, z Krajowego Rejestru Sądowego, w przypadku niespełniania wymogów, określonych odpowiednio w art. 20 oraz w art. 21, przez organizację pożytku publicznego, stwierdzonych w wyniku kontroli.

4. (uchylony).

5. (uchylony).

Art. 33a. 1. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego:

1) w przypadku naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 23, w szczególności niezamieszczenia na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego w terminie sprawozdania finansowego i merytorycznego, lub zamieszczenia sprawozdań niekompletnych, lub budzących wątpliwości co do prawidłowości działalności organizacji pożytku publicznego, wzywa organizację pożytku publicznego do zaniechania naruszeń oraz przedstawienia niezbędnych wyjaśnień;

2) w przypadku niezastosowania się organizacji do wezwania w terminie 30 dni od jego otrzymania, występuje do sądu rejestrowego o wykreślenie informacji, o której mowa w art. 22 ust. 2, lub organizacji, o której mowa w art. 22 ust. 3.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również w przypadkach:

1) prowadzenia zbiórki publicznej bez wymaganego zgłoszenia lub nienadesłania do ministra właściwego do spraw administracji publicznej sprawozdania z przeprowadzonej zbiórki publicznej lub sprawozdania ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar;

2) nienadesłania informacji o rozliczeniu środków pochodzących ze zbiórki publicznej lub informacji o otrzymanych darowiznach, o których mowa w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851 i 915);

3) prowadzenia:

a) placówek zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, centrum integracji społecznej, domów pomocy społecznej, placówek opiekuńczo-wychowawczych, regionalnych placówek opiekuńczo-terapeutycznych i interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych, określonych w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, oraz szkół lub placówek publicznych określonych w ustawie z dnia

- 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), bez zezwolenia,
- b) podmiotu wykonującego działalność leczniczą bez uzyskania wymaganego wpisu do rejestru w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej;
- 4) posiadania zaległości podatkowych stwierdzonych prawomocną decyzją lub tytułem wykonawczym, o którym mowa w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.), w wysokości przekraczającej wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za rok poprzedni, jeżeli zaległość ta istnieje co najmniej 6 miesięcy;
- 5) niewypełniania obowiązków wynikających z ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2014 r. poz. 455 oraz z 2015 r. poz. 1223);
- 6) naruszenia przepisów związanych z korzystaniem z uprawnień, o których mowa w art. 24;
- 7) niewykonania wyroku sądu powszechnego lub administracyjnego;
- 8) posiadania zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, w wysokości przekraczającej 3-krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za rok poprzedni.

3. W przypadku powtarzającego się wykorzystywania otrzymanych dotacji niezgodnie z przeznaczeniem stwierdzonego decyzją organów administracji publicznej lub prawomocnym orzeczeniem sądu, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego może wystąpić do sądu rejestrowego o wykreślenie informacji, o której mowa w art. 22 ust. 2, lub organizacji, o której mowa w art. 22 ust. 3.

4. Właściwe organy udzielają ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego informacji o naruszeniach, o których mowa w ust. 2 i 3. Informacje te są przekazywane z urzędu w terminie 30 dni, licząc od dnia stwierdzenia tych naruszeń.

5. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 8 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 33aa. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, na podstawie przekazanej przez sąd lub organ administracji publicznej informacji o naruszeniu wymogów określonych w art. 20, występuje do sądu rejestrowego o wykreślenie informacji, o której mowa w art. 22 ust. 2, lub organizacji, o której mowa w art. 22 ust. 3, z Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 33b. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego określi, w drodze rozporządzenia, szczególne warunki, sposób i tryb przeprowadzania kontroli organizacji pożytku publicznego, w tym wzór upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, uwzględniając konieczność zapewnienia jej sprawnego i skutecznego przebiegu.

Art. 34. 1. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, do nadzoru i kontroli wydatkowania środków publicznych stosuje się odpowiednio przepisy o finansach publicznych.

2. Przepisy ust. 1, art. 28 i art. 30-33b nie wyłączają stosowania odrębnych przepisów dotyczących kontroli, a także uprawnień nadzorczych innych organów.

(...)

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury
w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich
usytuowanie

z dnia 12 kwietnia 2002 r.

(Dz. U. Nr 75, poz. 690)

/wyciąg/

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 42, Nr 100, poz. 1085, Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229, Nr 129, poz. 1439 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 3. (5) Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) zabudowie śródmiejskiej – należy przez to rozumieć zgrupowanie intensywnej zabudowy na obszarze funkcjonalnego śródmieścia, który to obszar stanowi faktyczne lub przewidywane w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego centrum miasta lub dzielnicy miasta,
- 2) zabudowie jednorodzinnej – należy przez to rozumieć jeden budynek mieszkalny jednorodzinny lub zespół takich budynków, wraz z budynkami garażowymi i gospodarczymi,
- 3) zabudowie zagrodowej – należy przez to rozumieć w szczególności budynki mieszkalne, budynki gospodarcze lub inwentarskie w rodzinnych gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych oraz w gospodarstwach leśnych,
- 4) budynku mieszkalnym państwa należy przez to rozumieć:
 - a) budynek mieszkalny wielorodzinny,
 - b) budynek mieszkalny jednorodzinny,
- 5) budynku zamieszkania zbiorowego – należy przez to rozumieć budynek przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, w szczególności hotel, motel, pensjonat, dom wycieczkowy, dom wycieczkowy, schronisko młodzieżowe, schronisko, internat, dom studencki, budynek koszarowy, budynek zakwaterowania na terenie zakładu karnego, aresztu śledczego, zakładu poprawczego, schroniska dla nieletnich, a także budynek do stałego pobytu ludzi, w szczególności dom dziecka, dom rencistów i dom zakonny,
- 6) budynku użyteczności publicznej – należy przez to rozumieć budynek przeznaczony na potrzeby administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, wychowania, opieki zdrowotnej,

społecznej lub socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, w tym usług pocztowych lub telekomunikacyjnych, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym, morskim lub wodnym śródlądowym, oraz inny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy lub socjalny

(...)

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI
z dnia 9 czerwca 2014 r.
w sprawie wzorów dokumentów dotyczących zbiorów publicznych
(Dz. U. z 2014 r., poz. 833)

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych (Dz. U. poz. 498) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór:

- 1) aktu założycielskiego, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) zgłoszenia zbiórki publicznej, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) sprawozdania z przeprowadzonej zbiórki publicznej, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) sprawozdania ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar, stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18 lipca 2014 r.

**Załączniki do rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji
z dnia 9 czerwca 2014 r.**

Załącznik 2. [Wzór – zgłoszenie zbiórki publicznej]

Numer zbiórki <i>(należy wypełnić tylko w przypadku aktualizacji zgłoszenia zgodnie z numerem nadanym przy zgłoszeniu widocznym na portalu zbiórek)</i>		Data wpływu zgłoszenia	
Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji	Zgłoszenie zbiórki publicznej		
✓ Formularz należy wypełnić w języku polskim, drukowanymi literami. ✓ Wypełnić należy tylko białe pola. We wszystkich polach, w których nie będą wpisane odpowiednie informacje, należy wstawić pojedynczy znak „-” (myślnik). Przewidywany czas wypełnienia formularza: ⇒ dla postaci elektronicznej – 15 min, ⇒ dla postaci papierowej – 20 min.			
Zgłoszenie	☐	Aktualizacja zgłoszenia <i>(w przypadku aktualizacji zgłoszenia należy wypełnić pole numeru zbiórki)</i>	☐
Nazwa zbiórki			
I. Dane dotyczące organizatora zbiórki publicznej			
<i>Organizacje, o których mowa w art. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych (Dz. U. poz. 498), wypełniają formularz cz. I pkt 1–8;</i>			
<i>komitety społeczne, o których mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych (Dz. U. poz. 498), wypełniają formularz cz. I pkt 8–12.</i>			
1. Nazwa organizacji			
2. Siedziba	Miejscowość		
3. Dane do kontaktu	Kraj	Miejscowość	Ulica
Nr domu	Nr lokalu	Kod pocztowy	Nr telefonu
Nr faksu <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	E-mail <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	Strona WWW <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	
4. Numer REGON <i>(należy wpisać, jeśli organizacja posiada)</i>			

C. Akty prawne

5. Numer KRS <i>(należy wpisać, jeśli organizacja posiada)</i>			
6. Numer NIP <i>(należy wpisać, jeśli organizacja posiada)</i>			
7. Miesiąc zakończenia roku obrotowego			
8. Osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki <i>(w przypadku reprezentowania na podstawie pełnomocnictwa należy dołączyć kopię pełnomocnictwa)</i>			
Imię	Nazwisko	PESEL <i>(w przypadku braku – seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość)</i>	Kraj
Miejscowość	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
Kod pocztowy	Nr telefonu <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	Nr faksu <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	E-mail <i>(pole nieobowiązkowe)</i>
9. Nazwa komitetu społecznego			
10. Siedziba			
	Miejscowość		
11. Dane do kontaktu			
	Kraj	Miejscowość	Ulica
Nr domu	Nr lokalu	Kod pocztowy	Nr telefonu
Nr faksu <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	E-mail <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	WWW <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	
12. Członkowie komitetu społecznego			
Imię	Nazwisko	PESEL <i>(w przypadku braku – seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość)</i>	Kraj
Miejscowość	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
Kod pocztowy	Nr telefonu	Dodatkowe informacje ułatwiające kontakt (np. e-mail) <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	

Imię	Nazwisko	PESEL (w przypadku braku – seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość)	Kraj
Miejscowość	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
Kod pocztowy	Nr telefonu	Dodatkowe informacje ułatwiające kontakt (np. e-mail) (pole nieobowiązkowe)	
Imię	Nazwisko	PESEL (w przypadku braku – seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość)	Kraj
Miejscowość	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
Kod pocztowy	Nr telefonu	Dodatkowe informacje ułatwiające kontakt (np. e-mail) (pole nieobowiązkowe)	
II. Dane dotyczące zbiórki publicznej			
1. Sposób przeprowadzenia zbiórki publicznej: np. zbiórka do puszek, skarbon itp.			
2. Miejsce przeprowadzenia zbiórki publicznej	(Polska/województwo/powiat/gmina)		
3. Termin przeprowadzenia zbiórki publicznej	RRRR/MM/DD (data rozpoczęcia)	RRRR/MM/DD (data zakończenia, w przypadku zbiórki permanentnej należy wstawić pojedynczy znak „-” (myślnik))	
4. Planowana liczba osób zaangażowanych w zbiórkę, w tym wolontariuszy			
5. Cel zbiórki publicznej (opis celu)			
5.1. Cel pozostaje w sferze zadań publicznych w zakresie:	☐ pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób		
	☐ wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej		
	☐ działalności na rzecz integracji i reintegracji zawodowej i społecznej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym		

C. Akty prawne

☐	działalności charytatywnej
☐	podtrzymywania i upowszechniania tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej
☐	działalności na rzecz mniejszości narodowych i etnicznych oraz języka regionalnego
☐	ochrony i promocji zdrowia
☐	działalności na rzecz osób niepełnosprawnych
☐	promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy
☐	działalności na rzecz równych praw kobiet i mężczyzn
☐	działalności na rzecz osób w wieku emerytalnym
☐	działalności wspomagającej rozwój gospodarczy, w tym rozwój przedsiębiorczości
☐	działalności wspomagającej rozwój techniki, wynalazczości i innowacyjności oraz rozpowszechnianie i wdrażanie nowych rozwiązań technicznych w praktyce gospodarczej
☐	działalności wspomagającej rozwój wspólnot i społeczności lokalnych
☐	nauki, szkolnictwa wyższego, edukacji, oświaty i wychowania
☐	wypoczynku dzieci i młodzieży
☐	kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego
☐	wspierania i upowszechniania kultury fizycznej
☐	ekologii i ochrony zwierząt oraz ochrony dziedzictwa przyrodniczego
☐	turystyki i krajoznawstwa
☐	porządku i bezpieczeństwa publicznego
☐	obronności państwa i działalności Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej
☐	upowszechniania i ochrony wolności i praw człowieka oraz swobód obywatelskich, a także działań wspomagających rozwój demokracji
☐	ratownictwa i ochrony ludności
☐	pomocy ofiarom katastrof, klęsk żywiołowych, konfliktów zbrojnych i wojen w kraju i za granicą

	☐ upowszechniania i ochrony praw konsumentów
	☐ działalności na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijania kontaktów i współpracy między społeczeństwami
	☐ promocji i organizacji wolontariatu
	☐ pomocy Polonii i Polakom za granicą
	☐ działalności na rzecz kombatantów i osób represjonowanych
	☐ promocji Rzeczypospolitej Polskiej za granicą
	☐ działalności na rzecz rodziny, macierzyństwa, rodzicielstwa, upowszechniania i ochrony praw dziecka
	☐ przeciwdziałania uzależnieniom i patologiom społecznym
☐ działalności na rzecz organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.), w zakresie określonym w ww. zadaniach	
5.2. Cele religijne <i>(nie dotyczy zbiórek wyłączonych na podstawie art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 marca 2014 r. o zasadach prowadzenia zbiórek publicznych)</i>	☐
6. Dodatkowe informacje o zbiórce <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	
III. Przewidywane koszty zbiórki, które zostaną pokryte z zebranych ofiar	
1. Koszty zbiórki publicznej ogółem <i>(koszty ogółem muszą być sumą kosztów podanych w pkt 2–6)</i>	, PLN
2. Koszty związane z organizacją zbiórki: koszty skarbon, identyfikatorów, wykorzystanie sprzętu itp.	, PLN
3. Koszty kampanii informacyjnej lub reklamowej dotyczącej zbiórki	, PLN
4. Koszty administracyjne	, PLN
5. Wynagrodzenia	, PLN
6. Pozostałe koszty ogółem	, PLN
7. Dodatkowe informacje o kosztach <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	

IV. Podpis osoby zgłaszającej/podpisy osób zgłaszających zbiórkę	
Imię i nazwisko	Podpis
Imię i nazwisko	Podpis
Imię i nazwisko	Podpis

Załącznik 3. [Wzór – sprawozdanie z przeprowadzonej zbiórki publicznej]

Numer zbiórki <i>(należy wypełnić zgodnie z numerem nadanym przy zgłoszeniu widocznym na portalu zbiórek)</i>		Data wpływu sprawozdania		
Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji	Sprawozdanie z przeprowadzonej zbiórki publicznej <i>Formularz wypełnia się dla zbiórek już przeprowadzonych, jak również dla tych, które trwają dłużej niż rok, za każdy 6-miesięczny okres.</i>			
<p>✓ Formularz należy wypełnić w języku polskim, drukowanymi literami. ✓ Wypełnić należy tylko białe pola. ✓ W polach wyboru należy wstawić znak X.</p> <p>We wszystkich polach, w których nie będą wpisane odpowiednie informacje, należy wstawić pojedynczy znak „-” (myślnik).</p> <p>Przewidywany czas wypełnienia formularza: ⇒ dla postaci elektronicznej – 10 min, ⇒ dla postaci papierowej – 15 min.</p>				
Okres sprawozdawczy	Od - - RRRR MM DD	do - - RRRR MM DD
Nazwa zbiórki				
I. Dane dotyczące organizatora zbiórki publicznej				
1. Nazwa organizacji/komitetu społecznego				
2. Siedziba	Miejscowość			
3. Dane do kontaktu	Kraj	Miejscowość	Ulica	
Nr domu	Nr lokalu	Kod pocztowy	Nr telefonu	
Nr faksu <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	E-mail <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	Strona WWW <i>(pole nieobowiązkowe)</i>		

C. Akty prawne

<p>4. Osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki <i>(w przypadku reprezentowania na podstawie pełnomocnictwa należy dołączyć kopię pełnomocnictwa; dane podane w pkt 4 nie będą zamieszczane na portalu zbiórek publicznych)</i></p>			
Imię	Nazwisko	PESEL <i>(przypadku braku – seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość)</i>	Kraj
Miejscowość	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
Kod pocztowy	Nr telefonu <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	Nr faksu <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	E-mail <i>(pole nieobowiązkowe)</i>
<p>II. Informacja o wysokości i rodzaju zebranych ofiar w okresie sprawozdawczym</p>			
1. Suma zebranych środków pieniężnych			
		, PLN	
2. Kategorie i ilość albo wartość zebranych darów rzeczowych			
3. Dodatkowe informacje o zebranych ofiarach <i>(pole nieobowiązkowe)</i>			
<p>III. Informacja o wysokości i rodzaju poniesionych kosztów organizacji zbiórki publicznej w okresie sprawozdawczym, które zostały pokryte z zebranych ofiar</p>			
1. Koszty organizacji zbiórki publicznej ogółem <i>(koszty ogółem muszą być sumą kosztów podanych w pkt 2–6)</i>			
		, PLN	
2. Koszty związane z organizacją zbiórki: koszty skarbon, identyfikatorów, wykorzystanie sprzętu itp.			
		, PLN	
3. Koszty kampanii informacyjnej lub reklamowej związanej z przeprowadzeniem zbiórki			
		, PLN	
4. Koszty administracyjne			
		, PLN	
5. Wynagrodzenia			
		, PLN	
6. Pozostałe koszty ogółem			
		, PLN	
7. Dodatkowe informacje o kosztach <i>(pole nieobowiązkowe)</i>			

IV. Podpis osoby składającej/podpisy osób składających sprawozdanie	
Imię i nazwisko	Podpis
Imię i nazwisko	Podpis
Imię i nazwisko	Podpis

Załącznik 4. [Wzór – sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar]

Numer zbiórki <i>(należy wypełnić zgodnie z numerem nadanym przy zgłoszeniu)</i>		Data wpływu sprawozdania	
Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji	Sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania zebranych ofiar <i>Formularz wypełnia się dla zbiórek już przeprowadzonych, jak również dla tych, które trwają dłużej niż rok.</i>		
<p>✓ Formularz należy wypełnić w języku polskim, drukowanymi literami. ✓ Wypełnić należy tylko białe pola. ✓ W polach wyboru należy wstawić znak X.</p> <p>We wszystkich polach, w których nie będą wpisane odpowiednie informacje, należy wstawić pojedynczy znak „-” (myślnik).</p> <p>Przewidywany czas wypełnienia formularza: ⇒ dla postaci elektronicznej – 10 min, ⇒ dla postaci papierowej – 15 min.</p>			
Sprawozdanie końcowe	☐	Sprawozdanie częściowe	☐
Okres sprawozdawczy	Od " " do " " RRRR MM DD RRRR MM DD		
Nazwa zbiórki			
I. Dane dotyczące organizatora zbiórki publicznej			
1. Nazwa organizacji/komitetu społecznego			
2. Siedziba	Miejscowość		
3. Dane do kontaktu	Kraj	Miejscowość	Ulica
Nr domu	Nr lokalu	Kod pocztowy	Nr telefonu
Nr faksu <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	E-mail <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	Strona WWW <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	

<p>4. Osoba uprawniona do reprezentowania organizatora zbiórki <i>(w przypadku reprezentowania na podstawie pełnomocnictwa należy dołączyć kopię pełnomocnictwa; dane podane w pkt 4 nie będą zamieszczane na portalu zbiórek publicznych)</i></p>			
Imię	Nazwisko	PESEL <i>(w przypadku braku – seria i nr dokumentu potwierdzającego tożsamość)</i>	Kraj
Miejscowość	Ulica	Nr domu	Nr lokalu
Kod pocztowy	Nr telefonu <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	Nr faksu <i>(pole nieobowiązkowe)</i>	E-mail <i>(pole nieobowiązkowe)</i>
<p>II. Informacja o wysokości i rodzaju rozdysponowanych ofiar w okresie sprawozdawczym</p>			
1. Suma rozdysponowanych środków pieniężnych w okresie sprawozdawczym			, PLN
2. Cele, na które wydatkowano środki w okresie sprawozdawczym			, PLN
			, PLN
			, PLN
			, PLN
3. Kategorie i ilość albo wartość rozdysponowanych darów rzeczowych			
4. Dodatkowe informacje o rozdysponowaniu ofiar <i>(pole nieobowiązkowe)</i>			
<p>III. Informacja o wysokości i rodzaju poniesionych kosztów rozdysponowania ofiar w okresie sprawozdawczym, które zostały pokryte z zebranych ofiar</p>			
1. Koszty rozdysponowania ofiar zbiórki publicznej ogółem <i>(koszty ogółem muszą być sumą kosztów podanych w pkt 2–6)</i>			, PLN
2. Koszty związane z organizacją rozdysponowania ofiar			, PLN
3. Koszty kampanii informacyjnej lub reklamowej dotyczącej zbiórki			, PLN

C. Akty prawne

4. Koszty administracyjne		, PLN
5. Wynagrodzenia		, PLN
6. Pozostałe koszty ogółem		, PLN
7. Dodatkowe informacje o kosztach <i>(pole nieobowiązkowe)</i>		
IV. Podpis osoby składającej/podpisy osób składających sprawozdanie		
Imię i nazwisko	Podpis	
Imię i nazwisko	Podpis	
Imię i nazwisko	Podpis	

Bibliografia

- Bafia J., Egierska D., Śmietanka I., *Kodeks wykroczeń. Komentarz*, Warszawa 1980.
- Bar L., *Podmiotowość załogi organizacji gospodarczej*, PiP 1990, z. 1–6.
- Blicharz J., *Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Ustawa o spółdzielniach socjalnych, Komentarz*, Warszawa 2012.
- Bojarski M., *Podstawy materialnego i procesowego prawa o wykroczeniach*, Wrocław 2002.
- Bugajna-Sporczyk D., Dziębała E., Janson I., Sztekier-Labuszewska M., *Fundacje i stowarzyszenia. Prawo i praktyka*, Warszawa 2005.
- Gnys A., *Spółka to nie organizacja pożytku publicznego*, „Rzeczpospolita” z dnia 20 grudnia 2004 r.
- Herbst, J., *Wstęp – pole przedsiębiorczości społecznej*, [w:] *Od trzeciego sektora do przedsiębiorczości społecznej – wyniki badań ekonomii społecznej w Polsce*, Warszawa 2008.
- Kocowski T., [w:] A. Borkowski [et al.] *Administracyjne prawo gospodarcze*, Wrocław 2003.
- Jeżyńska B., *Podmiotowość prawna jednostek samorządu terytorialnego w świetle postanowień poprzedniej ustawy zasadniczej oraz w Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r.*, „Rejent” 1997, nr 5.
- Kopyra J., *Ustawa o działalności pożytku publicznego i wolontariacie. Komentarz*, Warszawa 2005.
- Marek M., *Prawo wykroczeń (materialne i procesowe)*, Warszawa 2004.
- Sagan B., Strzępka J., *Prawo o fundacjach. Komentarz*, Katowice 1992.
- Sawicka K., *Dotacje z budżetu gminy jako szczególna forma wydatków publicznych*, [w:] R. Małstalski (red.), *Księga Jubileuszowa Profesora Marka Mazurkiewicza: studia z dziedziny prawa finansowego, prawa konstytucyjnego i ochrony środowiska*, Wrocław 2001.
- Smoktunowicz E., *Prawo zrzeszania się w Polsce*, Warszawa 1992.
- Szadok-Bratuń A., *Administracja publiczna prowadzona przez Kościół Katolicki*, [w:] J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2002.
- Szubiakowski, M., Wierzbowski, M., Wiktorowska, A. *Postępowanie administracyjne-ogólne, podatkowe, egzekucyjne*, Warszawa 1996.
- Zdyb M., *Komentarz do ustawy o działalności gospodarczej*, Bydgoszcz 1997.

Indeks rzeczowy

D

Definicja zbiórki publicznej 35-39

Delegacja 69

Dokument dołączany do zgłoszenia zbiórki publicznej organizowanej przez komitet 58-69

E

Elementy informacji o zgłoszeniu zbiórki zamieszczonej na portalu zbiórek publicznych 57-58

Elementy zgłoszenia zbiórki publicznej 55-57

F

Formy sprawozdania 67

I

Identyfikatory dla osób przeprowadzających zbiórkę publiczną 55

K

Komitet społeczny 48-51

O

Odmowa zamieszczenia informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej 63-65

Okres dostępności informacji o zgłoszeniu zbiórki publicznej 68-69

P

Podmioty uprawnione do prowadzenia zbiórki publicznej 47-48

Prowadzenie więcej niż jednej zbiórki publicznej 54

S

Sprawozdania z rodzaju zebranych ofiar i sposobu ich rozdysponowania 65-66

Sprawozdanie organizatora zbiórki publicznej trwającej dłużej niż rok 66

Stosowanie przepisów k.p.a. 70

W

Wezwanie organizatora do usunięcia braków sprawozdania 69

Wezwanie zgłaszającego zbiórkę publiczną do uzupełnienia braków w zgłoszeniu 61-63

Wyłączenia z kategorii zbiórki publicznej 39

Z

Zgłoszenie zbiórki przy użyciu formularza elektronicznego 52-53

Zgłoszenie zbiórki w postaci papierowej 53

Zmiana danych komitetu społecznego 61

Zmiana danych zawartych w zgłoszeniu zbiórki publicznej 60-61

Praca została napisana rzetelnie, z wykorzystaniem aktualnych orzeczeń i niewątpliwie będzie przydatna przede wszystkim osobom stosującym przepisy ustawy o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych. Z oczywistych względów mogą z niej korzystać także studenci prawa oraz aplikanci, którym zawarta w pracy wiedza pozwoli na właściwe pogłębienie i ugruntowanie znajomości przepisów ustawy o zasadach prowadzenia zbiorów publicznych.

Podsumowując, prezentowana książka jest bardzo wszechstronnym podejściem do problematyki przeprowadzania zbiorów publicznych w trybie obowiązującej ustawy z 2014 r. Zatem należy się cieszyć, że na rynku pojawi się ta nowatorska praca. Jest ona dobrze skonstruowana, urozmaicona na poziomie teoretycznym i praktycznym.

Z recenzji prof. dr. hab. Jana Bocia

ISBN 978-83-61370-75-8 (druk)

ISBN 978-83-61370-79-6 (pdf)